

T.P.L.
STOCK VERIFIED
1995

പ്രതിപദം

ക വി സ റ്റ വ്വ ഭേദ മ്ൻ
കൊടുങ്ങല്ലൂർ
ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാന്റെ കൃതി

1. ദേവീമാഹാത്മ്യം.
2. അതിവാതവഷം
3. മധുരമംഗലം.

അച്ചടിയിൽ:

ശ്രീമത് ഭാഗവതം (ഗ്രന്ഥ)

സുന്ദരകാണ്ഡം (തുളുൽ)

വഞ്ചീശ വംശം മഹാകാവ്യം

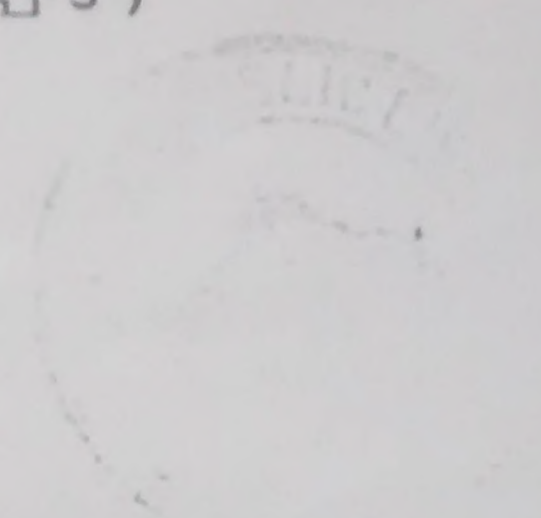
മലയാം കൊല്ലം ”

ബാലോപദേശം ”

ഗൌരീവിലാസം ”

val

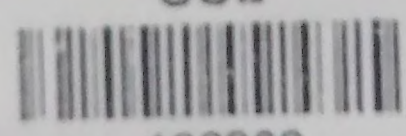
പുസ്തകം 36 ഓഗസ്റ്റ് 1
(കിരീടം)

കവിസർവ്വഭാരതം

കൊടുങ്ങല്ലൂർ ചെറിയ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ.

SCL

102303

പ്രസിദ്ധീകരണം

കേരളാ ബുക്ക് ഹൗസ്, കൊടുങ്ങല്ലൂർ.

വില 1 രൂ. 50 ന.വ.

DATA ENTERED

BHADROLPATHI

AUTHOR

KAVISARVABHOWMAN

KODUNGALLUR CHERIA KOCHUNNY THAMPURAN.

Copies 1000.

2nd Edition March 1961.

Q2

K1

Publication:-

KERALA BOOK HOUSE, CRANGANORE.

PRICE Rs. 1—50

Printed at the PRAKASAM PRESS, IRINJALAKUL

ഹരിഃ ശ്രീ ഗണപതയെ നമഃ അവിഷ്ണു
ശ്രീ മഹാദേവൈ നമഃ വിദ്യാം ദേവി

മാമലമകര ദേവി ലാളിച്ചു വളർത്തിട്ടു
മോമനക്കിളിപ്പെണ്ണേ! സുഖമല്ലയോ തവ
ശ്രീമതി ഭവതിയെ കാൺകയാൽ ഞങ്ങൾക്കുള്ളി-
ലാമോദം വളരുന്നിതനന്തമായിട്ടിപ്പോൾ
ഈ മഹാപാപകലിയുഗത്തിൽ സംസാരമാ
മാമലമകലുവാനാലോചിച്ചിടുന്നേരം
കാമാരിസുതാവൃത്തമല്ലാതൊന്നുമില്ലെന്നാ
മാമുനീന്ദ്രന്മാർ ചൊന്ന കേരവി ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാകും
അക്രമ വണ്ണിക്കുവാൻ ഭവതിക്കുള്ളപോലി-
ല്ലിക്കാലം മിടക്കാക്കും ഉരക്കാമ്പിലോക്കുന്നേരം
ചിക്കുന്നിങ്ങു വന്നാലും സൽക്കഥാമൃതമേകി-
ട്ടിക്കണ്ട ലോകമെല്ലാം സർവ്വദാ രക്ഷിച്ചാലും
ഉത്തമസ്രീകര വന്ദിച്ചിത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ
ചിത്തരംഗത്തിലേറും നിറഞ്ഞ ഭക്തികൊണ്ടു
സതപരമസ്വയായിട്ടിത്തിരി കഴിഞ്ഞിട്ടാ
തന്തയും കാളീവൃത്തമുരപ്പാനാരംഭിച്ചാൾ
ശ്രീശിവ! ജയ! ജയ! ശ്രീശിവാപതെ! ജയ
ശ്രീശവന്ദിത! ഭക്തശ്രീശിവപ്രഭ! ജയ
ക്ഷേമമുള്ളതെല്ലാമാശുതീർത്തിടിയന്റെ
ആശയംതന്നിൽ കൃപാരാശി വന്നരുളേണം
ജടയും ജാഹ്നവിയും കുടിലശശാങ്കനും
വിടിലനത്രാഗിയും നെടിയസപ്തങ്ങളും

അടിയാർത്തിൽ കൃപാകടാക്ഷങ്ങളെപ്പാരം
 വിടുന്ന തൃക്കണ്ണിണയുടയവിലാസവും
 തുടങ്ങു വിലസുന്ന ചൊടിയും സ്തീതങ്ങളും
 കടുത്ത ശുലാദിയാം കൊടിയശസ്ത്രങ്ങളും
 കടിയിലാനത്തോലും മടിയിൽ ശ്രീഗൗരിയും
 അടിയിൽ സുരാസുരപടലമശേഷവും
 ഉടയൊരു നിന്തിരുവടിതൻ തിരുമേനി
 വടിവിൽക്കാണൊന്നൊരമടിയനുണ്ടാഗ്രഹം
 വാമദേവന്റെ ചാരു വാമാംഗം വാങ്ങിച്ചോരു
 വാമലോചനേ! നാഥേ! മാമലമങ്കയാളേ!
 സാമജസമയാനേ! സോമസന്നിഭാനനേ!
 ശ്രാമളവേണിയാളേ! കോമളസ്വപരൂപിണി!
 കരുണാനിധേ! തവ ചരണം ശരണം മേ
 തരണം പരമന്തഃകരണവിശുദ്ധിയെ
 സരസം കൊടുങ്ങല്ലൂരളും ഭഗവതി
 ചരമജലധീശപരദേവതൈ! ജയ!
 സുരേന്ദ്രനതപദേ! ഗിരീന്ദ്രപയോധരേ!
 ഗരുളാശനസുതൈ! കരളിൽ വാഴ്ത്ത മമ
 ഭൂരിതഹരം തവ ചരിതം വണ്ണിക്കുവാൻ
 പെരുതായൊരു കാമം പരിചിൽ ചേരുന്നു മേ
 ഇപ്പോൾ ഞാൻ വണ്ണിക്കുന്ന തപൽ പുണ്യചരിതത്തെ
 കെല്ലോട്ടു കേൾക്കുന്നോക്കും നൽപദം നൽകേണമേ
 ഗണേശന്താനം നാരീമണിയാം വാണിതാനം
 പ്രണമിച്ചീടുമെന്നെ തുണച്ചീടണം സദാ
 ഇന്ദിരാ വിളങ്ങീടും കാശ്ശീരനഗരത്തിൽ
 ഇന്ദ്രസന്നിഭൻ മഹാധാർമ്മികൻ ബലശാലി
 ചന്ദ്രസുന്ദരാനനനായൊരു ഭൂമിപാലൻ
 ചന്ദ്രസേനാഖ്യരുളവായി വന്നിതു മൂന്നും
 തന്നുടെ വലിയൊരു സൈന്യമോടൊരുമിച്ചാ-
 മന്നവൻ മഹാരഥൻ രഥൻകരയേറി

ധനപിയാൽ നായാട്ടിനു ദണ്ഡകാരണ്യത്തിങ്കൽ
 ചെന്നോരോ മൃഗങ്ങളെക്കൊന്നങ്ങുതുടങ്ങിനാൻ
 പെരുന്തുമെരും സിംഹം പുലികൾ സൂരകൾ
 ഘോരതകലന്നീടും ശരഭം കരടികൾ
 മന്തദന്തികൾ കാട്ടുപോത്തുകൾ ചെന്നായകൾ
 ഇത്തരമുള്ള ദുഷ്ടസത്വജാലത്തെയെല്ലാം
 കൊന്നുകൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ വനം തന്നിൽ
 മന്നവശിരോമണി സഞ്ചരിച്ചിടുന്നേരം
 കുന്നിനോടൊത്തീടുന്നോരുന്നതവന്ദികത്തെ
 നന്ദിയിൽ നരനാഥൻ മുന്നിലാമ്മാറകണ്ടാൻ
 അപ്പുറുന്നതികത്തിൽ നില്ക്കുന്ന വൃക്ഷത്തിങ്കൽ
 കെല്ലൊടു കെട്ടീടിനാൻ തന്റെ രണ്ടാനകളെ
 ഉല്ലാസാൽപ്പിന്നെ ഭൂപൻ മന്ത്രിമാരെരുമിച്ചു
 നല്ലൊരു പാറപ്പുറമായതിൽ വാണംകൊണ്ടു
 അന്യനരസന്തോടുമക്ഷത്രീധകൾ ചെയ്തും
 അന്യവിത്തുകൾതെ കളിച്ചാൻ ചിരകാലം
 അപ്പുറാഴ്ന്നുളളനാരുൾപ്പെടും മദത്തോടു
 മപ്പുറുപൊളിച്ചിതു കെല്ലൊടു പദത്തിനാൽ
 ഉണ്ടായിരപ്പോളിൽനിന്നൊരു മഹാഭൂതം
 കണ്ടാലെത്രയും ഭീമം പ്രകോപരകേതക്ഷണം
 ചെമ്പിച്ച കേശങ്ങളും മീശയും താടികളും
 വമ്പിച്ച പനപോലെ പൊങ്ങിയ ശരീരവും
 നൽപ്പകയെന്നപോലെ കറുപ്പും കലന്നീടും
 അഭൂതം തടിച്ചുനീണ്ടുള്ള തൻ കൈകൾകൊണ്ടു
 ക്ഷിപ്രമാഗമങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചിട്ടലറിക്കൊ-
 ണ്ടപ്പുറുന്നീശന്തന്റെ നേരിട്ടങ്ങോടീടിനാൻ
 പോടിച്ചു നൃപന്താനും മന്ത്രിമാരെല്ലാവരും
 ഓടിനാൻ, ഭൂതംതാനും പിന്നാലെയോടീടിനാൻ
 കാടകം പാടെ ഭൂമീനാഥനും മന്ത്രികളും
 ആടൽപുണ്ടോടിപ്പിന്നെ സുതീക്ഷ്ണാശ്രമം പുക്കാർ
 നിമ്മലൻ നരവരൻ നന്മയിൽ വന്ദിച്ചപ്പോൾ

കയ്യടിനനായെരഞ്ഞുനിയരുചെയ്തു
 പാരിനിശ്ചര! ഭവാൻ വരുന്നതെവിടെനി-
 ന്നാരിതു ഭോഷണന്റെ പിന്നാലെയോടുന്നതും
 പാരമീ ഭയമിപ്പോളെവിടെനിന്നുണ്ടായി
 പാരാതെ പറഞ്ഞാലും പരമാത്മങ്ങളെല്ലാം
 അയ്യമ്പോടു മുനിവാക്യം കേട്ടു രാജാവു ചൊന്നാൻ
 “സാമ്പ്രതം പാഹി പാഹി! മാമുനെ! മഹായോഗിൻ!
 കുംഭികൾ പൊട്ടിച്ചോരു പുറിൽനിന്നുണ്ടായെന്ന
 വമ്പിച്ചൊരിപ്പുരുഷനെത്രയും ഭയങ്കരൻ
 തിന്നീതാ ഗജങ്ങളെ പിന്നെ ഞങ്ങളെയെല്ലാം
 തിന്നുവാനായിപ്പാഞ്ഞെത്തുന്നിതു മഹാഭൂപൻ
 തൃപ്പാദം ശരണമെന്നെപ്പൊഴുമാശ്രയിക്കും
 ഇപ്പരവശരായ ഞങ്ങളെയൊക്കെ ഭവാൻ
 ഇബ്ദ്രുതത്തിങ്കൽനിന്നു രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടീടണം
 അതുതതപോരാശം! നമസ്തേ നമോസ്തുതേ”
 ഇത്തരം വൃപവാക്യം സുതീഷ്ണമുനി കേട്ടു
 സതപരം ദയാശീലനരുളിച്ചെയ്തീടിനാൻ
 “എത്രയും ഭയങ്കരനായൊരിബ്ദ്രുതത്തിൽനി-
 ന്നത്രമാത്രവും ഭവാനിക്കാലം പേടിക്കേണ്ട
 ഭവുനാമീബ്ദ്രുതത്തെ തടുത്തിടുവനഹം
 ദിവ്യചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടിങ്ങറിഞ്ഞെൻ തതപമെല്ലാം
 ഭദ്രദായക! മഹാഭൂതമെ! ഭവാൻ സാക്ഷാൽ
 ഭദ്രകാളിതൻ മഹാഭക്തനാം ഭൂതനെല്ലോ
 ഇദ്ദേഹമറിയാതെ ചെയ്ക്കാരിക്കുററമോറം
 വിദപാനാം ഭവാൻ ക്ഷമിക്കേണമേ കൈകുപ്പുന്നേൻ”
 ഇത്തരം സുതീഷ്ണനാം മാമുനീവ്രവരന്തൻ
 ഉത്തമവാക്യം കേട്ടു നമിച്ചു മഹാഭൂതം
 ഭദ്രകാളിയെക്കുറിച്ചുക്കുണം പോയിടിനാൻ
 വിദൂതം മുനിയോടു ഭൂപതി ചോദിച്ചുചെയ്താൻ
 “ആരിതു ഭദ്രകാളിയെന്നതു തതപമായി
 പ്പാരാതെ കേട്ടീടുവാനിച്ഛിച്ചിടുന്നേനഹം

നാതൊരു ഭദ്രകാളിതന്നുടൊയൊരുമഹാ
ഭൂതമീ ഗജങ്ങളെ തിന്നുവാൻ മതിയായി
ചേതസി നിനക്കുന്വോളക്കാളീപ്രഭാവം—
ഓതുമേ ചെറുതല്ല തൽക്കഥ ചൊൽക ഭവാൻ”

വിദ്യാതമാനഭക്തിജ്ഞാനാദികലനോരു
വിദ്വാനാം മുനിവരൻ സുതീക്ഷ്ണനരുമൊയ്യ
ഭദ്രകാളിതൻ വൃത്തമൊക്കയും പറഞ്ഞീടാം
ഭദ്രമാണിതു ചന്ദ്രസേനഭൂപതേ! കേൾക്ക.

* * *

ചണ്ടൊരുകാലം ദേവാസുരന്മാരുടെ യുദ്ധം—
മുണ്ടായി ഭയകരമാംവണ്ണമതു കാലം
കുഞ്ഞവിട്ടു സുരപക്ഷത്തെ പിടിച്ചു വൈ—
കുഞ്ഞായിടും വിഷ്ണുഭഗവാൻെഴുന്നള്ളി
വിക്രമമേറുന്നോരു ദാനവന്മാരെയെല്ലാം
ചക്രത്താൽ കൊന്നുകൊന്ന നിർമ്മൂലം നശിപ്പിച്ചാൻ
അന്നേരം പാതാളത്തിൽ ഒളിച്ച് വാഴും ദൈത്യ—
കന്യമാർ നാലുപേരെത്തടസ്യാനന്ദം നിരൂപിച്ചാർ
ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുംകാലം അസുരകുലക്ഷയം
ഇങ്ങിനെ വരുന്നതു കഷ്ടമെത്രയും കഷ്ടം
തിങ്ങിനവേഗത്തോടും ബ്രഹ്മനെത്തപംചെയ്തു
മങ്ങാതെ തോന്തിപ്പിച്ചു വരങ്ങൾ വാങ്ങീടണം
എന്നേവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടവരിൽവെച്ചു രണ്ടു
കന്യമാർ പുറപ്പെട്ടാർ ഭർത്താക്കന്മാരുള്ളവർ
ഒന്നിൽ ദാനവതി മറവര ഭാരമതി
നന്ദിയോടിവർ വേഗം ചെന്നിതു ഗോകുണ്ഠത്തിൽ
ചരമസമുദ്രത്തിൻ വക്കത്തു വിളങ്ങുന്ന
ഹരന്റെ ക്ഷേത്രമതു പാക്കിലെത്രയും പുണ്യം
സുരഷിഗണോപേതം സമസ്തസുഖപ്രദം
പുരാണം പുരാരാതി പൂണ്ണചൈതോന്യോജപലം

ഞക്കേതത്തിങ്കൽ പുണ്യതീർത്ഥത്തിൽ സ്നാനചെയ്തി
 ടക്ഷീണമവരോരം ഉത്തമ തപചെയ്തു
 ക്ഷേത്രയോടും പഞ്ചേന്ദ്രിയത്തെജ്ജയിച്ചുടൻ
 ഭക്ഷണം നീദ്രാതന്ദ്രിയെന്നിവയുപേക്ഷിച്ചു
 പഞ്ചാഗ്നിമദ്ധ്യത്തിങ്കൽനിന്നുടൻ വിരീഞ്ചനെ
 ചഞ്ചലം കൂടാതവർ ധ്യാനിച്ചു തപചെയ്താർ
 അഞ്ചാതിത്തരമൊരു മണ്ഡലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 ചെഞ്ചെമ്മേ പീതാമഹൻ പ്രത്യക്ഷനായിടീനാൻ
 ഇഷ്ടമാം വരം നിങ്ങൾ വരിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ
 ഒട്ടമേ മടിക്കേണ്ടെന്നുള്ളിച്ചെയ്തു ദേവൻ
 പുഷ്ടഭക്തിപൂണ്ടപ്പോളസുരസ്രീകൾ പത്മ
 വീഷ്ണുരൻതന്നെ കൂപ്പിട്ടിത്തരമുണർത്തിച്ചു
 ദൈത്യവംശത്തെയെല്ലാം നന്നായി വദ്ധിച്ചിപ്പാൻ
 എത്രയും വിജയുള്ള നല്ലോരുതനയന്മാർ
 പ്രത്യേകം ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായ്ക്കണമെന്നായിന്നാ-
 യ്നിത്യവും ഭവൽകൃപ ഞങ്ങളിൽ ചേർന്നീടണം
 മംഗളപ്രദൻ മഹാകാരുണ്യമുതനിധി
 സാംഗവേദാദി യോനിയായി ചതുർബുദ്ധൻ
 അങ്ങിനെതന്നെ നല്ല പുത്രന്മാരുണ്ടായ്വരും
 നിങ്ങൾക്കെന്നെരുചെയ്താരുള്ള മഹായോഗി
 ചേതസിമോദംപൂണ്ടു ചിന്തിതം ലഭിക്കയാൽ
 ദൈതേയസ്രീകളടനവിടെനിന്നു പോന്നു
 പാതാളത്തിങ്കൽ ചെന്നു ഭർതാക്കന്മാരെ കൂപ്പി
 പാതിപ്രത്യുദോടവർ സുഖിച്ചു വാഴുംകാലം
 ഗർഭമായിരുവർക്കും പത്താംമാസത്തിൽ പുന
 രത്ഭുതവീര്യന്മാരാംഗന്മാരെപ്പുററാർ
 ദാനവൻ ദാനവതിനന്ദനൻ; ദാരുമതി
 ദാനവനാരീസുതൻ ദാരുകൻ മഹാവീര്യൻ
 ദാരുകൻ ധരണിയിൽ ജനിച്ചനേരം മഹാ
 ദാരുണങ്ങളായുള്ള ദുർന്നിമിത്തങ്ങളുണ്ടായ്

ചോര നഷ്ടിച്ച മോഘജാലങ്ങൾകൊണ്ട്
 പാതയിൽ പൊടിയോടെ ചുഴലികളും വീശി
 ഉത്തമവൃക്ഷജാലം വേരോടെ പതിച്ചിട്ടു
 പൃഥ്വികമ്പവുമുണ്ടായ് അഗ്നികൾ മൂന്നും കെട്ടു
 എത്രയും ഘോരം വായിൽ തീയുറ്റം കുറന്നരി
 പത്തുദിക്കിലുമൊന്നായനോക്കു മുറയിട്ടു
 മെല്ലെ വാഴിച്ചുണ്ടു ദാനവദാരുകന്മാ-
 തല്ലാസാൽ ബാലുംവീട്ടു യൗവനം തേടിപ്പിന്നാർ
 സാമോദമതുനോരമമ്മമാരവരോടായ്
 പ്രേമപൂണ്ടുതരമൊയ്തു കേൾക്കുവിൻ ബാലന്മാരെ
 നമ്മുടെ വംശം നശിച്ചിപ്പിച്ചിടുന്നിതു ഹരി
 തപായകൊണ്ടു സുരന്മാരുമിവണ്ണംതന്നെ
 ബ്രഹ്മാവണിനെയല്ല ജേിച്ചാൽ വരം തരും
 നന്തയോടിച്ചു നിങ്ങൾ മനസ്സിൽ ബോധിക്കുവിൻ
 ആകലംകൂടാതേവം മാതുവാകൂത്തെ കേട്ടു
 ഗോകണ്ഠത്തിങ്കൽ അവർചെന്നേററം തപംചെയ്തു
 ദാരുകാസുരന്തന്റെ തപസ്സു നാളത്തോറും
 ദാരുണമായിവന്നു തപിച്ചു ലോകത്രയം
 ഘോരമാം ഗ്രീഷ്മത്തിങ്കൽ പഞ്ചാഗ്നിമധ്യത്തിങ്കൽ
 ധീരതയോടുനിന്നാൻ വാരിയിൽ ശിശിരത്തിൽ
 വാഷ്കാലത്തിലനാവൃതമാം ദേശത്തിങ്കൽ
 സാഷ്വപംപോലും ശങ്കകൂടാതെന്നിനാംകൊണ്ടു
 വായുക്കുണ്ഡലമല്ലാതൊക്കെയുമുപേക്ഷിച്ചു
 കായക്ലേശമോടവൻ കരോരതപംചെയ്തു (യ്ക്കാൻ)
 ചിലപ്പോൾ മരമേറിപ്പുറ്റങ്ങൾ കൊമ്പിൽ കെട്ടി
 തലയും കീഴ്ചൊട്ടിട്ടു പുകയുമേറുകൊണ്ടു
 ചിലപ്പോൾ ഒറ്റക്കാലിൻ പെറ്റിയവിരൽമാത്രം
 നിലത്തുണു നിന്നിന്നുമായവൻ തപംചെയ്തു
 എന്നിട്ടും വിധിയവൻ മുഖത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായ്
 വന്നീലീട്ടുഷ്ടൻ ജഗദ്രോഹിയൊമെന്നൊക്കയാൽ

നാളികോത്ഭവന്തന്റെ നേരെയക്കാലം ദൈത്യൻ
 ആളുന്നകോപംപൂണ്ട ചുമന്ന നേത്രത്തോടും
 വാളെടുത്തിതു തലയറുത്തു ഹോമിക്കുവാൻ
 വ്യാളമെന്നതുപോലെ ദീഗ്ദ്ധശ്വാസവുപൂണ്ട
 ഘോരമായുള്ള ഖഡ്ഗം കഴുത്തിൽ തൊട്ടനേരം
 ചോരതൻ തുള്ളിയൊന്നു പാരിടത്തിനിൽ വീണു
 പാരാതസ്സമയത്തിൽ പത്മസംഭവൻ ദേവൻ
 ദാരുകൻ തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷനായിവന്നു
 ദാരുകസുര! മഹാവിര! നീ കേട്ടുകൊരുക
 നേരോടെ നിന്റെ കഴുത്തിങ്കൽനിന്നവനിയിൽ
 ചോരതന്തുളളിയൊന്നു വീഴുമ്പോൾ നിന്നെപ്പോലെ
 വീരരാമസുരന്മാരായിരമുളവാകും

എന്നുടെ പ്രഭാവത്താലിന്നിതു ഭവിച്ചീടും
 ഇന്നിയും വരമെന്നു നന്ദിയിൽ തരേണ്ട ഞാൻ
 എന്നേവം വിരിഞ്ചത്തന്നതളപ്പാടുകേട്ടു
 നന്നായി സന്തോഷിച്ചു ദാരുകനുമെല്ലാം
 ദൈത്യമന്ത്യാമന്ത്യന്മാർക്കുവധുനാകണം ഞാൻ
 ദൈത്യാരിമഹേശ്വരനിദ്രനെന്നിവർകൾക്കും
 മത്തരായിടും പന്തീരായിരം ഗജേന്ദ്രന്മാ-
 ക്കൊത്തീടും ബലം നമുക്കുണ്ടായിവന്നീടണം
 അത്രയും പോരാ ബ്രഹ്മദണ്ഡവും നൽകീടണം
 ശത്രുസൈന്യത്തെല്ലാം യുദ്ധത്തിൽ ജയിക്കുവാൻ
 ശുഭാത്മൻ മായാവതി താമസിയെന്നു രണ്ടു
 സിദ്ധമന്ത്രദേവതകളേയും തന്നീടണം

ഇപ്പോൾ ഞാനുരച്ചതു സമസ്തം തരേണം മേ
 സൽപതെ! ജഗൽപതെ! നമസ്തേ! പിതാമഹ!
 അപ്പോഴോതിനാൻ ബ്രഹ്മൻ ഇന്നിതു സമസ്തവും
 ഉല്പന്നമാകും ഭവാനെന്തൊന്നു വാഞ്ചരിക്കുന്നു
 കെല്ലൊടായതു സർവ്വം ഞാൻ തരുന്നണ്ടു നിന്റെ
 ചൊൽപൊണ്ടും തപംകൊണ്ടു സന്തുഷ്ടനാകമൂലം

രാജകി ദൈത്യോദ്ധീപ! ഞാനെന്നു ചോദിക്കുന്നത്
 നാരിമാർക്കുവശ്യനാകേണമെന്നുള്ള വരം
 പാറാതത്തുകൊണ്ടിപ്പോൾ വരിക്കാഞ്ഞതു വേറൻ
 ചോരചാല്യങ്ങളെ മറന്നുപോയെന്നുണ്ടോ?
 ചൊല്ലിനാനതുകേട്ടു ദാരുണൻ ഹാസത്തോടെ
 നല്ല നേരമൊക്കിതു പന്തല! ചോദ്യം തവ
 കൊല്ലമോ സ്രീകളെന്നെ കാണകിൽത്തന്നെ പേടി
 ചെല്ലാത്തമോട്ടമല്ലോ പഞ്ഞിയെന്നതുചോലെ
 തുവണ്ണം വരിച്ചു ഞാനെങ്കിലായതു കേട്ടു
 ദേവകളെല്ലാവരും ഹസിക്കുമെന്നു നൂനം
 തു വരം വേണ്ടാത്തതിന്നിരിക്കതന്നെയല്ല
 കേവലം ലജ്ജയുള്ള ദൈത്യന്മാർക്കും വേണ്ട.
 എന്നതുകൊണ്ടു നാരിമാരിൽനിന്നുവശ്യതപം
 ഇന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കയില്ലെന്നുചിന്തിച്ചു ദൈത്യൻ
 നിന്ദയേറുന്ന ദൈത്യവാക്കേവം കേട്ടീട്ടു
 വിനയംഭവൻ കോപമോടരുമെന്നു ചെമ്മേ
 കയ്യുമാനിന്റെ ഗർവ്വം നിഷ്ഠൂരമെന്നുവോണ്ടു
 ഭയന്നും നിന്നു ദിവ്യയായൊരു നാരി കൊല്ലം
 നിഷ്ഠൂരമായിടമായുദ്ധത്തിൽ ഹരിയ്ക്കയി
 ല്ലൊട്ടുമാ മന്ത്രങ്ങളും ചോരമാമന്റെ ദണ്ഡും
 ഗർവ്വവും മഹാസുനായതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ
 ദിവ്യയൊ മാനുഷിയൊ യക്ഷിയൊ രാക്ഷസിയൊ
 സ്രീകളാമെന്നെന്നെക്കൊൽകയില്ലെന്നു നൂനം
 പോക പോകടോ ബ്രാഹ്മൻ! ഭീഷണി മതിയെല്ലാം
 ഇങ്ങിനെ മദപൂണ്ടു ദാരുണൻ വാക്കുകട്ടു
 തിങ്ങിനമോടാൽ മറഞ്ഞീടിനാൻ പിതാമഹൻ
 പൊങ്ങിനവേഗാൽ ചെന്നാൻ ദാരുണൻ പാതാളത്തിൽ
 വീങ്ങിനക്കമ്പിയൊടെ ഗുരിക്കുന്നൊരെ കൂപ്പി
 ചേദിക്കമല്ലനമ്മ് ദാൻവനിവരോട
 ഞാദിതൊട്ടൊതീടിനാൻ വരലാഭാദികൾ

സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നന്നായ് ദാരുണവാക്കുകേട്ടു
 മോദിച്ചാരുവർകളും ബന്ധുക്കളെല്ലാവരും
 ചാരുതകലനോരു രാജധാനിയെ തീപ്പാൻ
 ദാരുണൻ മയൻതന്നെ വരുത്തിച്ചൊല്ലീടിനാൻ
 പാതയിൽ പടിഞ്ഞാറെക്കടലിൻ കരതന്നിൽ
 സാരബുദ്ധിയും മയൻ രാജധാനിയും തീർത്തു
 ഉത്തംഗരമ്യഹർമ്മ്യസംഘവും പ്രാന്തങ്ങളും
 ചിത്തമോഹനകരസൗധസന്ദോഹങ്ങളും
 ഉത്തമമണിമയതോരണജാലങ്ങളും
 എത്രയും മനോഹരമാകുമുദ്യാനങ്ങളും
 കോട്ടമരൊരു ശോഭകലയും മണിത്തങ്ക
 കോട്ടകൾ ഗോപുരങ്ങൾ കേളീമന്ദിരങ്ങളും
 ചട്ടാരമണികളാൽ കെട്ടിച്ച കിളങ്ങളും
 കിട്ടല്ല കൂപങ്ങളും ലീലാപദ്മങ്ങളും
 ചന്ദ്രശാലകൾ മിന്നും മാണിക്യമയമായ
 മന്ദിരസഹസ്രത്തിൻ സുന്ദരപ്രകാശവും
 സുന്ദരിമാരൊപ്പകളിക്കും ഗൃഹങ്ങളും
 സുന്ദനമോടും വഴിയനേകം വെട്ടുവഴി
 നാടകശാലഹയശാലമാതംഗശാല
 കേടകന്നൊരു ഖരശാല ഗോശാലകളും
 മന്ദാരവൃക്ഷങ്ങളും മാകന്ദവൃന്ദങ്ങളും
 കന്ദവും ബകുളവും കദളീവാഴകളും
 സിന്ദുവാഠവും തിണ്ടും കവുണ്ടും തെണ്ടും ഹരി
 ചന്ദനസമൃദ്ധവും ചേരുമാരാമങ്ങളും
 താലവും തമാലവും സാലവും രസാലവും
 മാലതിജാലങ്ങളും കൈതയും കൈനാരിയും
 മാലകററീടുംകൃതമാലവും നല്ലനക്ക
 മാലവും ഹിന്താലവും നാഗവും പുന്താലവും
 വെറിലക്കൊടി നന്നായ് പുററിയ പുഗജാലം
 പുററവക്കത്തുനില്ക്കും തടാകശതങ്ങളും

ചിറ്റിത്തൽ കളമങ്ങര ചെമ്പകം കുരിന്ദുകൾ
 അറമില്ലാതെ രാജരംഭകൾ കടംബുകൾ
 അന്യദേശത്തിൽനിന്നു വന്ന വാണികക്കാർത്തൻ
 മിന്നുന്നൊരങ്ങാടികൾ പംക്തികളായതിങ്കൽ
 ചെങ്ങാൻ കസ"രൂരിയും പുഴകുമെന്നിവരിൻ
 ശ്രോണാനുകൂലമായനിർസൗരഭ്യവും
 മാണിക്യം ഹരിമണി പുഷ്പരാഗവും മുത്തും
 ശോണമാം പവിഴങ്ങളിത്യാദി രത്നങ്ങളും
 ഇന്ദ്രന്റെ രാജധാനിക്കുള്ളൊരു സൗന്ദര്യത്തെ
 നിഷിക്കും സൗന്ദര്യവും സമസ്തഗുണങ്ങളും
 വ്യാജമെന്നിയെ ചേർത്തു ദാരുകാസുരന്തന്റെ
 രാജധാനിയെ തീർത്താനസുരശിപ്ലിമയൻ
 ഉല്ലാസത്തോടു പരിവാരങ്ങളോടുംകൂടി
 കല്യാണലക്ഷണങ്ങൾ ചേർന്നൊരു മുഹൂർത്തത്തിൽ
 നല്ലൊരു ഗുണംചേർന്ന തമ്പുരിയകംപുക്കു
 കല്യാണം ദാരുകൻതാൻ സൗധാഗ്രമേറീടിനാൻ
 ചാരുകങ്കണാഭിയാമലങ്കാരങ്ങളേകി
 പാരാതെ മോദിപ്പിച്ചു മയനെയയച്ചുടൻ
 ഭേരിമുദ്രാഭിപ്രണവാദിവാദ്യത്തെ ഭൃത്യ
 നാദരക്കൊണ്ടോരം കൊട്ടിപ്പോഷിപ്പിച്ചിതു മോദാൽ
 പണ്ടു കേശവശക്തയത്താൽ മലകൾതൻ
 കണ്ടുള്ള ഗുഹകളിലേററവുമൊളിവോടെ
 മിണ്ടാതെ വന്ദിച്ചീടും ദുഷ്ടരായൊരു ദൈത്യ
 കണ്ടകന്മാരെല്ലാരുമാവാദ്യഘോഷം കേട്ടു
 സന്തോഷംപൂണ്ടു പിന്നെ ഗദ്യോടാ ദൈത്യരെല്ലാം
 ചന്തത്തിൽ ദാരുകന്റെ മന്ദിരം പ്രവേശിച്ചു.
 സന്ദിച്ച ദാരുകനെ ദൈതേയനാഥനാക്കി
 ടുന്തരായമില്ലാതങ്ങഭിഷേകവും ചെയ്തു
 മന്ത്രികളായി ചിലർ തന്ത്രികളായി ചിലർ
 യന്ത്രികളായി ചിലർ സേനേശന്മാരായ് ചിലർ

സിന്ധുഗംഭീരനായ ദാരുകാസുരന്റെ
 ബന്ധുരഗുണഭവൻ സഖികളായി ചിലർ
 ഭൂരിസൈനികയുക്തൻ ദാരുകാസുരൻ വീരൻ
 ദാരുണൻ സ്വഗ്ഗുലോകം ജയിപ്പാനുദ്യമനായ്
 ശൂരതകൂടീടുന്ന പുഷ്പജനോടു കൂടി
 തേരതിൽക്കരയേറി ബേഗേന പാളെപ്പട്ടാൻ
 ശൂലങ്ങൾ മുസുബ്ദികൾ ഗദകൾ പരശുക്കൾ
 വേലുകൾ മുൽശരങ്ങൾ വില്ലുകൾ പട്ടസങ്ങൾ
 ചാളുകൾ പരിവകളന്യകൾ ചുരികകൾ
 വീളമേറുന്ന കിന്തം ചക്രഭിണ്ഡിപാലങ്ങൾ
 പിന്നെയും പലപല തീക്ഷ്ണശ്ലോഭനായുധങ്ങൾ
 നന്നായിക്കരാഗ്രത്തിൽ ചിടിച്ച് ശോഭിച്ചിടും
 സൈന്യങ്ങളോടുകൂടിയുൾക്കൊള്ളുന്നതിൽ
 ചെന്നുടനപ്പുറിയെ ദാരുകൻ വളഞ്ഞുതെ
 ദാരുകനനന്തരം വിന്ധുഗുലോകേന്ദ്രനെ
 പ്പോരിന്നു വിളിച്ചിതു ചൊല്ലുന്നമദമോടെ
 പാരാതായതു കേട്ടു ദേവേന്ദ്രൻ പരിഭ്രമി
 ചൈത്യരാവതത്തിൻ ഗളമായതിൽക്കരയേറി
 കൂടലർകാലൻഗതകോടിയും കൈക്കൊണ്ടുടൻ
 ആടലെന്നിയെ ദേവസൈന്യങ്ങളോടുകൂടി
 പാടാമോടു ചെന്നു തടുത്താൻ ദേവാനിയെ
 ധാടിയൊടപ്പോൾ ദേവാസുരയോധനമുണ്ടായ്
 അന്യോന്യം ശത്രുാസ്രങ്ങളോറവും വഷിക്കയും
 അന്യോന്യം ജയിക്കുവാനോരമുത്സാഹിക്കയും
 വന്നരോഷത്താൽ ദേവാസുരന്മാരേവം തമ്മിൽ
 നിന്നു പോർചെയ്തതോർത്താൽ എത്രയും ഭയങ്കരം
 ചീർത്തോരു വീഴ്ചമേറും ദേവകൾ വഷിപ്പിടും
 കൂർത്തു മുർത്തവുകൊണ്ടു മുറിഞ്ഞു പതിപ്പിടും
 ഞ്ഞെടുവീരന്മാരുടെ ദേഹത്തിൽനിന്നുപാരം
 കത്തിപ്പൊടിടുന്നോരു ശോണിതപ്രവാഹത്താൽ

മേന്മതൻ കൊടുമുടിയൊക്കയും ചുമന്നതെ
 പാരാതെ ധാതുരസം തേച്ചതുപോലെയാപ്പോൾ
 ഘോരദേവേന്ദ്രവജ്രവഹ്നിയിൽ പാരം ദൈത്യ
 വീരന്മാർ ഭയത്തോടും ദഹിച്ചുപോന്നത്തരം
 സംഭ്രമത്തോടുംകൂടി ദാരുകനടുത്തുടൻ
 ജംഭാരിതന്റെ നേരിട്ടവുകൾ തുകീടിനാൻ
 ധാരാളം ഐരാവതനാഗരാജനെയെഴുന്ന്
 കമ്പമറഞ്ചമ്പിനാൽ മൂന്നിനാൽ മാതലിയെ
 എടുത്തുണങ്ങളിച്ചെത്രവസ്സുതന്റെ നേരെ
 വിട്ടിതു മഹാദൈത്യൻ പിന്നെയും കോപത്തോടെ
 പെട്ടെന്നു കരോരാസ്രജാലത്തെ പ്രയോഗിച്ചാൻ
 ഒട്ടാഴിയാതെകണ്ടു ദേവന്മാരെല്ലാരെയും
 ദാരുകൻ പ്രയോഗിച്ചാരസ്രങ്ങളശേഷവും
 പൊരുഷമേറും ലോകപൂജിതൻ പുരന്ദരൻ
 ഘോരവജ്രാഗ്നിതന്നിൽ ദഹിച്ചിച്ചനത്തരം
 ദാരുകൻ തന്റെ തല മുറിച്ചീടുവാനായി
 വജ്രവുമോങ്ങിക്കൊണ്ടു നേരിട്ടുണ്ടുത്തീതു
 നിജ്ജരലോകനാഥൻ അക്കാലം ദൈത്യാധിപൻ
 ഉജ്ജ്വലബ്രഹ്മദണ്ഡമെടുത്തു കരംതന്നിൽ
 ഗജ്ജിച്ചുകൊണ്ടു പാരമടുത്താൻ കോപത്തോടെ
 ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തിങ്കൽനിന്നക്കാലമുണ്ടായ്വന്നു
 വന്മഹാഭൂതജാലമതീവ ഭയങ്കരം
 അഭൂതങ്ങളോടേറു തോറു ദേവകളെല്ലാം
 നിർഭയംപൂണ്ടു വേഗത്തിലോടീടിനാൻ
 ദേവേന്ദ്രനൈരാവതത്തിങ്കൽനിന്നുടൻ ചാടി
 ധാവതി വെച്ചീടിനാൻ ദേവകളോടുംകൂടി
 ആവിലഭാവംപൂണ്ടു പവൃതഗുഹകളിൽ
 കേവലമൊളിച്ചിതു കാലത്തിൻ ദോഷത്തിനാൽ
 ദാരുകൻ 'പുഷ്പാസു' സർവ്വവും വസുക്കളും
 ചാരുതചേരുനോരു കല്പവൃക്ഷാദികളും

പാലത്തെ സമുദ്രവൃദ്ധവൃദ്ധാലം കയ്യാ
 ബാത്യാലംകാലം തന്റെ രാജധാനിയിൽ ചുക്കാൻ
 തന്നെ സുഖംപോലെ സുഖിച്ചു കളിച്ചുകൊ
 ബ്ബുന്നതായ തന്റെ ചെറിയ വാണീടിനാൻ
 പിന്നെത്തന്നെതന്നെതന്നെക്കൊണ്ടു ലോകമെല്ലാം
 ചെന്നിതു ചൊവ്വരീതിയെപ്പറയുന്നതും
 ഇത്രാഗ്നിതന്മകൻ നിറം തിപാശി വായു
 കിന്നരശാലൻ അഗ്നിവർത്തൻ സ്ഥാനങ്ങളിൽ
 പന്നായി ഘൃതാലയംതെട്ടു ദാനവന്മാരെ
 നന്ദിയിൽ സ്ഥാപിപ്പിച്ചാൻ ദാരുകൻ ചൊഴുത്തു
 കിരണമാരെക്കൊണ്ടു ഗോബ്രാഹ്മണാദികളെ
 ശക്തമാക്കി വധിച്ചിട്ടിതു ഭയങ്കരൻ
 ദോഷബ്രാഹ്മണസംഘങ്ങളെയും നശിപ്പിച്ചു
 ദോഷബ്രാഹ്മണന്മാരും ചുട്ടുപൊട്ടിച്ചൊന്നെല്ലാം
 കോപം യാഗങ്ങളെ മുടിച്ച് ദാനവന്മാർ
 ആവോളം പതിവുതന്നെയും മുടിപ്പിച്ചു
 വഴിയിൽ തണലോടെ നില്ക്കുന്ന വൃക്കങ്ങളെ
 മഴകൾകൊണ്ടു വെട്ടി കളഞ്ഞു കിണറുകൾ
 ഒഴിയാതെല്ലാം തുറന്നു പ്രപകരം ബുദ്ധാക്ഷി
 തൊഴുത്തിൽ പശുക്കളെയിട്ടുചെയ്തൊരിട്ടതെ
 ആളെന്നൊരാധികൊണ്ടു ജനങ്ങൾ കരയുമ്പോൾ
 താളവും പീടിച്ചുവരുക്കെച്ചിരിക്കയും
 മേളത്തൊടൊത്തു നൃത്തംവെക്കയും മോദാബ്ധിത
 ന്നോളത്തിൽ മുങ്ങി പൊങ്ങി തുടിച്ചു തകർക്കയും
 ഇങ്ങിനെയുള്ള ശോഭനകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു
 മങ്ങാതെ ഭൂമിസ്ഥാപ്തപാതാളലോകങ്ങളിൽ
 തിങ്ങിന കോപത്തോടെ ദാരുകകിരണന്മാർ
 തുംഗവിക്രമനായ ദാരുകൻ കല്പിക്കയാൽ
 സുന്ദരി മയംസുരനന്ദിനി മനോദരി
 യെന്നൊരു കന്യകയെ ദാരുകൻ വേട്ടിടിനാൻ

കന്യാശരമോദാഹാരായോടൊരുമിച്ചു
 വന്ദിയിൽ മനോരമം സാധിച്ചാൻ സകലവും
 ചന്ദ്രമോദീതെന്നാൽ മയന്റെ പുത്രിതന്റെ
 ചെന്തൊണ്ടിപ്പെരിയോരധരസുധാരസം
 സന്തോഷിച്ചു. സ്വദിച്ച ഭാരതകാസുരൻ നല്ല
 മന്ദിരിഞ്ഞതൻ സത്തിൽ മധുരമില്ലെന്നോത്തു
 ഉച്ചശീരംമോചിത്രലേഖയെന്നുള്ള
 സ്വപ്നേശ്വരമാരെല്ലാം ബലത്താൽ കൊണ്ടുപോന്ന
 പാർവ്വതേശ്വരിയവിയായ തൻ കാത്തതന്നെ
 സർവ്വദാ ശുശ്രൂഷിച്ചുനാക്കിനാൻ മഹാബലൻ
 താലവൃന്ദങ്ങൾകൊണ്ടു വീശിനാൻ സുരസ്രീകൾ
 കാലുകൾ തിരുമ്പിനാരടിച്ചാർ മിറമെല്ലാം
 മാലൊടിച്ചിലുമുണ്ടാർ ഭാരതപതിതന്റെ
 ചേലകളലക്കിനാൻ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടതന്നെ
 മെച്ചമായ് മനോദരിതന്നുടെ മെയിലെണ്ണ
 തെച്ചുടൻ കുളിപ്പിച്ചാർ നല്ലൊരു വെള്ളംതന്നിൽ
 കാച്ചവെള്ളവും വീഴ്ത്തി സാദരം തോർത്തിച്ചുടൻ
 വീച്ചകപ്പുമാലയും മുടിയിൽ ചൂടിപ്പിച്ചു
 ചന്ദനമകാലിവയിട്ടൊരം ധൂപിപ്പിച്ചു
 സുന്ദരിമണിയാളാമവരതന്നംഗമെല്ലാം
 പിന്നെനൽക്കുകൂട്ട കസ്തുരിയതും ചേർത്തു
 നന്നായിത്തേപ്പിച്ചുടൻ കുത്തിച്ച തിലകവും
 ഭംഗിയിൽ ദിവ്യവസ്ത്രംകൊണ്ടുവരുപ്പിച്ചു
 മംഗലാലങ്കാരങ്ങളുവളയണിയിച്ചു
 ഇങ്ങിനെ മനോദരിതന്നുടെ ഭാസ്യഹാസ്യം
 മങ്ങീടും മനസ്സോടും അപ്പരസ്രീകൾ ചെയ്തു
 ഭൂമിയിൽ ബ്രാഹ്മണന്മാർ വൈശ്യന്മാർ പാദജന്മാർ
 ഭൂമിപാലന്മാരിവർതങ്ങളെ സ്രീകളേയും
 -സാമോദം ഹരിച്ചിതു ഭാരതനതിൽവെച്ചു
 കോമളഗുണചേരുവരെ ഭാഷ്യയാക്കി

മാറുള്ള പെണ്ണുങ്ങളെ ദാസികളാക്കി വീരൻ
 തെറ്റുന്നവർക്ക് നെർ കരച്ചിൽ കേട്ടിടാതെ
 നാരികൾ മദ്യം മുതും നായാട്ടും സദാജ്ഞാഴും
 പേലാരമായൊരു വാക്കും അത്ഥമുഷണമതും
 പാരുഷ്യമേറും ദണ്ഡമീങ്ങിനെ വൃസനങ്ങൾ
 പാരായണവന്നേഴും പൂണ്ണമായ് ചമഞ്ഞുതെ
 മന്ദാരം പാരിജാതം സന്താനം നല്ല ഹരി
 ചന്ദനം കല്പദ്രുമമെന്നുള്ള വൃക്ഷങ്ങളെ
 നന്ദനാരാമത്തിങ്കൽനിന്നുടൻ പറിച്ചുടൻ
 നന്ദിയിൽ നിജാരാമത്തിങ്കലായവനാട്ടാൻ
 അത്ഥമിച്ചതൊക്കെ നൽകും അട്ടിവൃക്ഷങ്ങളോക്കു
 നിത്യവും നനക്കുവാൻ ദേവസ്രീകളെയൊക്കി
 ഉത്തമസ്രീകളവർ കൂടത്തിൽ വെള്ളം മുക്കി
 ട്രെത്രയും കണ്ണീർതുകി നനച്ചാർ തരക്കളെ
 ഇത്തരം ദേവാസുരയക്ഷഗന്ധവ്യോരഗ
 മർത്യരുള്ളൊരു ലോകമേറവും പീഡിപ്പിച്ചു
 ഉത്തമസ്രീകളൊത്തു സുഖിച്ചും തന്റെ നല്ല
 പത്തനത്തിങ്കൽ വാണാൻ ദാരുകാസുരനാഥൻ
 ഈവണ്ണം ദാരുക്കന്റെ പീഡയെ സഹിക്കാഞ്ഞു
 ദേവോപദേവന്മാരങ്ങല്ലാരുമൊരുമിച്ചു
 ആവാലാദിയൊ ചൊൽവാനിവന്നു വരങ്ങളെ
 കേവലം കൊടുത്തൊരു ബ്രഹ്മന്റെ ലോകം പൂക്കു
 പുലസ്ത്യ പലഹാദിതാപസമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ
 ജലജമദ്ധ്യസ്ഥനാം വിധാതവിനെക്കണ്ടു
 വലിയ ഭക്തിപൂണ്ടു ലോകൈകനാഥന്റെ
 സലിലഭവസമപദത്തിൽ താണുവീണു
 അമർത്യന്മാരെല്ലാരും സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങനിർ
 നമസ്തേ! ചതുർത്വ! നമസ്തേ! പിതാമഹ!
 നമസ്തേ! വേദവേദാംഗാഭിജ്ഞ! പ്രജാപതേ!
 നമസ്തേ! സർവ്വലോകകരണ! കരുണാബ്ധേ!

ജാതീകാന്ത ജന്മ പാവനതീർത്ഥജല
 സ്മരണകലാപ്രസംഗധീതകരി ജന്മ
 ചാതുശ്ശാസ്ത്രാക്ഷമാലാവരദാജയകരി
 നാദാശ്വപുരംഗാദകിരീടധരി ജന്മ
 ഈവണ്ണം സ്മരിച്ചുകൊണ്ടേറവും നമിച്ചീടും
 ദേവകളോടു പത്മസംഭവനന്ദംചെയ്തു
 നിങ്ങളെല്ലാംകൂടീട്ടിങ്ങു വന്നീടാനുള്ള
 സംഗതിയെന്നാകുന്നു പറവിൻ പരമാർത്ഥം
 ഇങ്ങിനെ വിരീഞ്ചന്തൻ വാക്കുകേട്ടിന്ദ്രാദികൾ
 തങ്ങൾക്കുള്ളവസ്ഥയെപ്പറഞ്ഞാരശേഷവും
 എപ്പോഴും ചന്ദ്രാമരപ്രപഞ്ചസ്സുഷ്ടീചെല്ലാൻ
 കെല്ലോടു തുനിഞ്ഞീടും ഭവാന നമസ്കാരം
 നിർമ്മലചിത്തനായ ഭവാന നമസ്കാരം
 നളൈകബന്ധുവായ ഭവാന നമസ്കാരം
 ഭൂതലം ത്രിവിഷ്ണുപം പാതാളമിവകൾക്കു
 നാഥനായ് വിളങ്ങീടും ഭവാന നമസ്കാരം
 ദേശകാലാദികൊണ്ടു മാവില്ലാത്ത വാഴം
 ഈശസർവ്വജ്ഞൻ ഭവാന സർവ്വലോകൈകസാക്ഷി
 സർവ്വവുമറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലുമറിയിക്കാം
 ഗന്ധർവ്വം ദാതകന്റെ പാലാദരാപദ്രവങ്ങളെ
 കഷ്ടമേ ടുഷ്ടനാകും ദാതകാസുരൻ മഹാ
 നിഷ്ഠൂരൻ വിണ്ണിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ ഭംഗിച്ചീട്ടു
 ദേവസ്രീഗണങ്ങളെദ്രാസിമാരാക്കിവെച്ചു
 കേവലം ഗുഹകളിൽ പാർക്കുന്നു ഞങ്ങളിപ്പോൾ
 സ്വർഗ്ഗപാതാളഭൂലോകങ്ങളിലുള്ള വന്ധു
 വർഗ്ഗമൊക്കെയും അവൻ ഹരിച്ചു ബലത്താലെ
 നല്ലതായിടുന്നോരു പദാർത്ഥമിതുകാല
 മെല്ലാമായവന്തന്റെ പുരത്തിലാകുന്നിതു
 മാനവും നാണമതും വിട്ടു ഭൂഖിച്ചു ഞങ്ങൾ
 മാനഷവേഷംപൂണ്ടു ഭൂമിയിൽ പാർത്തിടുന്നു

സങ്കടം തേടും ദേവവാക്കുകളേവം കേട്ടു
 പങ്കജഭവൻ ദേവൻ ഇതുവണ്ണമരുചെയ്തു
 എന്നുടെ സാഹസത്താൽ വന്നുകിടയതെല്ലാ
 മിന്നു ഞാനറിയുന്നുണ്ടിത്രാദി സുരന്മാരെ
 കഴിഞ്ഞകാഴ്ചം പോട്ടെ വന്നൊരു സങ്കടങ്ങൾ
 ഒഴിഞ്ഞുപോവാനുള്ളൊരുപായം നീരൂപിക്കാം
 അവധൂനാകും ദേവാസുരാദികൾക്കുനീയ്ക്കു
 നവന്നു വരമേകീട്ടുണ്ടു ഞാൻ പണ്ടുതന്നെ
 ഇന്നതു മാറീടുവാനെന്നാലുമസാധ്യമാ
 ണെന്നതു ധരിക്കുവീനൊങ്കിലും വേദിഷേണ്ട
 ഭോഗീന്ദ്രശായിയായ ഭഗവാൻതന്നെ കാണാൻ
 വേഗേന നമ്മൊരുകൾക്കും പോവുക മടിയാതെ
 ഉത്തമ സ്തോത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടുടൻ സന്തോഷിപ്പി
 ച്ചുത്തമപുരുഷന്റെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ കൂപ്പി
 ചിത്തത്തിൽ നമ്മൾക്കുള്ളൊരുത്തലൊക്കയും ചെയ്യാൻ
 സതപരം മുകുന്ദനീ സങ്കടം നശിപ്പിക്കും
 ശ്രീപതി ധാത്രിപതിയാകിയ ദേവൻ ശാർദൂല-
 ചാപത്തെക്കലയേറി ശരങ്ങൾ വഷ്ടിച്ചുടൻ
 കോപത്തോടസുരന്മാർ വശ്ശ്വത്തക്കലയെക്കീ
 യാപത്തു സമസ്തവും അകറ്റുമസംശയം
 അയ്യമ്പോട്ടു പറഞ്ഞതവം ഭഗവാൻ ചതുർബുദ്ധൻ
 അംഭോജാസനത്തിങ്കൽനിന്നുകൊണ്ടുനേര
 അന്നത്തിനുകളേറിട്ടിത്രാദിസുരന്മാരോ
 ടൊന്നിച്ചു വൈകുണ്ഠത്തെക്കുറിച്ചുപോയിടിനാൻ
 കാണാധിതവെക്കല്ലാം കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 പുണ്യാകസദശോഭകലരും ക്ഷീരാബ്ധിയെ
 മാണിക്യപ്രഭാശങ്ങളേറവും വ്യാപിക്കയാൽ
 ശോണിതംപോലെ ചില ദിക്കൊക്കെച്ചുമന്നിട്ടും
 ഇന്ദ്രനീലത്തിൻ നീലശോഭകൊണ്ടുംബുവാഹ
 വൃഷമെന്നതുപോലെ ചിലേടം കറുത്തിട്ടും

ഉത്തമമരതകപ്പച്ചതൻ പ്രഭകളാൽ
 തത്തയെപ്പോലെ ചില ദിക്കു പച്ചയായിട്ടും
 മുത്തിന്റെ ധവളമായ് വിളങ്ങും മയ്യുഖത്താൽ
 അത്യന്തം ചില ദിക്കുങ്ങൊക്കെയും വെളുത്തിട്ടും
 ചത്തതിലേവം നനാവണ്ണമാം സമുദ്രത്തെ
 സന്ധ്യാഭം ചിന്നീടുനോരംബരംപോലെ കണ്ടാർ
 കൈലാസശൈലംപോലെ പൊങ്ങിവന്നീടും തിര
 മാലാജാലവും മഹാഗംഭീരനിനാദവും
 കുടൽപ്പുന്നിയും മഹാമകരമത്സ്യങ്ങളും
 കടലാനയും നക്രചക്രവും കടലാളും
 തിമിയും തിമിംഗലജാലവും കൂർമ്മങ്ങളും
 സുമഹാതിമിംഗലഗിലത്തിൻ പടലവും
 പിന്നെയും പലപല വിചിത്രവസ്രവസ്ത്രം
 മിനുമാപാൽ സമുദ്രംതന്നുടെ മദ്ധ്യംതന്നിൽ
 നന്ദിയിൽ പ്രകാശിക്കും ശേപതദപീപികലാശ
 ചെന്നടൻ ദേവപുരം വൈകുണ്ഠലോകംകണ്ടു
 മേരുപർവ്വതംപോലെ വിളങ്ങും മതിലുകൾ
 നൂറുപോരവകളിൽ വിചിത്രചിത്രങ്ങളും
 ഉന്നതമണിമയഗോപുരസമൂഹവും
 പൊന്നുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ വിചിത്രകേതുക്കളും
 ഉത്തമരത്നപ്രഭാകരംപത്താലെല്ലാപ്പോഴും
 കത്തുന്നണ്ടെന്നതോന്നും ഉത്തംഗസൈന്യങ്ങളും
 പന്തലിച്ചയന്നീടും ദിവ്യപദവങ്ങടെ
 പന്തിയാൽ മനോജ്ഞമാം വിസ്തീർണ്ണമാഗ്നങ്ങളും
 തെളിഞ്ഞ ജലംചേരും (തോടും) തടാകശതങ്ങളിൽ
 വിളങ്ങും പന്തങ്ങളിൽ കളിക്കും ഹംസങ്ങളും
 ചാരുഭൂതഹവുദം നിബിഡങ്ങളായിട്ടു
 മരാമസമൂഹത്തിലനേകം പക്ഷികളും
 നലുബാഹുക്കൾ ഗോപീതളസീകൊണ്ടു തീർത്ത
 മാലകൾ കങ്കണങ്ങൾ മകരകണ്ഡലങ്ങൾ

അംഗമംഗലീയം കിരീടം കാഞ്ചീഗുണം
 ഭംഗിയിൽ പീതാംബരമെന്നിവ കലർന്നീടും
 പരമഭക്തന്മാരാൽ പരിപൂരിതങ്ങളായ്
 പരിശോഭിച്ചീടുന്ന വിമാനശതങ്ങളും (ഗുണങ്ങളും)
 ശ്രീകൃഷ്ണ! ഹരൈ വിഷ്ണോ! ശ്രീപത്മൈ നാരായണ!
 വൈകുണ്ഠവാസുദേവ! മാധവ! ദാമോദര!
 കേശവ! കൃപാരാഗൈ! ഗോപാല! നന്ദപാല
 ക്ലേശനാശന! പുരുഷോത്തമ! ത്രിവിക്രമ!
 ഗോവിന്ദ! ഗോപീജനവല്ലഭ! മുരാന്തക!
 ദേവകീസുത! വിഭോ ദൈതൃാരെ പീതാംബര!
 അച്യുതാനന്തഗൌര! ഗോവിന്ദ ചക്രപാണേ!
 സച്ചിതാനന്ദമൂർത്തേ! സരസ്വീതപോക്ഷണം!
 രാമ! രാവണാന്തക! വാമന! ജനാദ്രുന!
 നാമം ഭക്തന്മാരേവം പാടീടും നിന്നാദവും
 വളരെ സിദ്ധന്മാരും വളരെ മൂനികളും
 വിളങ്ങും വൈകുണ്ഠത്തിൻ മഹാത്മ്യമെന്തുചൊൽവ
 കേടറ ഭക്തികൊണ്ടു മതിയിൽ ബോധം വിട്ടു
 പാടീടുന്നിതു ചിലർ ആടീടുന്നിതു ചിലർ
 ചാടീടുന്നിതു ചിലർ തുള്ളീടുന്നിതു ചിലർ
 കാടീടുന്നിതു ചിലർ നിന്നീടുന്നിതു ചിലർ
 ചിരിക്കുന്നിതു ചിലർ കരയുന്നിതു ചിലർ
 ഉരക്കാവതല്ലാക്കും ഭക്തന്മാർ കോലാഹലം
 നാമങ്ങൾ പാടാതേയും കണ്ണുനീർതുകാതേയും
 രോമാഞ്ചം തേടാതേയുംമട്ടിക്കിലാരുമില്ല
 ശുകശാരികാദിയാം പക്ഷികൾ കൂടിത്തതു
 ശുകനാരദാദിയോടൊക്കുമേ ഭക്തിയാലെ
 ഇത്തരമുള്ള വിഷ്ണുലോകത്തെക്കണ്ടനേരം
 ഉത്തമഭക്തന്മാരാം ബ്രഹ്മാദിസുരേന്ദ്രന്മാർ
 ചിത്തത്തിൽ ഭക്തികൊണ്ടു സർവ്വവും മനേനേററം
 ഉത്തംഗാനന്ദമൃതസിന്ധുവിൽ മുങ്ങീടിനാർ

കണ്ഠതട്ടുകാതേവമോരോരോ വിശേഷങ്ങൾ
 കണ്ടുകണ്ടാനന്ദിച്ചുകൊണ്ടവർ നടക്കുമ്പോൾ
 സുവണ്ണഗിരിപോലെ സുവണ്ണൻതന്നെക്കണ്ടാർ
 സുവണ്ണമണിയസ്യന്ദനകേതുതന്മേൽ
 വജ്രംകൊണ്ടുള്ള മഹാതീക്ഷ്ണമായൊരു കൊക്കും
 വജ്രനിർമ്മിതങ്ങളാം വളഞ്ഞ നഖങ്ങളും
 നീർത്തിയാൽ ദിക്കൊക്കെയും മൂടീടും പക്ഷങ്ങളും
 കൂത്തുമൂത്തുള്ള കൊക്കിൻതലക്കൽ സപ്പങ്ങളും
 കഷ്ടിച്ചങ്ങുദിച്ചീടും സൂര്യബിംബത്തിൻകാന്തി
 മട്ടിച്ചു വിലസീടും വലിയ ദൃഷ്ടികളും
 രക്തചന്ദനംപോലെ ദേഹത്തിലെല്ലാം സപ്പ-
 രക്തവും ഫണിയകടകകാഞ്ചികളും
 അക്ഷീണപ്രകാശവും കലൻ വിളങ്ങീടും
 പക്ഷീന്ദ്രൻതന്നെക്കണ്ട പാരമാശ്ചര്യംചൂണ്ട
 കെല്ലോട്ടു തെല്ലു നടന്നപ്പൊഴെ കാണായ്വന്നു
 തല്പമായ് വിളങ്ങീടും സപ്പങ്ങളാക്കധിപനെ
 സപ്പരാജാവാകയാൽ വെൺകൊറ്റകടങ്ങുകൂ
 ഞൊപ്പമുണ്ടോരായിരം ഉയർന്നുതുപോലെ
 അതുതമണിഗണമിന്നങ്ങും ഫൺവ്രജം
 കെല്ലോടങ്ങുയർന്നൊരനല്ലപ്രകാശവും
 അങ്കുരം ചക്രം മന്ത്രം സ്വസ്തികമിത്യാദിയാൽ
 അങ്കിതങ്ങളായുള്ള മസ്തകോദരങ്ങളും
 പാലാഴിതന്റെ തിരമാലകൾ മേൽമേൽവച്ചു
 പോലവെ മടങ്ങീട്ടുകിടക്കും ശരീരവും
 മായേശൻതന്റെ നാമം പാടിസ്സാഫല്യംചേർക്കും
 ആയിരം മുഖങ്ങളിരട്ടി നാവുകളും
 ഇങ്ങിനെയുള്ളശേഷതല്പത്തിൽ വിളങ്ങീടും
 മംഗളഗാത്രിയാകും ഭൂമിതന്നകത്തിങ്കൽ
 ഭംഗിയിൽ വച്ചിട്ടുള്ള തൃപ്പങ്ങളുമിട
 തിങ്ങുമംഗലികളും അരുണനഖങ്ങളും

അങ്കുശലപജഹരത്ര ചക്രചങ്കജമണ്ഡ്യ
 ശംഖചാപാദീ നാനാവിശിഷ്ടരേവകളും
 പല്ലവതല്ലജങ്ങൾക്കുള്ളിലുള്ളൊരു ഗർവ്വം
 ഇല്ലാതെയൊക്കും നല്ല മാർദ്ദവമാഹാരത്വവും
 ഭക്തന്മാർ ചിത്തരാഗമശേഷമെടുക്കയാൽ
 വ്യക്തമായെല്ലാവർക്കും കാണാകുന്ന രാഗവും
 അഭവദൊരു പുണ്യമുള്ളവർച്ചിന്ദ്രാരു
 തുളസീ മുതലായ സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളും
 ആമകൾ നാണമോടെ വെള്ളത്തിലൊളിക്കുമ്പോൾ
 രോമൽ ഞൗനയും തേടും നല്ലൊരു പൂങ്കാലും
 കണ്ടാൽ ഭയംകൊണ്ടു കേതകീരുകുളങ്ങൾ
 കണ്ടകം കലർന്നീടും മഞ്ജുളജംഘകളും
 തുമ്പിക്കയ്യഴൽകൊണ്ടു ശീകരമലത്താല
 ണ്ടമ്പോട്ടു കണ്ണീർതുകും മൂഴലത്തുകകളും
 ഹാടകകടിസ്മൃതഘടിതകടിതന്നിൽ
 കേടൊമഞ്ഞത്തുകിലാടയും മനോഹരം
 പിടിയിലൊതുങ്ങീടുമെന്നാലുമിബ്രഹ്മാണ
 പടലമെല്ലാം നന്നായൊതുങ്ങും സുമദ്ധ്യവും
 ലോകൈകചിതാമാഹരണമെ പിതാമാഹ
 നാകുന്ന ചാരുനാഭീഭദ്രശവൻ മഹാതുളനും
 മത്തുമാലകൾ മണിമാലകൾ തുളസികാ
 ചക്രമാലകൾ വനമാലപരമമാലകൾ
 ശ്രീവത്സം മന്ദ നല്ല കൈസ്തുമീന്ദ്രചേതം
 ശ്രീവത്സപ്രദേശത്തിലെത്രയും മോദത്തോടെ
 പുഞ്ചിരിപ്പുതുമയും അഞ്ചിരഭാവങ്ങളും
 ചഞ്ചലകടാക്ഷവും ചഞ്ചലപ്രകാശവും
 നീണ്ടുരുണ്ടഗ്രമല്ലും ചുരുണ്ടകബരിയിൽ
 പൂണ്ടൊരു പുഷ്പങ്ങളും തചിരാളകങ്ങളും
 ബാലചന്ദ്രൻ ചിത്തേ മാലേകം കാന്തിതേടും
 ഫാലത്തിൽ കസ്തൂരികമാലേയതിലവും

ചെറിയ തിരകൾക്കു ചേതസി നാണമേതും
 പുരിയക്കൊടികളും ചെറിയ നേത്രങ്ങളും
 ഉത്തംഗനാസികാഗ്ര കത്തുന്ന കാന്തിതേടും
 മുത്തനാത്തൊത്തീടുന്ന മൂക്കുത്തീപ്രകാശവും
 മദ്ധ്യമശരാങ്കനെ തന്മടെ ശോഭകൊണ്ടു
 മദ്ധ്യമാക്കീടുന്ന കപോലസ്ഥലങ്ങളും
 മധുരരസം രാഗം മാട്ടുവമീവയെല്ലാം
 അവധിതുകാതെഴും അധരപ്രകാശവും
 ചന്ദ്രനുശോകംമൂലം ക്ഷയത്തെക്കൊടുക്കുന്ന
 സുന്ദരവദനവും സുവർണ്ണകണ്ഠമലവും
 ശംഖിന ശങ്കചേർത്തു വിളങ്ങും ഗളംതന്നിൽ
 തങ്കവും മണികളും കൊണ്ടുള്ള ഭൂഷകളും
 മാടെല്ലാം യുദ്ധംവെട്ടീമകങ്ങി മദംവിട്ടു
 മാടായിച്ചമഞ്ഞൊരു കേടറ കൊങ്കകളും
 അങ്കത്തിൽ ബലത്താലെ പിടിച്ചതെന്നതൊന്നും
 പങ്കജങ്ങളോടൊത്ത കോമളകരങ്ങളും
 വലിയ നാഭിവാപീസോധാനംപോലെ മീനും
 വലിയും നീലരോമാവലിയും സുമദ്ധ്യവും
 വിസ്തൃതകടിതന്നിൽ കാഞ്ചിയുമലമാം
 വസ്ത്രവും തുറവിക്കരം കുന്ദിടം തുടകളും
 മഞ്ജിരസപരമലാൽ തുണിരാദിയെല്ലാം
 മഞ്ജുവായ് ഹസിക്കുന്നു മനോജ്ഞജംഗകളും
 മഞ്ജുളരേഖയായിക്കുഞ്ജംവന്നാശ്രയിക്കും
 രഞ്ജിതപദങ്ങളും കുഞ്ജരഗമനവും
 അക്ഷീണഗുണങ്ങളും കലർന്നവിളങ്ങീടും
 ലക്ഷ്മീദേവിയും ദൈത്യപ്രഹരപ്രണാകവും
 അംഗദം മണിമയകങ്കണം ഭംഗിചേരും
 അംഗുലീയകമിവ കലരും കരങ്ങളിൽ
 കോടിസൂര്യോദയത്തേടും ചക്രവും ഗദയതും
 കേടറ പാഞ്ചജന്യശംഖവും പങ്കജവും

കണ്ഠത്തിൽ കനൽപോലെ വിളങ്ങും മണിഗണം
 കൊണ്ടുള്ള ഭൂഷകളും ത്രിവലീവിലാസവും
 തുടുത്ത ചൊടികളും വെളുത്തഹാസങ്ങളും
 മടുത്തേൻ മടുത്തീടും മനോജ്ഞാനാസികയും
 മകരകുണ്ഡലവും മനോജ്ഞമൊഴികളും
 മുക്കരംപോലെ മിന്നും മോഹനാഗണ്ഡങ്ങളും
 കരുണാരസത്തിന്നു വരുണാലയമായോ
 രരുണഗുണംചേരും ആയതമിഴികളും
 ബാലചന്ദ്രാഭരതേടും പുരിയക്കൊടിപെടും
 ഫാലവുമായതിങ്കൽ ധവളോദ്ധപുണ്ഡ്രവും
 അന്ധകാരൈഘ്വത്തോടു സന്ധിച്ച സൂര്യബിംബം
 സന്തതം വിളങ്ങുതെന്തൊരു തുളുമ്പമോർത്താൽ
 ചന്തമേടേവം കാണുന്നോക്കൊക്കെ ശങ്കനാൽക്കും
 കുന്തളഭരം ചേരും മാണിക്യകിരീടവും
 കറപ്പും അധർമ്മത്തിലറപ്പുംഖലന്മാരിൽ
 വെറുപ്പും ധർമ്മത്തിങ്കലുറപ്പുമുപായവും
 വീര്യവും ഗാർഭീര്യവും ശൗര്യവും സൗന്ദര്യവും
 ധൈര്യവും മാധുര്യവും സ്വൈര്യവും ഭൗട്ടാഭ്യവും
 ഓജസ്സമന്തരമനോജ്ഞസ്സിഗ്ദ്ധമുഗ്ദ്ധ
 തേജസ്സം തികഞ്ഞീടും സർവ്വജ്ഞാനാനന്ദവും
 ആചാരമുഡമേവം കണ്ടു നൽഭക്തിപൂണ്ടു
 ശ്രീപത്മനാഭനെന്ന് സ്മരിച്ച ബ്രഹ്മാദികൾ
 ജയിക്കു ജനാദ്രന! ജയിക്കു ജലജാക്ഷ!
 ജയിക്കു ജഗദീശ! ജയിക്കു ജഗൽപതെ!
 ജയിക്കു നാരായണ! ജയിക്കു ചക്രപാണേ!
 ജയിക്കു ദാമോദര! ജയിക്കു ഹൃഷീകേശ!
 നമിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്ന
 സമസ്തസന്താപവും ഹരിക്കും ഹരേ! ജയ
 അമർത്ത്യമർത്തേയാരഗപ്രഭുതിനത! ജയ
 പ്രമത്തദുഷ്ടലോകശമന! ജയ ജയ

ലക്ഷയോജനദീപ്തികലൻ ശരീരവും
 തീക്ഷ്ണേന്ദ്രിയഗുണവും എഴുന്ന മത്സ്യമാർ
 പ്രളയസമുദ്രത്തിലിളകിമറിഞ്ഞീടും
 ഇളയക്കൊമ്പിൽ കെട്ടിക്കളിച്ചുനടന്നാടൻ
 ഭക്തനാം സത്യപ്രതാപത്രിയപ്രവരൻ
 മൃഷതിമാറ്റത്തെ നന്നായുപദേശവും ചെയ്തു
 ചട്ടാറ വേങ്ങളെ കട്ടൊരു ദൈത്യന്തന്നെ
 പെട്ടെന്നു വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പണ്ടു ഞങ്ങളും ഭൈരവനാരുമൊരുമിച്ചു
 കൊണ്ടു പാൽസമുദ്രത്തെ മഥനം ചെയ്യുന്നേരം
 കടകോലാലീടിന മന്ദരമഹാഗിരി
 കടലിൽ താനുപോയി പ്രയത്നം വൃതംമാരി
 മന്ദരം പൊക്കീടുവാൻപായമൊന്നും കാണാ
 ണ്തന്നേരം ഞങ്ങളെല്ലാം സങ്കടപ്പെടുന്നേരം
 മന്ദമല്ലാത്തുള്ളാരു കൂർമ്മത്തിൻ വേഷംപൂണ്ടു
 മന്ദരം പൊക്കിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 നിന്തിരുവടിതന്റെ പാഷാടപ്രവരരിൽ
 ചന്തമോറവുമേറും ജയനും വിജയനും
 സനകാദികളായ മുനികൾ തന്റെ ശാപാൽ
 അനയനാരായണേന്ദ്രാസുരന്മാരയ്ക്കീതിൻ
 ഹിരണ്യകശിപുമവൻ തന്നനുജനാം
 ഹിരണ്യക്ഷൺമീവരെയും ബ്രഹ്മലിനാർ
 അവരിലതിവിദ്യൻ ഹിരണ്യാക്ഷനാം ദൈത്യൻ
 അവനീതലമെല്ലാമെടുത്തുകൊണ്ടുപോയി
 പാരിഥിൽ പാതാളത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചു ലോകം
 തരസാ സമസ്തവും ഉപദ്രവിച്ചീടുമ്പോൾ
 പന്നിയായ് ബ്രഹ്മാവിന്റെ മൃഷ്ടിയിൽനിന്നുരുവിച്ചു
 കുന്നുപോലതിവേഗം വധിച്ചു ദേഹംപൂണ്ടു
 ഹിരണ്യഗർഭാദിയാൽ സ്തനനായുടൻ ചെന്നു
 ഹിരണ്യാക്ഷനെനുള്ള ദൈത്യനെ യുദ്ധം കൊന്നു

ധരണീതലം ചൊക്കി സർവ്വലോകകർമ്മജ്ഞ
 പരീതാപം തീർത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഹിരണ്യാക്ഷനെ കൊന്ന വാർത്തയെ കേട്ടനേരം
 ഹിരണ്യകശിപുതാൻ താപകോപാകുലനായ്
 അത്യുഗ്രഭാവത്തോടെ ഭവാനെക്കൊന്നിട്ടുവാൻ
 സത്യവചെയ്തപിരം കറോരതപചെയ്തു
 ദുർല്ലവരങ്ങളെ വളരെ വാങ്ങിച്ചുടൻ
 വല്ലാതുള്ളൊരു മദം കലൻ മഹാബലൻ
 ഈരേഴ്ചലോകങ്ങളും ജയിച്ചു കളിയാലെ
 പാരാതെ സർവ്വജനവന്ദിതചരണനായ്
 സാധുലോകത്തെയെല്ലാമാധിയുണ്ടാകുംവിധം
 ബാധചെയ്തസുരേശനായവൻ വസിക്കുമ്പോൾ
 വൃഗ്രതയെന്നു മണിസ്തംഭമായതിൽനിന്ന
 ഞ്ജഗ്രമാം നരസിംഹമൂർത്തിയായ് ഭവിച്ചുടൻ
 കൂർത്തീടും നഖങ്ങളാൽ ഹിരണ്യകശിപുതൻ
 മാർത്തടം പിളർന്നു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വിജ്ഞാനമേറീടുന്ന ഭാഗ്യവൻ ചെയ്യിച്ചൊരു
 യജ്ഞത്താൽ മഹാബലിയായൊരു മഹാബലി
 ശക്രാദികളെല്ലാം വിക്രമംകൊണ്ടു ജയി-
 ച്ചക്രമംകൂടാതുഴീചക്രത്തെ കാത്തുംകൊണ്ടും
 ബ്രാഹ്മണഭക്തിപ്പൂണ്ടും സമസ്തലോകത്രയ
 സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മിയോടും സുഖിച്ചു വസിക്കുമ്പോൾ
 വാമനമൂർത്തിയായി ജനിച്ചിട്ടുവൻ തന്റെ
 ശ്രീമഹാമനോജ്ഞമാം യാഗശാലയിൽ ചെന്നു
 പരന്നഭാഗ്യമേറുന്ന സുരനാഥന്തന്നോ-
 ടിരുന്ന ഭൂമീതലം മൂന്നടിമാത്രം വാങ്ങി
 അന്തമെന്നിയെ ദേഹം വളർന്നാണവ-
 ക്കന്തരംഗത്തിലുള്ളോരതുതരസത്തോടെ
 മൂന്നടിയളക്കുവാനീരേഴുഭുവനങ്ങൾ
 കന്നേരമിടമേളം പോരാതെ വരികയാൽ

അടിയൊന്നവൻതന്റെ തലയിൽതന്നെ വച്ചി
 ട്ടുനെ ബന്ധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ആത്രേയ പ്രസാദത്താലെത്രയും ബലം ചൂണ്ട
 കാർത്തവീർയ്യാജ്ജനൻതാൻ ധൂതേന്ദ്രവാഴും കാലം
 കീർത്തിയുള്ളൊരു ജമദഗ്നിതൻ പുത്രനായി
 പാർത്തട്ടിൽ പിറന്നടൻ പരശുരാമാഖ്യയാ
 പരമേശ്വരനെന്നരുപസാ തോഷിപ്പിച്ചു
 പരിചിൽ സർവ്വായുധവിദ്യയുമഭ്യസിച്ചു
 ഹേഹയപുരംപുക്കു രോഷത്തോടൊരായിരം
 ബാഹുക്കളുള്ളവനോടാഹവമേറുംചെയ്തു
 ഘോരമാം കാരാത്താൽ ഭുജങ്ങളെല്ലാം വെട്ടി
 പ്പാരതിൽ ബലമേറും കാർത്തവീർ്യനെക്കൊന്നു
 ധർമ്മദേഷികളായ ക്ഷത്രിയന്മാരെെയെല്ലാം
 നിർമ്മൂലമാകുംവണ്ണം പിന്നെയും നശിപ്പിച്ചു
 ഇരുപത്തൊന്നുവട്ടമീവണ്ണം നൃപന്മാരെ
 തരസാ മടിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ബലമാമുനിയായിത്താരകാക്ഷന്റെ നല്ല
 ബുദ്ധിയെ മറിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 രാമനാമത്തോടൊത്തു രാവണവധത്തിനായ്
 ഭൂമിയിൽപ്പിറന്നതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ലക്ഷ്മണഭരതശത്രുഘ്നന്മാരൊടൊന്നിച്ചു
 ലക്ഷ്മീപുണ്ണമായിട്ടമയോദ്ധ്യപുരിതന്നിൽ
 ചന്തത്തിൽ വളർന്നുകൊണ്ടുപുനമമാക്കെല്ലാം
 സന്തോഷം വളർത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വിശ്വാമിത്രന്റെ യാഗരക്ഷക്കു ഗമിച്ചതു
 വിശ്വൈകവിരനായ നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കേടകന്നാരമ്പിനാൽ താടകാവധംചെയ്തു
 കാടകം കടന്നതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 രൂക്ഷതപെരുത്തോരു സുബാഹുപ്രമുഖരാം
 രാക്ഷസന്മാരെെയെല്ലാം രണത്തിൽ നിഗ്രഹിച്ചു

അക്ഷീണതപസ്സുള്ള വിശ്വാമിത്രന്റെ യാഗം
 രക്ഷിച്ചുകൊടുത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കല്പായീക്കിടക്കുന്നോരഹല്യാതാപസിക്കു
 കല്യാണം കൊടുത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ചൊല്ലേറും ജനകന്റെ രാജധാനിയിൽ ചെന്നി
 ട്ടല്ലാസാൽ സൽക്കാരങ്ങളേറേററമാനന്ദിച്ചു
 മുല്ലബാണാരിയായ ഭഗവാൻ തന്റെ പള്ളി
 വില്ലെടുത്തൊടിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 സീതതൻ പാണിഗ്രഹം കെട്ടുകയേതാടുചെയ്തു
 പ്രീതനായ് ഭവിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 മാഗ്ഗത്തിൽ ഗനുഭംഗരോഷത്താൽ തടുത്തൊരു
 ഭാഗ്ഗവരാമനെന്ന്ബാഭയമെന്നിയെവെറു
 സ്വഗ്ഗത്തോടെതിരാകും അയോദ്ധ്യാപുരെ ബന്ധു
 വഗ്ഗത്തൊടണഞ്ഞു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അത്യന്തപരിശുദ്ധചിത്തനാം താരുൻ തന്റെ
 സത്യത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ കൈകേയീവചനത്താൽ
 വത്സലക്ഷുണസീതായുക്തനായ്ക്കാട്ടിൽ ബാഹു
 വത്സരം വസിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 രാവണഭഗിനിതൻ വൈരൂപ്യംകൊണ്ടു കോപി
 ച്ചാവോളം വേഗത്തോടുമണഞ്ഞ ഖരൻ തന്നെ
 ഉദ്ധതബലത്തോടുമൊന്നിച്ചു ബാണങ്ങളാൽ
 യുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാഞ്ചനമൃഗംതന്നെ പിടിച്ചാൻ പോയിട്ടവൻ
 വഞ്ചനക്കാരനെന്നു നിനച്ചു വധിച്ചുടൻ
 കിഞ്ചന താമസിക്കാതാഗ്രമം പ്രാപിച്ചുടൻ
 അഞ്ചിതഗാത്രീ സീതാദേവിയെക്കാണാഞ്ഞിട്ടു
 ലക്ഷുണൻതന്നോടൊത്തു ടുഃഖിച്ചു നടക്കുമ്പോൾ
 ലക്ഷണം തീക്കഞ്ഞൊരുഹനമൽദപചനത്താൽ
 മുഖ്യമായഗിസക്ഷിയായിട്ടു സുഗ്രീവനായ്
 സഖ്യം ചെയ്തമന്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ

ബാലിയെക്കൊന്നു സൂര്യപുത്രനെക്കുപിരാജു
 പാലകനാക്കിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അങ്ങനാസുതോക്കിയാൽ സീതാവൃത്താന്തമെല്ലാ
 മഞ്ജസാ ബോധിച്ചുകൻ രാവണൻതന്നെക്കൊൽവാൻ
 സുഗ്രീവാഗമനീലപ്രഭുതികുചികരതൻ
 ഉഗ്രമാം സൈന്യത്തോടുമൊന്നിച്ചു പുറപ്പെട്ടു
 ദക്ഷിണസമുദ്രത്തിൻ തീരത്തു ചെന്നനേരം
 ദക്ഷനാം വിഭീഷണനാശ്രയിച്ചതുമ്പം
 നിന്നെ ഞാൻ ലങ്കാപതിയാക്കവെന്നുചൊല്ലി
 ധന്യനാം വിഭീഷണൻതന്നെത്താൻ സ്വീകരിച്ചു
 അക്ഷോഭ്യമായിടുന്നോരണ്ണവമശേഷവും
 അക്ഷീണപ്രഭാവമുള്ളസുതാൽ ക്ഷോഭിപ്പിച്ചു
 ഏതുമേ തടവെന്റേ സമുദ്രമധ്യംതന്നിൽ
 സേതുബന്ധനംചെയ്തങ്ങക്കരെക്കെന്നടൻ
 ബാധവന്നീടുംവിധം ലങ്കാരാജധാനിയെ
 ക്രോധന രോധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 യുഗ്രാക്ഷൻ വിരൂപാക്ഷൻ വികടൻ നരാന്തകൻ
 താമ്രാക്ഷൻ വിദ്യുജ്ജിഹ്വൻ പ്രഹസ്തൻ ദേവാന്തകൻ
 വജ്രതുല്യാംഗന്മാരാമിച്ഛുന്നവീരന്മാരും
 വജ്രദംഷ്ട്രനും മഹാപാർശ്വനും വിപാർശ്വനും
 കുംഭനും നികുംഭനും കമ്പനമകമ്പനം
 വന്ധരാമരക്കന്മാരിവരെ സമസ്തവും
 കല്ലും പവുതങ്ങളും കൂർത്തോരു നഖങ്ങളും
 പല്ലും വന്മരങ്ങളും ആയുധമായിടുന്ന
 ചെല്ലേറും സുഗ്രീവാദി വാനരന്മാരെക്കൊണ്ടു
 മെല്ലെന്നു കൊല്ലിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ശക്തനാമതികായൻതന്നെയും വരമായാ
 ശക്തികൊണ്ടത്യഗ്രനാമാമേലനാദനേയും
 ഉദ്ധതബലമേറും ലക്ഷ്മണൻതന്നെക്കൊണ്ടു
 യുദ്ധത്തിൽക്കൊല്ലിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ

ഗംഭീരബലനാകം കുംഭകർണ്ണനെപ്പോ
 മന്വന്തോ വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വഴുഗതകൂടാതെല്ലാ ദ്രവനങ്ങളും ജയി
 ചുഗതയോടുവാഴും രാക്ഷസകുലമുനെ
 വിഗ്രഹമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ ബ്രഹ്മാസ്രം പ്രയോഗിച്ചു
 നിഗ്രഹിച്ചതു വിഷകാ! നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അപ്പൊഴുതാനന്ദത്താൽ സ്വപ്നപിരികനം ചെയ്ത
 പുണ്യവൃഷ്ടിയേറാതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കെല്ലൊടു വിഭീഷണൻതന്നെ ലങ്കാധിപനാ
 യ്ക്കല്ലിച്ചു വാഴിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പുണ്യകമേരിപ്പിന്നെ ക്ഷിപ്രമയോദ്ധ്യയെ
 സമ്പ്രിയനായ്പോന്നതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ശിഷ്യരാം വസിഷ്ഠാദി താപസശ്രേഷ്ഠന്മാരും
 തുഷ്ടരാം ഭരതാദി നേരദരപൗരന്മാരും
 ഹൃഷ്ടരാം സുഗ്രീവാദി വാനരപ്രവാഹരും
 നമ്മൂരല്ലാമുള്ളോര രാക്ഷസന്മാരുംകൂടി
 ചെട്ടന്നു സർവ്വപുണ്യതീർത്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപൊങ്ങ
 ചട്ടാഭിഷേകംചെയ്തു നന്ദിച്ചോരനന്തരം
 ഇഷ്ടയരും സീതയൊരുമിട്ടുഴിയിറലല്ലാം ധർമ്മ
 പുഷ്ടിയുണ്ടാക്കിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ജാതമാണൊരു പൗരലോകാപവാദംതീപ്പാൻ
 സീതയെക്കളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ശത്രുക്കളായീടുന്ന ശത്രുക്കളുനന്നെക്കൊണ്ടു
 ശത്രുവാം ലവണനെ യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലിച്ചു
 ബന്ധുക്കളെനുപോരാതെന്നുക്കൊണ്ടുനജീവ
 ജന്തുക്കളെനമല്ലാവുകുഗുൽമാദികളും
 ഒന്നിച്ചു സരയുവിൽ മഗ്നനായ് വൈകുണ്ഠത്തിൽ
 നന്ദിച്ചു വസിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 മോഹനസ്വരൂപനായ് അമേയബലവാനായ്
 രോഹിണിതനയനായ് ഗോകുല പരീക്ഷൻ

ആഹന്തി ഘോരനാടകം പ്രലംബൻതന്നെ ജവാ
 ലാഹരൈ വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അദ്ധാരം മുടക്കീടും വല്ലുലാസുരന്തന്നെ
 യുദ്ധത്തിൽ വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഹസ്തിനാനഗരത്തെ ഗംഗയിൽ മറിക്കുവാൻ
 കത്തിയങ്ങെടുത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ക്ഷിതിയിൽ ബലഭദ്രരാമനെന്നല്ലാതാലും
 സ്തുതനായ് ജയിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ദേവകളുമ്പിക്കയൽ ഭൂഭാരം തീർത്തിടുവാൻ
 ദേവകീവസുദേവപുത്രനായ് പിറന്നടൻ
 ഗോകുലമകംപുക്കു യശോദതന്റെ കുമാ
 രാകുലമെന്നിടയെ കൂടിച്ചു ചിരിച്ചുററ
 നന്ദാദീഗോപന്മാർക്കും ഗോപികമാർക്കുമുള്ളിൽ
 നന്ദിയെ വളർത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പുതന്താതന്നെ ജവാലുരോജപാനംകൊണ്ടു
 പൂതയായ്ച്ചുരച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ചാടായൊരസുരനെ ചവിട്ടിത്തകർത്തത്തൽ
 കൂടാതെ കിടന്നതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാരായത്രണാർത്തദാനവന്തന്നെക്കൊന്നി
 ട്റെറവും തെളിഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ബ്രഹ്മാഞ്ചലശേഷവും വടനോടുന്നന്നി
 ലത്തക്കകാട്ടിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 യക്ഷേശപുത്രനാകും മനീശാപത്തിൽനിന്നു
 മോക്ഷത്തെക്കൊടുത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വത്സനായണത്തൊരു വത്സകാസുരവധ-
 മുത്സാഹാൽ കഴിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കൊക്കായ ദൈത്യൻതന്നെ കൊക്കുകൾ പിടിച്ചു
 മൂക്കോടു പൊളിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ക്ഷിപ്രമാഗ്നോഗോപലഭകതിചെല്ലഹീനനായ്
 കെല്ലൊടു കിടക്കുന്നോരപതന്നുള്ളിൽ ചെന്നു

തൽപ്രാണവായു തടുത്തവനെക്കൊന്നതേറെ
 മനുജതസ്തപരൂപനാം നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാളിന്ദിതന്നിൽ വാഴും കാളിയഹമങ്ങളിൽ
 മേളമോടാടിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കട്ടുതിന്നീടുന്നേരു വെണ്ണയും പാലും നെയ്യു
 മൊട്ടുമേ ഹരിക്കാഞ്ഞതിട്ടാണിതു ചെയ്തു കൃഷ്ണൻ
 പെട്ടന്നു കാണുന്നവർക്കിങ്ങിനെ തോന്നുംവിധം
 കാട്ടുതീ ക്ഷേപിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 നിസ്രൂപം കാളിന്ദിയിൽ കുളിക്കും പെണ്ണുങ്ങൾ തൻ
 വസ്രുങ്ങൾ കവർന്നു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 യാഗശാലയിൽ ചെന്നു പത്നിമാരോടു ചോര
 യാചിച്ചു ഭൂജിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 തടിച്ചു ഗോവദ്ധനമാമലകുകയാക്കി
 പിടിച്ചു വസിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 നന്ദഗോപകു വന്നൊരാപത്തു സമസ്തവും
 നന്ദിയിലൊഴിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഭാസിക്കും ഗോപീജനമൊന്നിച്ചു രസത്തോടെ
 രാസക്രീഡചെയ്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ശംഖപൂഡനെക്കൊന്നു മങ്കമാർക്കുണ്ടായോരു
 സങ്കടം കളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാളയാമരിയ്ക്കുനെ തച്ചുനാൽ വധിച്ചതു
 കാളമോലാത്തേടും നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ക്ലേശമെന്നിയെ ഹയസ്തപരൂപനായി വന്ന
 കേശിയെ മുടിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഗോപാലവേഷമോടു വന്നോരു വ്യാമന്തനെ
 കോപേന ഹിംസിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അശ്രുരസ്തപഭാവനാമശ്രുരർക്കിതിമോദം
 മുരുകാമ്പിൽ വളർത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പെട്ടന്നു രജകനെ വധിച്ചു നല്ലനല്ല
 പട്ടുകുളുത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ

മാലുങ്ങളേകിയോരു മാലാകാരനു വരും
 നല്ലതു കൊടുത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കൂറീതന്നൊരു കൂറികൂട്ടു തേച്ചവരതന്റെ
 കൂറൊല്ലാം കളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 നീല്ലെടുത്തൊടിച്ചതുശയതുക്കാക്കുന്നോരെ
 തല്ലിയങ്ങോടിച്ചതും നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വമ്പനാം കവലായപീഡനെന്നുള്ള കല
 കൊമ്പനാനയെക്കൊന്നു കൊമ്പുകളെടുത്തുടൻ
 ശൃംഗാരാദി ഭാവങ്ങൾ പലതും പൂണ്ടു നല്ല
 രംഗത്തിലണഞ്ഞരിതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ചാണ്ടരമല്ലെഴുനെ വിസ്മയത്തോടു ജനം
 കാണുമ്പോൾ വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഹിംസയിൽ പ്രിയംകൂടും ദുഷ്ടമേഷ്ടിതനായ
 കംസനെ വധിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 അച്ഛനും ജനനിക്കും സന്തോഷം ബന്ധുകൾക്കും
 അച്ഛനായ് വളർത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വിദ്യകൾ സാമ്പീപനീമഹാഷിതന്നിൽ നിന്നി
 ണ്ടുദ്യോഗാൽ ഗ്രഹിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ചൊടിക്കും ജരാസന്ധഭൂപനെ പലവട്ടം
 മടക്കിയോടിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 തടിക്കും ശോഭത്തേടും ദ്വാരകാപുരം കടൽ
 നടുക്കു തീപ്പിച്ചതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കടുക്കും കോപമോടെ യവനകുലനാഥൻ
 പടയ്ക്കുവന്നനേരം പേടിച്ചുപോലെയോടി
 മിടുക്കൻ മുചുകുന്ദൻ കിടക്കും ഗുഹതന്നിൽ
 പെട്ടെന്നുണഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ബുദ്ധനാം മുചുകുന്ദശ്ചിയാൽ യവനനെ
 കത്തിച്ചുകളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പരമഭക്തനായ മുചുകുന്ദനു നല്ല
 വരങ്ങൾ കൊടുത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ

മാനികളായ ജരാസന്ധസാലപചൈത്യാദി-
 മാനവകുലേന്ദ്രന്മാർ കണ്ടുനില്ക്കുന്നേന്തെന്ന
 മാനേലും മിഴിയൊളം ഭൈഷ്ണിയെ തേരിടേറി-
 ടാനയിച്ചു ഹരേ! നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ശംബരാരിയായൊരു പുത്രനെ ജനിപ്പിച്ചു-
 തംബരവണ്ണനാകും നിന്തിരുവടിയല്ലോ.
 ബാൽക്കൊള്ളും സുമന്തകരണത്തെ കൊണ്ടുപോന്നു
 ടുഷ്ടീർത്തി കളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 സത്രാജിത്പുത്രിയേയും ജാംബവൽപുത്രിയേയും
 ചിത്താനന്ദമോക്കൊത്തു വേട്ടതു ഭവാനല്ലോ
 പെട്ടെന്നു പതിനാറുസഹസ്രം ചെണ്ണങ്ങളെ (ചെണ്ണ)
 വേട്ടതും രമിച്ചതും നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പാരിജാതവൃക്ഷത്തെപ്പാരതിൽ കൊണ്ടുപോന്നു
 പാരതെ വളർത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 വിക്രമമേദനോരു ബാണന്റെ ബാഹുക്കളെ
 ചക്രത്താൽ മുറിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാന്തരമതിലൊരു കിണറിൽ ചിരകാല
 മോന്തായിക്കിടക്കുന്ന നൃഗന്നു മോക്ഷമേകി
 ബ്രഹ്മസപം മഹാപോരമെന്നു വണ്ണിച്ചതും
 ബ്രഹ്മണ്യസപരൂപനാം നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 മത്സരിപ്പാനായ്വന്ന പെണ്ഡ്യന്കൻ തന്നെ കൊ
 നൽസുഖം കൊടുത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 മാഗധൻതന്നെ ഭീമസേനനെകൊണ്ടു യുദ്ധേ
 വേഗേന കൊല്ലിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 രാജസുയാലപരത്തിൽ രാജിക്കുന്നൊരു ദേവ
 രാജഷിസഭതന്നിലഗ്രപൂജയുമേറു
 പുഷ്പിക്കും ചൈത്യന്തന്റെ ഗളത്തെ ചക്രംകൊണ്ടു
 വിച്ഛിന്നമാക്കിയതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 സാലപദന്തവക്ത്രാദി ടുഷ്ടരെ കൊന്നു പാരിൽ
 കല്യാണം വളർത്തു നിന്തിരുവടിയല്ലോ

അമ്പോട്ട കുചേലനങ്ങവുധികൂടാത്തുള്ള
 സമ്പത്തു കൊടുത്തതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 കാളിന്ദീഭവണീസമുപേണികളായിടുന്ന
 കാളിന്ദിമിത്രാദന്ദാലക്ഷണസത്യഭദ്ര
 നാളികാക്ഷിമാരോടിവരെയെല്ലാം വേട്ട
 ലാളിച്ചു തിരിച്ചു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഖണ്ഡനം ദഹിപ്പിച്ചു ഗാണ്ഡീവം ലഭിച്ചോരു
 ചണ്ഡവപ്രവരന്റെ സാരഥ്യമനുഷ്ഠിച്ചു
 ഭാരതയുദ്ധമേററു നടത്തി ഭൂമിതന്റെ
 ഭാരത്തെക്കളഞ്ഞതു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 പുതുവസ്ത്രത്തെ ദപിജനേകവാൻ പാത്മനൊന്നി
 ചുതുവന്നുണഞ്ഞു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഉദ്ധവശ്ചമലമാം തപപുഷ്പദേശി
 ചൂലതന്മാരാലോരു യാദവന്മാരെയെല്ലാം
 തമ്മിൽതല്ലിച്ചുകൊന്നുതമ്പടം പ്രാപിച്ചതു
 കന്യാധാരനോക്കു നിന്തിരുവടിയല്ലോ
 ഞ്ഞൊക്ക പച്ചപ്പാഴും ആപത്തുവരുംകാലം
 അങ്ങുനൂതനെന്നയല്ലോ കാത്തിടുന്നതു ഹരേ!
 ഇക്കാലം ദന്തകന്തൻ ഘോരോപദ്രവങ്ങളാൽ
 ഉൾക്കാമ്പിൽ ഞ്ഞൊക്കത്തൽ സഹിഷ്ണാവതല്ലയോ
 ചക്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചീടൈത്യേന്ദ്രന്തന്റെ ഗളം (കണ്ഠം)
 മിടന്നു ഭവാൻതന്നെ ഏന്ധിച്ചീടുക ഹരേ!
 ഉത്തമമായ ഭദ്രകാളിതൻ കഥാഭാഗം
 ഇത്തരമരുചെയ്തു തത്തയുമടങ്ങിനാൾ.

ഇതി ഭദ്രോല്പത്തിപ്രകരണം

പ്രഥമ പാദം സമാപ്തം.

ഭോജി

ദീപിത പാദം.

—

ഗരിമകൾ ദേവി പരിലാളിച്ചീടും
സുരചിരഗുണലസിതൈ! ശാരികേ
വരികരികിൽ നീഹരസുതൻറ
ചരിതശേഷത്തെപ്പറക വൈകാതെ
അതിവിശേഷമിച്ചരിതം കേൾക്കുവാൻ
മതിയിൽ ഞങ്ങൾക്കു കിതുകമേറുന്നു
മതിമുഖിമാരങ്ങിവണ്ണം ചൊന്നപ്പോൾ
ചിതമൊടാക്കിളി കഥാശേഷം ചൊന്നാൾ
ഹരിനതപാപഹരി ജഗന്നാഥ
നരികുലാന്തകനരിഗദാധരൻ
സുരന്താരിവണ്ണം സ്മരിച്ചു കേട്ടു
പരം പ്രസാദിച്ചു പരമപൂജയൻ
ഉരഗമെന്തയിലെഴുന്നേറു മന്ദം
ഇരുന്നു പുഞ്ചിരികലർന്നുചെയ്തു
വരബലമേറുമുടയദാരുകാ
സുരനൈക്കൊല്ലുവാൻ നിരൂപിക്കുന്നേരം
അരുതെന്നിക്കമെന്നറിവിനെങ്കിലും
കരളിലൊട്ടുമേ പരിതാപം വേണ്ട
ഹരൻ ഖലജനഹരൻമതികലാ
ധരൻ ഗിരിസുതാവരൻ മഹേശ്വരൻ
സ്തരാരി പാപാരി പുരാരി കാലാരി
ഗരളശ്യാമളഗളനാളൻ ദേവൻ
അതിഖലനാമീ ദീപിതുകുല
പതിയെക്കൊല്ലുവാൻ മതിയാകും ഞാനും

അതുകൊണ്ടു വേഗം ശിതീകണ്ഠൻ പണ്ടും
 ക്ഷിതിധരകതിൽ ഗമിക്കുവിൻ നീങ്ങും
 സുരകാഞ്ചിത തരസാ സാധിപ്പാൻ
 സുരന്മാരെ ഞാനുമൊരുമിച്ചുപോരാം
 മുരഹരവേദം അരുളിച്ചെയ്താൻ
 ഗരുഡൻതന്നെ ഗജമതിലവി
 തരസാ കൈലാസശിരീശതിലേക്കായ്
 ഉത്തരവേഗമെഴുന്നള്ളിപ്പിന്നാൻ
 ദിരിശ്ചന്ദ്രം സമൃദ്ധസുരപതികളും
 പരമഷ്ടികളും ചുറ്റുക പോയിനാൻ
 കൂട്ടുകൊന്നപ്പോളുകിൽ കൈലാസ
 ശിരീപ്രാസരായവരെല്ലാം കണ്ടാൻ
 ഹരാദ്രഹാസത്തിന്നുരുതരപ്രഭ
 യൊരുമിച്ചുകൂടിക്കിടക്കുംപോലയും
 പരമഭക്തന്മാർ പരിമിതപ്പെട്ടാഴ്ച
 ശിരീശൻതന്നെക്കു മരണങ്ങൾതന്നിൽ
 ചിരമച്ചിച്ഛിം സിരകസുമങ്ങൾ
 ഒരു മലയാധിപുണ്യതപോലയും
 സുരവിനാശനൻ ശമനനാശനൻ
 കരുണാസാഗരൻ മഹേശ്വരൻതന്നെ
 സ്തുരിക്കുന്നോർക്കുള്ളിൽ വളർക്കുവാനേറാം
 ഒരുക്കിയ സതപതൃണത്തെപ്പോലയും
 ഗിരിസുതതന്റെ ഗിരികൾക്കൊത്തീട്ടു
 മുരസിജയുഗമതിലണിയിക്കാൻ
 വരസഖീജനമരച്ചുകൂട്ടിയ
 ഹരിണചന്ദനമതെന്നപോലയും
 കരിവരമുഖൻ കരയുന്നനേരം
 സരസം ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പതിന്നായി
 തരത്തിൽ മേദിനീധരേന്ദ്രനന്ദിനി
 വരുത്തിയസിതാചയത്തെപ്പോലയും

കരീവരകൃത്തിധരനാം ദേവനും
 ശിരസ്സിൽ മാലയാൽ ധരിപ്പതിന്നായി
 തരസാ നന്ദികേശപരന്താൻ കൂട്ടിയ
 ഗുരുതരാസ്ഥികളതെന്നപോലയും
 മരണജന്മാദിഹരനാം ദേവന്റെ
 ചരണമഞ്ജുളളസരസിജാസവാം
 പരിചിൽ സേവിപ്പാനിടതിങ്ങിപ്പാർക്കും
 പരമഹം സൗഖ്യമതെന്നപോലയും
 സ്ഫുടീക്കം കൈലാസഗിരിതൻ മാഹാത്മ്യം
 ഉരക്കുവാനാളല്ലരഗനാഥനും
 തളിത്തും പുത്തുമങ്ങിടതിങ്ങിപ്പാർക്കും
 വളർന്നില്ലുന്ന മഹീമഹങ്ങളിൽ
 പടർന്നു ചുറ്റിക്കിടക്കുന്നവള്ളി
 പ്പടലവും പലപതംഗസംഘവും
 ഹരികളും മത്തകരികളും പല
 ഹരിണജാലവും ശരഭ്യന്ദവും
 കരടിമക്കടം കുടാ വെന്നായ
 കരുത്തേയും പോത്തുവരാഹമെന്നിവ
 പല മൃഗങ്ങളും പല ഗുഹകളും
 മലിനതവിട്ടമണിഗണങ്ങളും
 സുരന്മാർ സിദ്ധന്മാർ സിദ്ധന്മാർ തുടങ്ങിയ ദിവ്യ
 പുരുഷസംഘവും അവരുടെ നല്ല
 തരണീസംഘവും തരണിതന്മാറ്റം
 തരസാ മൂടിടും ശിഖരജാലവും
 കുടുകടൈക്കൊടുമുടികളിൽനിന്നു
 തടങ്ങളിൽ മാർകും പെരുംപോലകളും
 ഹരചരിതങ്ങൾ സരസം പാടിക്കൊ
 ണ്ണിരിക്കും കിന്നരചിമുനച്ചന്ദ്രവും
 ബാസ്സിൽ ബ്രഹ്മരത്ന നിറച്ച സാനന്ദം
 അനന്തതാമരപാടും മൂന്നിടനങ്ങളും

ഗുണങ്ങളീവണ്ണമിണങ്ങും കൈലാസ
 മണീശിഖരത്തിലണങ്ങും ദേവകൾ
 അതീകലതുതമണീമയമായി
 ചിതംകോലുന്നൊരുനഗരത്തെ കണ്ടു
 മതിബിംബത്തിന്റെ ഗതിതടുക്കുന്ന
 മതിലുകൾ ചൊന്നുംമണീഗോപുരങ്ങൾ
 കൊടിയൊരു തങ്കക്കൊടിമരങ്ങളും
 വടിവൊടാടുന്ന കൊടിക്കൂറുകളും
 കടഞ്ഞമാണികൂമയങ്ങൾ താഴിക
 കടങ്ങൾ ഹാടകമണിതോരണങ്ങൾ
 അരിയൊരു ചിത്രപ്പണികളെകൊണ്ടും
 പെരിയൊരൊന്നുതുമതുകൊണ്ടുമുള്ളിൽ
 പരമവിസ്മയരസം മുഴുത്തുടൻ
 പരിചിൽ കാണുന്ന പരിഷകളെല്ലാം
 ഹരിഹരിയെന്നു പറയുമാറേററം
 വരിവരിയായി വിളങ്ങും സൗധങ്ങൾ
 ഇരുപുറത്തിലുസുരതരുനിര
 പരിശോഭിച്ചീടും പെരിയ മാഗ്ഗങ്ങൾ
 തടങ്ങളിൽ ഗുണം തടവുന്ന തരു
 പടലം ചേർന്നീടുമുപവനങ്ങളും
 വിടൻ താമരകളും നല്ല വെള്ള
 സ്തംഭികനിൽലസലിലപൂരവും
 വടിയേറും മണിപ്പടവും നല്ലൊരു
 കടവുമുള്ളൊരു തടാകവാപികൾ
 മുടിയിൽ ഗംഗയും കടിലമന്ദനം
 ജടയും തുറാക്കുപടലമാലയും
 നിടിലനേത്രവും ചതുർബ്ബാഹുക്കളിൽ
 കടുത്തുടിശ്ശിലകാരാടികളും
 കടിയിൽ ചമ്പവും ഉടലിൽ ബുദ്ധവും
 ഉടയൊരു ഭക്തജനങ്ങളേററവും
 മടുമലർ ശരരിപുനാമം പാടി

ട്രിക്തിങ്ങിവാഴും വിമാനസംഘങ്ങൾ
 പുരുഷരഗുണമീവണ്ണം ചേരുമാൻ
 പുരവൈരിതന്റെ പുരത്തേക്കുണ്ടാർ
 അർത്ഥിചോരാതെ വളരുമാനന്ദം
 തിരമൊടുപൂണ്ടു നടന്നിടുന്നേരം
 പെരുത്തൊരുമദാൽ ഹരവൃന്ദതേജി
 നാരത്തനാദം കേട്ടിടിയെന്നോത്തുടൻ
 നരത്തിൽ പീലികൾ പരതരിയാടുന്ന
 കരുത്തേറും ഗുഹമയൂരത്തേക്കുണ്ടാർ
 ബഹുകുതുകപുണ്ടഥസുരേന്ദ്രന്മാർ
 മഹേശ്വരന്തന്റെ മഹാക്ഷതേക്കുണ്ടാർ
 തരിച്ചു വല്ലാതെ പെരുത്തു നന്മണി
 ധരിത്രിയിൽ കുത്തിത്തകർത്തുമൂലം
 അരുണവിദ്യുമതിനാൽ തീർത്തുപോ
 ലരുണശോഭ ചേന്നും ഗ്രംഗങ്ങളും
 മതിബിംബത്തോടങ്ങുരസിനിന്നീടും
 മുതുകൊടുചേൻ മുഴയും നീണ്ടേററം
 ക്ഷിതിതലമതിലടിയുന്ന വാലും
 ക്ഷിതിധരേശ്വരപുഥുശരീരവും
 അതിമഹത്തായി വിളങ്ങുന്ന ഗള
 മതികൽ കാഞ്ചനരചിതപാശവും
 ശ്രുതിസുഖകരഘണഘണനാദം
 ചിതമൊടുവേരും കനകഘണ്ടയും
 ത്രുടിതമൈകതികസിരകരോപാല
 സ്ഫടികസന്നിഭവളശോഭയും
 വടിവൊടു ധാത്രിതടമശേഷവും
 നടുങ്ങുമാറുള്ള നടയും നാട്യവും
 കലൻവന്ദും വളൻവന്നീടും
 കലേശമൂലന്റെ വൃന്ദരോജനെ
 വലംവെച്ചായവർ നടന്നപ്പോളത്ര

സ്ഥലത്തെത്താൻ ദിവ്യമണിശേഖരം കണ്ടാർ
 താനവധിലക്ഷം ദീനേശന്മാരെക്കൊ
 ണ്ണാപമമായിച്ചു മഞ്ഞപോലെയും
 ഇണമേറും ശോഭാഗണമെഴും മിന്നൽ
 പ്പിണതകൾകൊണ്ടു ചമച്ചുപോലെയും
 സ്തംഭരീക്ഷമാചിന്താമണിഭവനത്തിൽ
 പൂത്തു പാതകലമിതപൊരുഷം
 കരത്തിൽ ചുരലും ധരിച്ചുലാത്തിടും
 കരുതൻ നന്ദികേശപരന്തന്നെക്കണ്ടാർ
 ഇരുഭാഗത്തേക്കുമുടൻ നോക്കിയപ്പോ
 ളൊരുപാടുഭൂതഗണങ്ങളെക്കണ്ടാർ
 ചുരുണ്ടുചെമ്പിച്ചു തലയും താടിയോ
 ടിരുണ്ടാരുവകുമുണ്ടാരുവക
 കടംപോലുള്ളൊരു വയറുതുളളമാ
 രടനടനോടിനടക്കുന്നു ചിലർ
 ചെളിത്തു വല്ലാതെ വളഞ്ഞ പല്ലുകൾ
 കളിച്ചുടൻ ചിലരിളിച്ചുകാട്ടുന്നു
 തിറമൊടു ചിലർ ചുകന്നുള്ള വട്ട
 തുറകണ്ണുകൊണ്ടു തുറിച്ചുനോക്കുന്നു
 ചെവിയോളംനീളെക്കടവായതും
 നമ്പിവേകമോടു ചിലപേരാക്കുന്നു
 പരിമൊടു മുഖമതിൽനിന്നു ചെന്തി
 പ്പൊരുകളേററവും പുറപ്പെടിക്കുന്നു
 തുടുത്തു നാവുകൊണ്ടുകിൾ കോണക
 മുടുത്തുകൊണ്ടു നടക്കുന്നു ചിലർ
 ചെറിയ മേനിയും മുഖവും ഏററവും
 ചെറിയ കൈകാലും കലന്നൊരു വക
 കവിളുവീപ്പിച്ചു കവച്ചു കാൽവെച്ചു
 തവളയെപ്പോലെ ചിലർ ചാടിടുന്നു
 സ്വന്തഗംഗാശ്ചികൾ ചിലർ കാണിക്കുന്നു

അവിനയമൊടുമലരനു ചിലർ
 പലതരമേവം ചാപലതകാട്ടും
 വലിയൊരു ഭൂതപ്പടകളെക്കണ്ടാർ
 ജലജനേത്രനും ജലജവാസനും
 വലാരിയാദിയാം വിബുധജാലവും
 വടിവിൽ നന്ദികേശപരാനവാദത്തോ
 ട്ടനകത്തേക്കു കടന്നൊരുനേരം
 മകരപത്രകുണ്ഡലവും പൊന്മണി
 മകുടവും ചേരും വദനങ്ങൾ ആരും
 ലളിതചമ്പകപ്രസൂനമാലിക
 മിളിതമഞ്ജുളഗളതലങ്ങളും
 കടിതടമതിൽ തടിൽപടലമായ്
 പടയാടിടുന്ന പടവും കാഞ്ചിയും
 തുടുത്തകുങ്കുമപ്പൊടിപോലെ തിരു
 വുടലിൽനിന്നേററുമയരും ശോഭയും
 കരത്തിൽ വജ്രവും നിശിതശക്തിയും
 ധരിച്ചെഴുമരമുഖനൊക്കണ്ടുടൻ
 മഹേശ്വരന്റെ മകനായിട്ടുമാ
 മഹാസേനത്തന്നെ സ്മരിച്ച ദേവകൾ
 വണങ്ങിക്കിഞ്ചന നടന്നപ്പോൾഗുണ
 ഗണങ്ങൾ തിങ്ങീടും ഗണേശനൊക്കണ്ടാർ
 തലയതിൽച്ചന്ദ്രക്കലയുമേറവും
 വലിയ കുന്ദസന്നിഭകുന്ദങ്ങളും
 കിടുകിടെ മദജലമൊഴുകിടും
 കടതടങ്ങളിൽ ഭ്രമരജാലവും
 അടിമലർതൊഴുമവർക്കഭീഷ്ടങ്ങൾ
 ഉടനെ നൽകുന്ന കടമിഴികളും
 തടിച്ചുനീണ്ടുരുണ്ടൊരു തമ്പിക്കയ്യും
 ഇടിവെട്ടുംപോലുള്ളൊരുനിനാദവും

കടംപോലുള്ളോരുവയരും നന്നായി
 തുടങ്ങി ശോഭയും ചട്ടലകണ്ണവും
 വെളിച്ചം നീളവും മിനുപ്പും ഭംഗിയിൽ
 വളവും ചേന്നോരും വിളങ്ങുന്ന കൊമ്പും
 കരങ്ങളിലപ്പമടമലരവിൽ
 കരിമ്പുമാമ്പഴം ചെറുനാരങ്ങരം
 വരിക്കച്ചക്കനല്ലിളനീർതേങ്ങരം
 തരിപ്പണം വാഴപ്പഴമിവയെല്ലാം
 അഴകിൽചേന്നോരു ഗണനാഥന്തന്റെ
 കഴലിനകുപ്പീട്ടവർ നടന്നതെ
 അനന്തരമവർ മഹേശരൂപത്തെ
 മനംതെളിഞ്ഞതിപ്രഭയൊടു കണ്ടാർ
 മണിഗണാഞ്ചിതഫണഗണമുള്ള
 ഫണിപതിചോരും മണിജടാഗ്രത്തിൽ
 ഏറ്റിക്കിൻമാലയും വരാസ്ഥിമാലയും
 അരിയപൂത്തുനവപ്രസൂനമാലയും
 സുരചിരതരസുരനദിതന്നിൽ
 മറിയുന്ന നല്ല തിരമാലകളും
 ചെറിയ തികളും നിടിലത്തിൽ ചെന്തി
 യെറിയുന്ന നേത്രതിലകശോഭയും
 ഭസിതഭാസിതത്രിപുണ്ഡ്രവും പാര
 മസിതചഞ്ചലഭൂകുടിലീലയും
 പരിചിൽതന്നുടെ ജനകനെന്നുള്ള
 പെരിയസൈഘ്രദം നിമിത്തമായിട്ടോ
 കരുണാവാരിയോടരനിമിഷവും
 ചിരിയാതെ വാഴും നയനാബ്ജങ്ങളും
 സമുന്നതാഗ്രമായ്തിലസുത്തോട
 സമതപമാന്ദ്യം തിരുനാസികയും
 സമല്ലസന്മണിഫണീന്ദ്രകണ്ഡല
 സമേതമായിട്ടും ശ്രവണയുഗ്മവും

തെളിഞ്ഞ കണ്ണാടിക്കഴെന്ന്യാരു ഭംഗി
 കളഞ്ഞുമിന്നുന്ന കപോലഭംഗിയും
 തുടുത്ത തൊണ്ടിക്കുമടുപ്പമാനസേ
 കൊടുപ്പാൻ വയ്ക്കുമുള്ള ചൊടിതൽശോഭയും
 തീരുനാവുതന്നിൽ കടികൊണ്ടീടുന്ന
 സരസ്വതിതന്റെ കരസരോജത്തിൽ
 പരം വിളങ്ങീടും സ്ഫടികമാലയെ
 നൊരുശങ്കനാൽകും രത്നപകുതിയും
 ശരണിശാകരൻ കരം കൂപ്പിക്കൊണ്ടു
 ശരണംപ്രാപിക്കും തീരുവദനവും
 ചെന്തെന്തൊരുഗ്രമാം വീചം ഭജിക്കിയൻ
 കരുത്തൊരു കാന്തികലനകണ്ഠത്തിൽ
 ഉരഗമാലയും കപാലമാലയും
 വരാസ്ഥിമാലയും സുവീലപമാലയും
 വിളങ്ങും തുട്രാക്ഷരചിതമാലയും
 തെളിഞ്ഞ മാണികുനികരമാലയും
 പരം നിശിതമാം പരശുവും മാനം
 പരിശോഭിച്ചീടുണ്ടിരുക്കൈകളും
 ഏരിയും ശുലവും പിനാകവും വെച്ചു
 ഗിരിജയെപ്പൂർക്കുന്നിരുക്കൈകളും
 മലകളുടെ മലകളൊരടാക്കും
 മൂലകളിലുള്ളൊരരുണകുങ്കുമ
 പ്പൊടിയതുപ്പററി പരിശോഭിച്ചീടു
 മിടംകൂട്ടുന്ന മാറിടവുമതുതം
 കടുങ്ങിയ നല്ലോരരയും ഗാംഭീര്യ
 ചൊടുങ്ങിടാതേററം വിലസും നാഭിയും
 കടിതടമതിൽ കടുവായത്താലും
 വടിവുകൂട്ടുന്ന തുടകളും പിന്നെ
 മടിയിൽ സന്തതം മടിയാതെ വെച്ചു
 സരസം ലാളിക്കും ഗിരിതനയയും

അരുണപത്മങ്ങൾ ശരണംപ്രാപിക്കും
 ചരണകോമളതലങ്ങളിൽ താനും
 പരിശോഭിച്ചീടുംല പജാംകശരമത്ര
 ശരാസപകജകുലീശമത്സയാദി
 വരകളും ശശിനികരമെന്നതും
 കരളിൽ തോന്നിക്കുന്നൊരു നഖങ്ങളാൽ
 പരിചൊടു പുഷ്പം ധരിച്ചതുപോലെ
 പരിചിൽ മിന്നീടും വിരലുകൾ പത്തും
 സുരമുനിജനനികരമെപ്പൊഴും
 ശിരസ്സുകൊണ്ടേററം തുടക്ക കാരണം
 ഒരുതരിശോലും പൊടിചിരളാഞ്ഞി-
 ടുമലമായുള്ളോരരുണവണ്ണവും
 ചരമഭക്തന്മാർ സരസമച്ചിച്ച
 സുരതസുമനികരസൗരഭ്യം
 ചിതമോടേല്പുവാറനണഞ്ഞു വണ്ടുക-
 ലിതുകളെന്നേയും മനസ്സിൽ തോന്നുമാ-
 റതാത്തഭക്തിയുള്ളമരിമാർതെന്റെ
 നിതാന്തനീലമാം കഥഭരങ്ങളും
 ശിരീഷപുഷ്പത്തെക്കുറിനമാക്കീടും
 കരയിപ്പിച്ചീടുന്നൊരു മുദുതപവും
 കണവൻതന്നുടെ മുടിയിൽ ചൂടുന്ന
 കണിക്കൊന്നപ്പൂവിൻ പൊടിതടച്ചിട്ടു
 പ്രണയമേറുന്ന ജയവിജയമാ-
 രണിയിപ്പിച്ചുള്ളോരലക്തകച്ചാരം
 തടവുകൂടാതെ ബഹുലബ്രഹ്മാഞ്യ
 പടലമായതിൻ പതിയായ് വാഴുന്ന
 നിടിലലോചനൻ തിരുവടിതന്റെ
 മുടിതടമതിൽ ചിലപ്പോൾ താഡിച്ചു
 സ്ഫുടമാക്കിയൊരു മഹാവിളാപവും
 മടവെന്ത്യ വരപ്രദാനശക്തിയും

ജളതപമുരംപേരൂർ നിതാന്തം കൂർമ്മത്തെ
 ജലത്തിൽ താത്തുന്ന പുറവടികളിൽ
 നലമൊട്ടു താണു നമിപ്പർത്തന്റെ
 വലിയൊരാനന്ദജലവഷ്ണമും
 പലഗുണഗണമിവണ്ണമുള്ളൊരു
 പദയുഗളവുമതിൻമുകളിൽ
 പരം ഭജിച്ചീടും പരമഭക്തർക്കു
 പരം നൽകാൻള്ള വീരതു കണ്ടിട്ടു
 വിരിഞ്ഞ വിസ്തൃയം നിറഞ്ഞു മാനസം
 സരസം വിശുദ്ധം തീരുവടിതാണു
 വിരവിൽക്കെട്ടിച്ചു വിരതകളെന്നു
 കരളിൽ തോന്നിക്കും മണിതളകളും
 മതിച്ചുടും തന്റെ പതീക്കു നിത്യവും
 മരിക്കുമ്പോൾ വരികകാരണം
 ഉലകിൽ ഭക്തകീഴ്മമില്ലാതാവാനു
 നലമൊടായതിൻ മുകളിൽക്കൊല്ലാം
 കടക്കും വാട്ടത്തൊക്കൊടക്കും ജംഘയും
 വടിച്ചുനന്നായിപ്പൊട്ടുന്നൊരു മുട്ടും
 കരളും നല്ല കടളിവായും
 കരിവരൻതന്റെ കരവും വെട്ടിച്ചു
 കരംകൊടുത്തോരും കരം കൂപ്പിടുന്ന
 സുരചിരമായുള്ളൊരു തുടകളും
 ഗിരിവരന്തന്റെ നിതംബവും മത്ത
 കരിവരന്തന്റെ ശിരസ്സുമേറവും
 സുരചിരമായ മണൽതിട്ടും കൂപ്പു-
 ന്നൊരുജംഘനത്തിൽ ചുമപ്പേറും പട്ടും
 ജയതൻ കൈകെട്ടിടവാനാമാമൃതം
 ജയതൻ തൃക്കൈകളഴിപ്പാനായിട്ടും
 നിറഞ്ഞമോദന നിദാനവും തേടും
 നിറംകൂടുന്ന പൊന്നരഞ്ഞാളുമതിൽ

പതിച്ചുള്ള നാനാ മണികീരണത്താൽ
 ഉദിച്ചിടുന്നിരൂധനസ്സഹസ്രവും '
 ഖാമനോയെയുജ്ജനികവന്നോരു
 സ്തോമോരേശപരൻ പരങ്ങിപാർക്കുന്ന
 ഭവിയതെന്നൊരുമതീയെല്ലാവർക്കും
 വാമദാമുള്ളൊരുഗഭീരനാഭിയും
 അലർശരനുള്ളൊരുസീലതപോലെ
 നിലസ്തീടും രോമാവലിതൻ കാന്തിയും
 അണവുമാകാശതലവും നാണിച്ചു
 വണങ്ങും മദ്ധ്യവൃത്രിവലിശോഭയും
 ഗിരിവരന്മാർക്കുള്ളൊരു പക്ഷങ്ങിളെ
 ഹരിഹരൻ ജഗൽപതി മുറിച്ചതും
 സരോജകോരകങ്ങടെ വിഭേദനം
 സരോജബാധവൻ സരസം ചെയ്തതും
 കരിവരകുടങ്ങളെ മുഗേശപരൻ
 ഖരനഖരത്താൽ പിളർന്നീടുന്നതും
 വരരുചിതേടുനൊരു കന്ദുകത്തെ
 സരസം ലോകങ്ങളടിച്ച്വീടുന്നതും
 നിറഞ്ഞ കൌതുകാൽ പരം ശിശുക്കളെ
 മെറിഞ്ഞു പമ്പരം തിരിച്ചീടുന്നതും
 മിടുക്കുള്ളൊളകൾ കളിച്ചു ചുരുചു
 ടെട്ടുതുംകൊണ്ടേററം രസിച്ചാർക്കുന്നതും
 കൂടത്തെ തീർക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയും
 കൊശവന്മാരെന്നുള്ളൊരു പോർ വന്നതും
 വളരെയുക്തമെന്നൊരുബുദ്ധിലോക
 ക്കളവാക്കീടുന്നോരുകോടുപേൻ
 വിളങ്ങും പോർമുലത്തടത്തിലീശപരൻ
 തെളിഞ്ഞഴതിയ മനോജ്ഞപത്രവും
 ദ്രവിധബാലനും തരസാ നല്ലൊരു
 കവിപ്രപട്ടത്തെക്കൊടുക്കുവാൻ വൻപും

കൊതിയേറും കരിമുഖനും തുച്ഛിയെ
 കൊടുക്കുവാൻ മാത്രമേറോ വിമുക്തപവും
 സുധയെക്കാട്ടിലും അധികമേറവും
 മധുരിമയതുമെഴും മുഖപ്പാലും
 അറക്കണംപൊലുവ് ടാതെയങ്ങിനെ
 ചുരക്കുന്ന നല്ല മുഖക്കണ്ണുകളും
 പരമേശ്വരന്റെ പരിരംഭത്തിനാൽ
 ഉരസി പോയിട്ടു പരിശേഷിച്ചൊരു
 അരുണകുങ്കുമപ്പൊടിയും കസ്തൂരി
 സുരഭിതമായ മലയജമതും
 പരശിവന്റെ തിരുമെയ്യിൽനിന്നു
 പരിചിൽപ്പുറിയസിതഭസീതവും
 ഗളമതികൽനിന്നുശ്ശോഭയുള്ള
 വിളങ്ങും കാഞ്ചനമണിമാലകളും
 വളകൾ മോതിരമിവ കലർന്നീടും
 ലളിതമാലികസമഭജങ്ങളിൽ
 ഘനശ്രോധമായി വിളങ്ങും തോട്ടിയും
 അനുരാഗമയമതായരാഗവും
 മനോമയമായ ധനുസ്സന്തനാത്ര
 മനോഹരസുമശരപഞ്ചകവും
 ദേവദന്തമാദരവൊടുക്കുപ്പും
 ദേവതരശോഭകലൻകണ്ഠവും
 സ്വരജാനമുള്ള ജനങ്ങൾ വീണയെ
 കരത്തിനാൽ മീട്ടിക്കരയിക്കുന്നതും
 കലമേദത്തിനായ് കയിലുകൾ പര
 കലായത്തിൽ ശിശുക്കളെയിടുന്നതും
 കഴക്കുവാനായിട്ടുശ്ശേഖരമോട
 കഴലിൽ ദേഹത്തെത്തുളച്ചിടുന്നതും
 പരമചിതമഖിലകും തോന്നും
 സ്വരവിശേഷവും ത്രിവലീകംഗിയും

പരിപൂർണ്ണനായ ശരൻമൃഗാകനെ
 പരവശനാക്കും തീരുവദനവും
 തരുണമഞ്ജുളതരണീപീയുഷ
 കിരണമണ്ഡലസുകണ്ഡലങ്ങളും
 ദയാർദ്രഭാവവും ജനങ്ങൾക്കൊക്കെയും
 പ്രിയമായ് പത്മമായ് എഴും മൊഴികളും
 നയനം മൂന്നുള്ള പ്രിയന്നിതസുധാ
 മയമെന്നതോന്നും മുദുസ്തിതങ്ങളും
 മധുരതപേരും മധുരസാദിക്ക
 മധുരതപേർക്കുന്നധരഭംഗിയും
 ചലിക്കും മുത്തുനാത്തിനോടുചേർന്നൊരം
 ജപലിക്കും നന്മണിയനാസാമണി
 നലമൊടെപ്പൊഴും വിളങ്ങും നാസതൻ
 രിലസുമകാന്തി ജയിച്ച ശോഭയും
 കവിജനമിവ മുക്കുങ്ങളേക്കാൾ
 കവിയുമെന്നോളം കവിരത്നങ്ങളും
 കവലയഭേദസമസ്തപ്രപവും
 കവലയം കവിഞ്ഞൊരു വലിപ്പവും
 കരുത്തുനീണ്ടൊരം വരികളിൽതിങ്ങി
 നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന മുദുപക്ഷുങ്ങളും
 സ്ഫടികശുക്ലിമാവിണങ്ങളും ശുക്ലവും
 കടുംചുമ്പ്പേറുംപെടും കടക്കണ്ണും
 വടിവൊടങ്ങനസമമായ് മിന്നുന്ന
 ചടുലതാരകപ്രഭാവിലാസവും
 കലൻ ശോഭിക്കും കലേശാക്കാമയ
 കലുഷനാശനവിലോചനങ്ങളിൽ
 അവികലം സദാ പ്രകാശിച്ചീടുന്ന
 നവരസങ്ങളുപതിമനോഹരം
 വളഞ്ഞുചാഞ്ഞാടും പുരിയങ്ങൾതന്റെ
 കളീക്കരണ്ടാകും ലലാടമധ്യത്തിൽ

കലിതസൗരഭ്യം വിലസും കസ്തൂരി
 മലയജമയതികലഭംഗിയും
 വരിവണ്ടിൻനിരയതിനെ കാന്തികൊ
 ണഭവധളാക്കും കുരനിരകളും
 ഇളകാത്ത മിന്നൽ നടുവിൽ ചേന്നേറും
 വിളങ്ങുന്ന നവജലധരംപോലെ
 ലളിതസിന്ധൂരമിളിതസീമന്ത
 കളരേഖാഞ്ചിതകണ്ഠരീഭാരവും
 മണമെഴും സൂരമഹിതഹസ്മ
 ഗണമാലകളും ഉദിച്ചീടും ദിന-
 മണിബിംബത്തേക്കാൾ മഹാരുചിതേടും
 മണിമണിയായ മണിക്കിരടവും
 പലഗുണമേവം നലമൊട്ടു മിന്നും
 മലിനതനീക്കും മലമങ്കുതാനും
 മനോജ്വലകേതകീമുകുളങ്ങരക്കല്ലാം
 മനോവിഷാദത്തൊക്കൊട്ടുക്കും ജംഘയും
 സരസിജക്ഷണൻ സഹസ്രലോചനൻ
 സരസിജഭവൻ കൃതാന്തൻ പാവകൻ
 വന്ദണൻ പാവകൻ കുമ്പരൻ താരേശൻ
 നിരീതിതൊട്ടൊരു മഹാത്തമക്കളെല്ലാം
 സരസം വന്ദിക്കും ചരണയുഗവും
 കരുണപീയൂഷമൊഴുകും ചിത്തവും
 ഇരുപുറത്തിലുമുരുതരഭക്ത്യാ
 നിരന്നുനിന്നീശഭജനംചെയ്തീടും
 മറകളും ശാസ്ത്രപുരാണസംഘവും
 കുരവറ സർവ്വ കലാവിദ്യകളും
 അണിമാദ്യൈശ്വര്യഗണവും കീർത്തിയും
 ഗുണകാലകർമ്മസ്ഥഭാവാദികളും
 ഗുണങ്ങളീവണ്ണം പലതരം നന്നായ്
 ഇണങ്ങും ദേവനെ വണങ്ങി ദേവകൾ

അതിപ്രമാദാശ്രുസലിലത്തിൽ മുങ്ങി
 ചിതയായ് രോമാഞ്ചം കലനുകൊണ്ടുടൻ,
 മതികലച്ചും തിരുവടിതന്നെ
 സ്തുതിക്കെയ്തു ദേവമഹിഷിസംഘങ്ങൾ
 നമശ്ശീവായതെ നമഃപരായതെ
 നമഃ കപട്ടീനൈ! നമഃ പിനാകീനൈ!
 നമോ ചവായതെ നമോ ഹരായതെ
 നമോ ഗിരീവരസുതേശ്വരായതെ
 നമസ്തേ ശങ്കര ശശാങ്കശേഖര
 നമസ്തേ ജാഹ്നവിധരമഹേശ്വര
 നമസ്തേ മന്ദഗഹരപുരഹര
 നമസ്തേ ഭൂതേശ സമസ്തനായക ,
 ജയജയ മൃത്യുഞ്ജയ ജഗദീശ
 ജയജയ ധനഞ്ജയവിഃലാചന
 ജയജയ മുനിജനനിഷേവിത
 ജയജയാനന്ദമയമഹേശ്വര
 പ്രസീദജീവനസ്വപരൂപ ശങ്കര
 പ്രസീദമോഹാതുസ്വപരൂപ വിവേശ
 പ്രസീദപാവകസ്വപരൂപ ശാശ്വത
 പ്രസീദഭാസ്തരനിശാകരരൂപ
 പ്രസീദഭൂതഭോപ്രഭഞ്ജനാകാര
 പ്രസീദപച്ഛതതനയ വല്ലഭ
 പ്രസീദമാതംഗദനുജനാശന
 പ്രസീദസന്തതം സ്തരാന്ധകാന്തക
 ചലൽസുരാചഗതരംഗചന്ദ്രമഃ
 കലാവിദ്യചിതോല്ലസൽജടാധര
 ലലാടവിസ്ഫുരൽ ദ്വിലോചനോൽഗള
 ദ്വിലോലപാദകോൽബന്ദേശപാലയ
 പ്രദോഷനർത്തനപ്രിയേശ്വരത്രിത
 പ്രദോഷകർത്തനപ്രവീണപാലയ

സദാശീവപ്രഭോ സദാശയസ്ഥഭോ
 സദാശീവം ദേഹീ നമോ നമസ്തതേ
 ഉപാധിഭേദത്താലനേകരൂപനായ്
 ഉപശോഭിച്ചീടും പരമൈതന്യമേ
 അപാരസംസാരസമുദ്രതാരക
 കൃപാരസാമൃതനീലേ നമോസ്തതേ
 അതിപരാക്രമമേഴുന്ന ദാരുക
 ദിതിസുതന്തൻറയ്യപദ്രവത്തിനാൽ
 മതിലേദമൊട്ടല്ലടിയങ്ങക്കെല്ലാം
 അതു തീർത്തു ഭയാനവനംചെയ്യണം
 സുരന്മാരീവണ്ണം സ്തുതിച്ചൊരുനേരം
 സുരാധിനാഥന്മാർ ഭയയൊടുക്കി
 ഹരിപുരഹര വിരിഞ്ചന്മാർ തമ്മിൽ
 സരസമായ് കായ്ക്കും വിചാരിച്ചാരേവം
 വിരിഞ്ചൻതന്നോടു മുരരി ചോദിച്ചു
 വരം ഭവാനെന്തു കൊടുത്തു ദാരുകാ-
 സുരന്നവധൂതപം കൊടുത്തുചേലയിതോ
 പരമതുകേട്ടു പറഞ്ഞു പരമജൻ
 അവിവേകമേറുമവനാശലമാ-
 ക്കവധൂനല്ലെന്നങ്ങറിഞ്ഞുകൊള്ളണം
 വിധിവചസ്സേവം ശ്രവിച്ചിട്ടായവർ
 വധൂരങ്ങളെസപതി സൃഷ്ടിച്ചാർ
 പുരഹരൻ മഹേശ്വരീയെ സൃഷ്ടിച്ചു
 സരസം ബ്രാഹ്മിയെ സരസിജോതാവൻ
 മുരരി വൈഷ്ണവീയെന്ന നാരിയെ
 പരമിദ്രാണിയെ സഹസ്രലോചനൻ
 ക്കുമാരനാം ഗുഹൻ ക്കുമാരിയെ തീർത്തു
 യമൻ വാരാഹിയെ തരസാ നിർമ്മിച്ചു
 സമർത്ഥമാരാകുമവർക്കു വേണ്ടുന്ന

മസ്തവാഹനാദികളും നൽകിനാർ
 തപമോദവും പെട്ടമവക്കായി
 കൂട്ടത്തിൽ പാരം പടജനത്തെയും
 ടിവാട്ടു പിന്നെ വിവിധ സമ്മാനം
 ികൂടാവകുടനെ നൽകിനാർ
 ടിച്ച ദാരുകാസുരവധം നിങ്ങ
 ിച്ചമോദന കഴിച്ചവന്നാലും'
 ിനിജപിതൃവചനം കേട്ടപ്പോ
 ിജവത്തോടു ഗമിച്ച മാതൃക്കൾ
 രയന്നത്തിന്റെ മുകളിൽ ബ്രാഹ്മിയും
 ഷമതിൽ മഹേശ്വരിയും കേറിനാൾ
 രധന്തന്നുടെ ഗളത്തിൽ വൈഷ്ണവി
 രസം വാരാഹി മഹിഷമായർത്തിൽ
 റസാ കൌമാരി നിജമയൂരത്തിൽ
 ിരിചിദ്രാണി ഗജഗളമതിൽ
 റമൊടിവണ്ണം സ്വവാഹനങ്ങളിൽ
 രയേറിപ്പോയാരവരെല്ലാവരും
 വധികൂടാതെ പുറപ്പെട്ടു വേഗാ-
 ിവിധസൈന്യവുമവർതൻ പിന്നാലെ
 വനിമണ്ഡലമശേഷവുമപ്പോ
 റകലമൊന്നു കലുങ്ങിപ്പോയിതെ
 റഞ്ഞിതാകാശം പറന്ന ധൂളിയാൽ
 റഞ്ഞിതാദിത്യകിരണജാലവും
 ിളഞ്ഞമോദന നടന്നു വമ്പട
 ിളഞ്ഞ ദാരുകാസുരപുരമെല്ലാം
 ടഹാദിവാദ്യമടിച്ച ടിക്കെട്ടും
 ടതയോടവർ മുഴക്കി രോഷേണ
 ടവായ് ദാരുകാസുരാധിനാഥനെ
 ടക്കു കോപിച്ചു വിളിച്ചു സൈന്യങ്ങൾ

വിളഞ്ഞമോദേന രമണീതൻ മുല
 തെളിഞ്ഞു മാർത്താണ്ഡനീകൽ പേർത്തുടൻ
 തെളിഞ്ഞു മാളികപ്പാമേരി വാഴം
 ജളപ്രഭവായ ദീതിജൻ ദാരുകൻ
 മുളച്ചൊരു ഗർഭം കലൻ സൈന്യങ്ങൾ
 കളിച്ചഹംകരിച്ചുകിൽ പോരിന്നു
 വിളിച്ചിടുന്നോരാ നിനാദം കേട്ടുടൻ
 കളമോടു ചൊന്നാണൊരു ദൂതനൊടു
 പരിചിൽ കേൾക്കുന്നുണ്ടൊരു കോലാഹലം
 പരമതെന്താണെന്നറിക പോയി നീ
 സരസം ദാനവപ്രവരനിങ്ങിനെ
 യരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ വണങ്ങി ദൂതനും
 നടന്നു വേഗത്തിൽ വടക്കേ ഗോപുരം
 കടന്നപ്പോൾ മാതൃമഹാബലം കണ്ടാൻ
 രഥിനി പേടിച്ചു ഭടനവിടെനി
 നുടനെ ദാരുകൻ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നു
 അടിയിണതൊട്ടു മുടിയോളം പാരം
 കിടക്കിടെ വിറകലൻചൊല്ലിനാൻ
 'മഹാരാജപ്രഭോ! ഭാഗൻ ധരിച്ചാലും
 മഹത്താമാപത്തിലകപ്പെട്ടു നമ്മൾ
 മഹാബലമെഴും പടകൊണ്ടുച്ചാര
 മഹൊ തവ പുരം വളഞ്ഞിരിക്കുന്നു
 അബലതലേശം കലരാതാരുപേ-
 രബലമാരുണ്ടിങ്ങു ദൃഷ്ടരൂപമാർ
 പ്രബലവാഹനമതിൻമുകളേറി
 സുബഹുശോഭയോടിതാ നിന്നിടുന്നു
 പരിചിൽ ദൂതൻതൻ മൊഴിയതുകേട്ടു
 പരിഹാസത്തോടു പറഞ്ഞു ദാരുകൻ
 സരസമെന്തെന്നു പറയുന്നതെന്റെ
 പുരം വധുക്കളാൽ വിരുദ്ധമായിതോ

രവനവന്തന്റെ ബലമറിയാത്തോ
 വരുടെ വൃത്തം വിചിത്രമത്രയും
 രവധികൂടാതെ പ്രഭാവമുള്ള ഞാൻ
 രാജ്യം ചേർത്തോരമരനാഥന്മാർ
 രവികലമായിപ്പടവെട്ടിപ്പോ
 റിവിടെക്കുവിട്ടാനിവരെ നിണ്ണയം
 ഭവന നിത്യപോയ് മഹാകപാലന്റെ
 രവിധത്തിൽ ചെന്നു പറക കായ്ക്കത്ത
 ഞ്ഞതിലീയാവധുക്കളേയും നീ
 ഞ്ഞളാൽ നന്നായ് വരിഞ്ഞുടൻ കെട്ടി
 ചങ്ങന കൊണ്ടിട്ടു വരിക ഭൂതത്ത
 ഞ്ഞധനികളാൽ കളക സൈന്യത്തെ
 ഞ്ഞത രോഷേണ ദീപിജനായകൻ
 ചങ്ങത്തൊക്കയും മഹാജവം ഭൂതൻ
 ചങ്ങിടാതേവം ചമുപതിതന്നോ
 ചങ്ങിതക്കാലം മഹാകപാലനും
 ചരകോദണ്ഡാദി മഹായുധത്തോടും
 ചരനംഗാദി മഹാസൈന്യത്തോടും
 ചമിച്ചു വേഗാൽ പുറപ്പെട്ടുചെന്നു
 ചങ്ങായ് മാതൃക്കളോടു ചൊല്ലിനാൻ:
 ടിവിൽ ത്രൈലോക്യപതി ദാരുകന്റെ
 ടിപ്പണിചെയ്തിൻ മടിയെന്റേ നിങ്ങൾ
 ടിന്നിന്നാല്ലായിൽ ബലേന നിങ്ങളെ
 ടിപ്പിച്ചുകെട്ടുവൻ പശുക്കളെപോലെ
 ചരപതിതന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു
 പാരുതകിൽ നിങ്ങൾക്കനന്തമുണ്ടാകും
 ചങ്ങാ ദാരുകൻ തിരുവടി തന്റെ
 ചരണപങ്കജം പരിചരിക്കുവിൻ
 ടിച്ചുനീണ്ടിരുണ്ടുണന്നാരു തല
 ടിയതിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു നിങ്ങളെ

കഠിനമായ് കാശാഗ്രഹത്തിലിട്ടീടും
 മടിയതിനിലു നമുക്കറിഞ്ഞാലും
 പടുതയോടേവം പറഞ്ഞുടൻ തന്റെ
 പടവില്ലു നന്നായ്ക്കലേച്ചു ബാണങ്ങൾ
 തൊടുത്തുടൻ മാതൃക്കളോടു നേരിട്ടു
 ഞടുത്തുപാഞ്ഞിതു മഹാസുരൻ വീരൻ
 തപരയോടു മാതൃക്കളെയശേഷവും
 ശരവഷ്ഠികൊണ്ടു മറച്ചു സേനേശൻ
 പരുങ്ങാതെ മഹാകപാലന്റെ നേരെ
 ശരങ്ങളെ മാതൃക്കളും പ്രയോഗിച്ചു
 സുരചിരമായി വിളങ്ങും വാളെടു
 ത്തുരുതരബലം കലൻ വൈഷ്ണവി
 അരികൾതന്നുടെ ഗളങ്ങളെ വേഗാപ്ത
 ലരിഞ്ഞതരിഞ്ഞിട്ടു കളിച്ചു യുദ്ധത്തിൽ
 പടനായകന്റെ രഥവുമശപവും
 കൊടിയുമൊക്കെയും ഗദാപ്രഹരത്താൽ
 പൊടിപ്പുറോ മഹാകപാലന്തന്നെയും
 ചൊടിപ്പുകൊണ്ടുടൻ മുടിച്ച് തൽക്ഷണം
 ബലമേറുന്നോരുചമൃപതിതന്നെ
 കലചെയ്തനേരം യോഗസുരന്മാർ
 കലശലായ് നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടോടി
 പ്പലേടവും ചെന്നങ്ങൊളിച്ചുവാണതെ
 മദിച്ചു മാതൃക്കളുടെ പടജ്ജനം
 നദിച്ചഹംകരിച്ചതു രസത്തോടെ
 മഹാകപാലന്റെ നിയനവൃത്താന്തം
 സഹസാദാരുകാസുരേന്ദ്രൻ കേട്ടുടൻ
 സഹിക്കരുതാതെ വളൻകോപത്തോ-
 ട്തമിതനിഗ്രഹം സപദി ചെയ്യുവാൻ
 മഹിമകൂടീടും നിജാഗ്രജന്തന്നെ

ബഹുലസൈന്യത്തോടൊരുമിച്ചുവിട്ടാൻ
 കൃപാപരചീകരഭയകരനായി
 ക്ഷാത്തിൽ മുരുകരമിളക്കിക്കൊണ്ടവൻ
 പൊരുതുവദനായി വരുന്നതുകണ്ടി-
 ട്വരിസൈന്യമെല്ലാം വിറച്ചിത്തേറവും
 ചൊടിച്ച് മുരുകരപ്രഹരത്താലവൻ
 മുടിച്ച് ശതൃപുടകളെയെല്ലാം
 മടുത്തൊരു കോപഭയതു സമയത്തി
 ലടുത്തിരു മഹേശ്വരി പൊരുതുവാൻ
 സരോധം തന്നുടെ ത്രിശൂലം കൊണ്ടൊന്നാ-
 സ്വാധീവിതനന്ദരസീക്കത്തിനാൾ
 വിറച്ച ദാനവൻ പതിച്ച ഭൂമിയിൽ
 മരിച്ചു വല്ലാതങ്ങാലിച്ച ചോരയും
 അളവുകൂടാതങ്ങാലിക്കയാൽ ചോര
 പ്രളയമായ്തീർന്നിതിവിടത്തിലെല്ലാം
 നെടുംചോലപോലെ കുടുംചോരചാടും
 വടിവുകണ്ടിട്ടു നടുങ്ങി ലോകങ്ങൾ
 മഹാകപാലനാമമു പതിയെയും
 മഹിതദാരുകാസുരാഗ്രജനെയും
 ബഹുലസൈന്യത്തെയും സമരമദ്ധ്യത്തിൽ
 നിഹന്തിച്ചു നന്നായ് വിളങ്ങി മാതൃക്കൾ
 പ്രാമാദമുൾക്കൊണ്ടു പിശാചുതങ്ങൾ
 അമിതമാംസംതിന്നലറിത്തുള്ളിനാൻ
 അമരസംഘങ്ങൾ മനസ്സിലാന്നു
 മമരാഞ്ഞേറ്റവും സുമദ്ധ്യംചെയ്താൻ
 തനിക്കുതാൻപോന്ന നിജാഗ്രജൻതന്നെ
 ഹന്തിച്ച വാർത്തയെ ശ്രവിച്ച ദാരുകൻ
 മനക്കുരുണത്തിൽ കനക്കും കോപേന
 കനൽക്കട്ടപോലെ ചുമന്നു നേത്രങ്ങൾ
 വിറച്ചതാൻതന്നെ രണത്തിനായ്ക്കൊണ്ടു

പുറപ്പെടേണമെന്നൊച്ചെഴുന്നേറ
 ഏരിഞ്ഞ ചക്രാസിശരാദിശസ്രുങ്ങ
 നിറഞ്ഞതേരപ്പോഴവിടെക്കാണായി
 പതിനാറും പീണ പതിനാറും നല്ല
 കുതിരകൾ രേന്ദൻ വിളങ്ങുമേന്മയിൽ
 ചിതമോട്ടു കേറി വിളങ്ങിനാൻ നന്നായ്
 ദിതികുലതകിപതിയാം ദാരുകൻ
 റെടുംകരിമ്പനക്കൊടികുലുങ്ങമാ
 ടടനെ തേരങ്ങു നടത്തിനാൻ സൂതൻ
 ഭടന്മാർ വെൺക്കൊറക്കടയതു ചൊക്കി
 പ്പിടിച്ചു ചാമരയുഗളവും വീശി
 വടിവിൽ ദാരുകസ്തുതികൾ ശോഭിച്ചു
 പടഹാദിവാദ്യമടിച്ചുലറിനാർ
 ഒരു ലക്ഷ്മതിലധികമാനയും
 പരിചൊടായതിലധികമശപവും
 ഒരുറുകോടിസഹസ്രം കാലാളും
 പരമിവയൊത്തു രണാങ്കണം പൂക്കു
 ഭൂമിക്കാതെ സൂചീമയമായ വ്യൂഹം
 ചമച്ചതിനടെ മുഖമതിൽതന്നെ
 സമത്ഥൻ ദാരുകൻ കലവില്ലും കല
 ചുർത്തുനാശനനുറച്ചങ്ങു നിന്നാൻ
 മനംതന്നിൽ കോപം മുഴുത്തു ദാരുക
 നനന്തരം മാതൃക്കളോടു ചൊല്ലിനാൻ
 അണമാത്രം നാണം കലരാതെന്തേവം
 രണംചെയ്തിടുന്നു വനിതമാർ നിങ്ങ
 വധുക്കളിലസ്രപ്രയോഗമൊട്ടുമെ
 വിധിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ധരിച്ചിരിക്കുവിൻ
 പുരന്ദരനാദിസുരന്മാരെനുടെ
 കരബലം കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു വേഗാൽ
 പുരംവിട്ടങ്ങോടി ധരണിയിൽ ചെന്നി

ചിന്താ ക്ഷയിച്ചു കഴിച്ചുതുട്ടുന
 വ്യവതിമാർ നിങ്ങൾ വിധാരംകൂടാതി
 നവകുമാരൻവേണ്ടി പ്രയത്നംചെയ്യുകിൽ
 അവധിതുകാതുളളപഞ്ചം വരും
 ശവങ്ങളാകുമീ ശരീരങ്ങളെല്ലാം
 മൃതരക്തോപം പൊരുകൊതീവണ്ണം
 മൃതചെല്ലു പീണനയടുതി ദാരുകൻ
 തെരുതെരെ മാതൃക്കളുടെ ദേഹത്തിൽ
 കൂട്ടാനായിരം ശരവണ്മചെല്ലാൻ
 നഖമൊടുമാതൃക്കളുടെ മേനിയിൽ
 ശിഖയതീലെന്ന കണക്കിലമ്പുകൾ
 തിലമാത്രംപോലുമകത്തു കേറാതെ
 തലതെറിച്ചുടൻ ധരണിയിൽ വീണു
 അതുകണ്ടനൈരംസപദിദാരുക
 നതികോപമോടു വിധിതന്നദണ്ഡം
 എടുത്തു തർക്കണം പ്രയോഗിച്ചാനു
 മടുത്തില്ലാ മാതൃക്കളോടു തെല്ലൊ
 വധുക്കളിലിതു ഫലിക്കയില്ലെന്നു
 വിധികപിതാനായുരച്ചുകാരണം
 അധികമായ് ശക്തിയെന്ന മന്ത്രവും
 ധൃമാ ഫലങ്ങളായ് ചമഞ്ഞിതക്കാലം
 അതുമനരമൊന്നു നിനച്ചു ദാനവ
 പതിയവരോടു ജനനവും പേരും
 ചിതമായ് പോദിച്ചാനുഷകിൽ മാതൃക്ക
 ളുതിന്നു ചൊല്ലിനാർ വടിവിലുത്തരം
 സുതസിജാതദവസരോജലോചന
 ഗിരിശസ്തനേന്ദ്രയമന്മാർതങ്ങളെ
 പെരിയൊരു ശക്തിസ്വരൂപമാർ ഞങ്ങൾ
 പരമവന്ദ്യ സുതമാരാകുന്നു
 പരമവിക്രമമെന്നു ഞങ്ങളെ

പൊത്തുകൊല്ലുവാൻ കഴികയില്ല നീ
 വിത്തേയും ഞങ്ങളും കടിലനാം നിന്നെ
 വിരവിൽക്കൊല്ലുമെന്നറിഞ്ഞിരിക്കണം
 അധികനീഷ്ഠരവചനമിങ്ങിനെ
 സുധാശനാശിശൻ ശ്രവിച്ചു കോപേന
 വീര്യം പകർന്നുവരെ മായ്ക്കാൽ
 വധിക്കുമെന്നോം ഉറച്ചൊരുമ്പെട്ടു
 പട്ടപമോടേറും ജപലിക്കും ശക്തിയെ
 ഞെടുത്തു കൈമാരിയുടെ നേരെ വീട്ടാൻ
 തുടങ്ങിയിൽ മാഹേശ്വരിയാം മാതാവു
 പൊടിച്ച് ശക്തിയെ നിജത്രിശൂലത്താൽ
 കരാളമായൊരു കരവാളംകൊണ്ടു
 വരാഹശക്തിയെ പ്രഹരിച്ചാൻ ദൈത്യൻ
 തപരിതമീന്ദ്രാണി നിജപങ്കുംകൊണ്ടോ-
 കരാവാളത്തെയും ശരധാ ഖണ്ഡിച്ചു
 സുരരിപുകുലപതിയാം ദാരുകൻ
 തരസാ തന്മയെ മഹിതമായൊരു
 ഉരഗപക്ഷിരൂപിശാഹാക്കുസ
 തരകുയരയാദിഗണത്തെ സൂക്ഷിച്ചാൻ
 പത്മയാളനാസം മുക്കിത്തായവർ
 ചിരകാലം മാതൃക്കൾക്കു പോർപൊയ്ക്കാൻ
 നല്ലമൊട്ടുമാഹേശ്വരിയവർകളെ
 ലലാടലോചനാഗ്നിയിൽ ദഹിപ്പിച്ചു
 ജപലിക്കും ശൂലത്താൽ അസുരന്റെ ഗള
 സ്ഥലത്തിൽ കത്തിനാളതീബലത്തോടെ
 പരമഹൻതന്റെ ഗളമതിൽനിന്നി-
 ഛ്ഛാത പോരത്തുള്ളി പതിച്ചു ഭൂമിയിൽ
 ഹര!ഹര! പുനരതിൽനിന്നുണ്ടായ
 സുരാരിരാജന്മാരെരാധിനമച്ഛേദം

ക്ഷത്രിയബിന്ദുക്കളെടനങ്ങൊരൊ
 ശതമവനീയിൽ പതിച്ചു തൽക്ഷണം
 അതുകളിൽനിന്നിട്ടിതിൻവണ്ണംതന്നെ
 ദിതിജനാഥന്മാർ സഹസ്രമുണ്ടായി
 കൊടിയൊരു കലഗിരികളെപ്പോലെ
 തടിയന്മാരായോരസുരന്മാരവർ
 തുടനൊരു ലക്ഷം ഒരുമിച്ചുകൂടി
 പടപൊരുതുവാൻ തുടങ്ങിയനേരം
 വിരിഞ്ചപുത്രിയായ് വിളങ്ങും മാതാവു
 പരംചകിതയായ്പുറഞ്ഞാളിങ്ങിനെ
 ധരിക്ക വൈഷ്ണവി! കുമാരനന്ദിനി!
 സുരേശ്വരാത്മജേ! വരാഹരൂപിണി!
 വരേണ്യേ! ശാഭവി! പരമെന്നച്ഛന്റെ
 വരംകൊണ്ടുണ്ടായോരസുരന്മാരിവർ
 കറുത്ത ദേഹവും കൃതാന്തനൈക്കൊളം
 കരുതുമുള്ളോരീയസുരന്മാരോടു
 തരസാ നേരിട്ടു പൊരുതുവാൻ മാത്രം
 വിരതില്ലാ നന്മരക്കുറിഞ്ഞിരികേണും
 അതുകൊണ്ടു വേഗാലിവിടെയെങ്കിലും
 അതിഗുഹ്യമായിട്ടൊളിച്ചിരിക്കുവാൻ
 ചിതയായ് നന്മരക്കു ഗമിക്കേണമിപ്പോ
 ഉതിന്നു സംശയിക്കരുതൊരുത്തരും
 പലതരമേവം പറഞ്ഞുറച്ചുണ്ടു
 പലായനം ചെയ്തു തരസാ മാതൃക്കൾ
 കലേശചൂഡൻതൻ ഗിരിഗുഹയതിൽ
 കലശലായ് പോടിപ്പൊളിച്ചുണ്ടു വാണു
 നിറഞ്ഞൊരുഭീതികലൻ മാതൃക്കൾ
 മറഞ്ഞൊരുനേരം മഹാസുരേശ്വരൻ
 ഉറക്കക്കൈകൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടുവം
 ഉറച്ചാൻ തന്നുടെ സചിവന്മാരോടു

പട്ടതകുടീടും മദീയരക്തജ
 ഭടന്മാരെക്കണ്ടു ഭയന മാതൃക്കൾ
 പടവിട്ടുങ്ങോടിയൊളിച്ചുരിപ്പുഴി
 ഭടന്മാരെയെങ്ങോട്ടയച്ചിടേണ്ടതു്
 അതുകേട്ടു മന്ത്രിപ്രവരന്മാർചൊന്നാ-
 രതിനെത്തുവാദം ദീതിജനായക
 മതിമാനായിടും ഭവൽഗുരുസ്ഥാനം
 മതുകാത്തിടുവാനിവരെയാക്കണം
 പറഞ്ഞാൻ ദാരുകൻ ഇവണ്ണപിനെയും
 നിറഞ്ഞ രോഷേണ ദനുജനായകൻ
 പുരാണദൈത്യന്മാർ മമഗുരുസ്ഥാനം
 പരിപാലിക്കുമ്പോളിതെന്തിനു വൃഥാ
 അഹിതന്മാരായ ഹരിഹരബ്രഹ്മ
 മഹേന്ദ്രദണ്ഡഭൂതഗുഹന്മാരെക്കാൽവാൻ
 മഹാബലമെഴുമിവരെയൊക്കെയും
 അഹമയക്കവനതിജവമോടെ
 അമാത്യരക്കാലമിവണ്ണം ചൊല്ലിനാ
 രമർത്ത്യവിദ്വേഷികൾ പ്രഭോജയ
 സമസ്തശക്തനായ് വിളങ്ങീടും മഹാ
 സമർത്ഥനാം ഭവാനിതു ധരിക്കണം
 അരുതു സഹാസം ഒരിക്കലുമാക്കും
 പെരുതനാത്മങ്ങളതിനുണ്ടാമെല്ലോ
 പുരാദശമുഖൻ വിദ്വേഹപുത്രിയെ
 തരസാ ചെണിട്ടുപഹരിക്കയാൽ
 പരുഷപൗരുഷമെഴുന്ന രാമന്റെ
 ശരാഗ്നിയിൽ വെന്തു ക്ഷലവും ഭസ്മമായ്
 ചരസ്സരമേവമസുരന്മാർ ചൊല്ലി
 പരിചിൽ വാദിക്കുന്നൊരു സമയത്തിൽ
 പുരമുരഹരതിരുനാമങ്ങളെ
 സുരചിരവിന്നയതുകൊണ്ടു പാടി

പരമാനന്ദിക്കും സുരമുനിവരൻ
 സരസമദ്വിഷ്ണിലെഴുന്നള്ളിക്കിനാൻ
 നേജനായകൻ ചിരിച്ചതുനേരം
 മുനിവരൻതന്നോടിവണ്ണം ചോദിച്ചാൻ
 ചിതമെഴുന്നൊരു വിശേഷവാർത്തയീ
 പതിന്നാലുലോകങ്ങളിലെത്തുള്ളതും
 ദിതിജനായകനിവണ്ണം ചൊന്നപ്പോൾ
 മതിമാൻ നാരദനാരുമെല്ലാനേവം
 പരമാർത്ഥമായോരുതന്മീനാ ഞാൻ
 പാശാമായതു ധരിച്ചുകൊണ്ടാലും
 സരസിജോരുദാൻ സമസ്തപൂജിതൻ
 പരമേഷ്വരലോകപിതാമഹൻ ദേവൻ
 സരസം ഭായ്യയാം സരസ്വതീതന്നോ
 ഞാരുമിച്ച സത്യഭവനെ നാഴ്ന്നു
 വിമലമാനസനിഷേവിതനാഭ്യൻ
 കമലലോചനൻ കരുണാസാഗരൻ
 കമലയാം തന്റെ കമനിയൊന്നിച്ചി-
 ട്ടമിതൻ വൈകുണ്ഠമതിൽ വിളങ്ങുന്നു
 ജനാനായകകിശോരശേഖരൻ
 രജസ്തമോദോഷവിനാശനൻ ശിവൻ
 വിജപ്രിയയാഭയാരുമൊടുമൊത്തു
 രജപാശമതിൽ വിളങ്ങുന്നു
 കളമൊടു സുഷ്ണിസ്ഥിതിലയങ്ങളെ
 കളിയാച്ചെയ്യുമിവരുടെ കീർത്തി
 അളവുകൂടാതെ ജഗത്തിലൊക്കെയും
 വിളങ്ങിക്കൊണ്ടേററം വിളയാടിടുന്നു
 ചരണപങ്കജം ഭജിച്ചിടുന്നോർക്കു
 വരമശേഷവും കൊടുത്തനാകലം
 വിരിഞ്ചശങ്കരമുരാരിമാരിവർ
 കരുണയോടേററം ജയിക്കുന്നു ലോകേ

വടിവിനൊടിവരുടയനൽതിരു
 വടികളിലുള്ള പൊടിപടലത്തെ
 ദ്രവഭക്തിപ്പൂവും മനശ്ശുദ്ധിക്കായി
 മുടിയിൽ ചൂടുന്നു സുരാസുരാരികൾ
 ഇവരുടെ പുണ്യചര്യകളെ പാട്ടു
 നമ്പരശേഷവുമതിഭക്തികൊണ്ടു
 അവിവേകമെല്ലാമകറ്റി മുക്തിയെ
 ജ്ജവമോടങ്ങിനെ കരസ്ഥമാക്കുന്നു
 ജലജസംഭവജലപാത്രത്തെയും
 ജലജലോചനപദയുഗത്തെയും
 ത്രിലോചനൻതന്റെ മുടിയിലും തൊട്ടു
 വിലസീടും ഗംഗകലുഷം നീക്കുന്നു
 വിരിഞ്ചന്തന്നുടെ തിരുമുഖത്തിലും
 മുരാരീദേവന്തന്നരസ്ഥലത്തിലും
 പുരഹരന്തന്റെ തിരുമടിയിലും
 പരം ദയിതമാർ പരിശോഭിക്കുന്നു
 വിരിഞ്ചനന്തൻ മുനിവരനേവം
 വിരിഞ്ചാദികളെ സ്തുതിക്കുന്നനേരം
 ഉരുതരകോപം കലൻ ദാരുകാ
 സുരകുലവരൻ പറഞ്ഞൊന്നിങ്ങിനെ
 ചതിയായേവമീത്രിമൂർത്തികളെത്താൻ
 സ്തുതിക്കുന്നെന്തൊരു മതിമതിയെല്ലാം
 ചിതമായ് ഞാൻ ചൊന്നോരിവരുടെ
 മതിയിലെല്ലാക്കുമറിവുണ്ടോർക്കണം
 നളിനസംഭവൻ നിജതനായയെ
 തെളിവൊടു കണ്ടു വിമോഹിച്ചുററവു
 കളമൊടു തന്റെ ദയിതയാക്കീട്ടു
 കളിക്കുന്നില്ലയൊ കഥിക്കു നാരദ
 ഇടക്കു താൻ ചൊന്ന കൃതപ്ലന്റെ കഥ
 കുറിനമെന്നതെ പറഞ്ഞുകൂടാവു

ജലമൊഴു ബ്രഹ്മി മുഴുവൻ നൽകിയ
 ബലിയെ ബന്ധിച്ചുതവൻതാനല്ലയോ
 ഭദ്രക്കം താൻ ചെയ്ത ജടിലന്മാരുടെ
 നടവടി കേട്ടാൽ ഹസിച്ചീടും ലോകം
 കടപ്പിശാചുക്കളൊരുമിച്ചു നല്ല
 ചുടലയിൽ ചാടി നടന്നു ചെയ്യുന്നു
 മുട്ടുകൊണ്ട് കണ്ടിങ്ങിരുന്ന ലോകത്തിൽ
 നടക്കുമിങ്ങല്ലെ ഹസിപ്പാതാത്തുള്ള
 മുട്ടക്കും കോപത്തോടിവ പലതോതി
 കടന്നു താടിപ്പു പീടിച്ചുകിടന്നാൻ
 അടുക്കുന്ന ദൈത്യപതിയെക്കണ്ടു
 മീട്ടക്കൻ നാരദൻ മറഞ്ഞു വേഗത്തിൽ
 മടന്നു പോയി വിറച്ചു നാരദൻ
 നടന്നു കൈലാസാമലം പ്രാപിച്ചു
 യടിതി സർവ്വത്താൻ ഭഗവാന്റെ രീതി
 വടികുപ്പിട്ടെല്ലാമുണർത്തിച്ചു വൃത്തം
 സുരാജകേശവ! പ്രസീദ ഗങ്കര!
 പുരാതനകാലം നമോസ്തുതേ
 സമസ്തഭൂതേശ ഭഗവൻ സന്തതം
 നമസ്തു പാർവ്വതീപത്മ! കൃപാനിധി!
 താൻ കരഞ്ഞിടാതത്വം നിറഞ്ഞ വേദാന്ത
 പ്രാപ്തിക്കിരിക്കുന്നപരമയോഗികൾ
 തന്റെ മിരഞ്ഞിട്ടുമെങ്ങും ഒരുകുറിപ്പോലും
 നം മിരിയ്ക്കുകാണാതെ പോയെന്നുവെണ്ണം
 പുറമെ വിരീണതമോദന തെളിഞ്ഞു കാൾകുലാൽ
 പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്നതും വളരുന്ന
 ഭഗവാനായ ഭഗവാന്റെ നല്ലൊരു
 മഹാവിചിത്രമാം മനോജ്ഞവിഗ്രഹം
 സമാസം കണ്ടിട്ടുകഴിയുന്നോർക്കി

ലഭോ മഹാഭാഗ്യം അഭോ മഹാഭാഗ്യം
 ഹരഹര! ജഗത്ത്രിതയവനീക!
 പരശിവാനന്ദസമസ്തനായക!
 പരം ജഗത്ത്രിതയവനീക! നന്നായ്
 നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഭവാനെയുമിപ്പോൾ
 സുരാരികൾക്കെല്ലാം പതിയാം ദാരുകൻ
 പരിഹസിക്കുന്നിതരികയും കയും
 വിരിഞ്ഞ് നൽകിയ വരദായംകൊണ്ടും
 വരിച്ചുമാം മനുദായം കൊണ്ടുമാവൻ
 പെരുത്തഹംകാരം കലൻലോകത്തെ
 കരുത്തോടേറവുമുപദ്രവിക്കുന്നു
 വളന്നൊരു ഭയം കലൻ മാതൃകൾ
 മളിച്ചുപാക്കുന്നു പെരുപടയൊടും
 തുധിരബിന്ദുസംഭവന്മാരും ലക്ഷം
 ദിതിസുതന്മാരോടും ഭവാനെയും
 വധിക്കുവാനായിട്ടധുനാവേഗത്തിൽ
 തുധികൾക്കുമോടണഞ്ഞതീടും നൂനം
 തുളക്കയൊലെ ഞാനവിടെ ചെന്നിട്ടു
 സതീശപരനായ ഭവൻ തന്റെ ഗുണം
 വദിച്ചുപോയെന്നുപിടിക്കുവാനായി
 മരിച്ചുതെല്ലാം മറഞ്ഞിങ്ങോടി ഞാൻ
 പരമേശൻ ഭവൻ പരിചൊടു പണ്ടു
 പുരത്രിതയത്തെക്കുറിച്ചുതുപോലെ
 പരമപാപിയാമിവനെയും ഹാല
 വരാക്ഷിപനീയിൽ ദഹിപ്പിക്കണമെ
 ജഗന്നാഥനായ ഭവാനല്ലാതാരി
 ജഗത്തശേഷവും പരിപാലിക്കുവാൻ
 മൃഗധരി ശുലധര കൃപാപര
 നഗസുതാവരി ജയമഹേശ്വര!

ഇതിനീവരവചനത്തെപ്പറ്റി
 പരികൃപാനിധി വിരവിൽ കേട്ടുടൻ
 മരിയതിലേറും വളൻ കോപത്താ-
 ലതിമാത്രം മുമന്നൊരു ദേഹത്തൊടും
 പരശുശുലാദി വരായുധങ്ങളും
 വെളവിൽ കൈക്കൊണ്ടു വളർന്നു ദോഷൻ
 കളമൊടിവണ്ണം കഥകഥിച്ചിട്ടാ-
 കിളിമകരത്താനം അടങ്ങിനാറും മന്ദം

ഇതി മാർണ്ഡന്യപുരാണേ ദ്രോപിണീപുരുഷണേ

പ്രതിയ പാദം സമാപ്തം.

ഭേദോല്പത്തി

തൃതീയ പാദം.

ശങ്കരൻതന്റെ വാഗ്ദാനത്തിലെപ്പോഴും—
മുളരിക്കും മൂലം മേവുന്ന ശങ്കരി
തങ്കംപ്രണയംകലൻലാളിക്കുന്ന
പൈങ്കിളിപ്പൂൺകുലത്തകമേ! കേരക്കുറുപ്പി
ചാരുവാം കാളീസരസകഥാമൃതം
സാരധാരാമൃതം താമരഭാഷിതം
പാരാതെ കേരക്കുറുപ്പാൽ ഞങ്ങൾക്കു മാനസേ
പാരിച്ചീടുന്നു പരമമോദം ശുഭേ!
സത്തായൊരിക്കലാശേഷം ശ്രീകൃഷ്ണൻ
പിത്തത്തിലൊട്ടല്ല ഞങ്ങൾക്കു കാമിതം
ഉത്തമശീലമെഴുന്നൊരു നാരിമാർ
ഇത്തരം ചൊന്നതു കേട്ടോരൊന്നരും
നിർത്തിയാൽ നില്ലാതെ കണ്ടതിരാത്രമായ്
കുഞ്ഞിയൊടിക്കുന്ന കേരീപ്പൂഴയതിൽ
തത്തിക്കളിച്ചു പുളിച്ചു സിപ്പുമ
തത്തക്കിടവും പാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൾ
ശേഷനും ചൊല്ലുവാൻ തെല്ലും കഴിയാത്ത
ശേഷം കഥയതു ശേഷിയില്ലെങ്കിലും
ഭോഷങ്ങളുള്ളതശേഷമകുവാൻ
ശേഷമൊരൊ പാഞ്ഞെഴുവാൻ കേരക്കുറുപ്പിൻ
അന്ധകനാശനൻ മേതശരസനൻ
അന്ധകനാശനൻ ആർത്തിവിനാശനൻ
അന്ധനാമോദ്ധകൻ ആശ്രിതപാലകൻ
ഭവീഷ്യഭവാനുകൻ ദക്ഷാധിപനാശനൻ

നീകരക്കലയരൻ സച്ചുകവയരൻ
 കങ്കണീശ ഭന്ത ചുണ്ടു സംഗായരൻ
 കങ്കടീവല്ലഭൻ ള്ളജനാളർല്ലഭൻ
 ലഭകേശപൂജിതൻ ലാവണ്യരാജിതൻ
 ചാലസ്ഥലോല്ലാസൽഭോമാനാജ്ജപലൻ
 ലാലാകലോത്രജപലനദശാഖിലൻ
 ശുലകപദലകാരാദീഭണ്ഡിത
 സ്ഥൂലായതളജസംഖലയംകരൻ
 നീലകണ്ഠൻ പ്രമേധശൻ ശിരസ്ഥാസ്ഥി
 മാലാകലാപവദൻ കാരുണ്യസാഗരൻ
 ബാലേന്ദ്രശേഖരൻ ദേവൻ ചിതാഭസ്യ
 മാലേപനമരണീയം മഹേശ്വരൻ
 ശ്രീപരീസരകൻ പാശ്ചതീനായകൻ
 ശോചതീവാഹനൻ ശൈലജാമോഹനൻ
 ആപദപിനാശനൻ ദേവൈരാലവദിത
 ശ്രീപദപത്മൻ പരമേശ്വരൻ ഹരൻ
 നാരദദമനീ ഭക്തശിരോമണി
 പാരാതൈമൊന്നതു കേട്ടോരനന്തരം
 സംഹാരജഗദ്രസപത്രം മായ് ദാരുക
 സംഹാരമായതു തൽക്ഷണം മൊയ്തനാൻ
 സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു സ്വാഭാസ്മരണര
 സിംഹനാദമൊയ്ത ലോകം മുക്കിവാൻ
 അക്കാലമക്കാലകാലകാവാൻ
 ചൊൽക്കൊണ്ടു വിഗ്രഹമുഗ്രമായ്തീർന്നതെ
 ആടിത്തുടങ്ങി ഭക്തളഴിഞ്ഞുകൻ
 കൂടിത്തുടങ്ങി ഭഗവാൻ ശോചപര്യം
 ചിരിത്തുടങ്ങി ദുഃഖമാലാകലം
 നീറിത്തുടങ്ങി വിഹിതകുടിപാലകൻ
 ചിരിത്തുടങ്ങി ജനത്തിന്നു സംഭ്രമം
 മറിത്തുടങ്ങി ഭക്തന്മാർ ഗുണങ്ങളും

കാമപുരത്രയദോഹകമായൊരു
 ഭീമന്റെ ഭീമലലാടവിലോചനം
 താമസംകൂടാതെ മേല്പെട്ടു വാങ്ങിപ്പോ
 ധൂമങ്ങൾകൊണ്ടതിയ്യുമായ്തീർന്നതെ
 ചിങ്ങന്ന പിന്നെ ക്രമത്താൽ മഹത്തായ
 തീക്കൊൽക്കട്ടെകൾ പൊട്ടിത്തെറിക്കയാൽ
 ഉൽക്കയുജ്ജ്വലിപ്പാലാക്ഷിയാർക്കുമെ
 നോക്കുവാൻ വല്ലാതെയായി ചമഞ്ഞുവെ
 കാളകണ്ഠന്റെ ഫാലാക്ഷിയിൽ പരം
 കാളന്ന പാപകമധ്യത്തിലക്ഷണം
 കാളാംബുദാളിപ്രദോളിപ്പട്ടം ഭദ്ര-
 കാളിയെ ലോകകുടാണായിവന്നതെ
 എട്ടുമാറും ഭൂവനങ്ങളിലുള്ളവർ
 കേട്ടുകൾ നെട്ടുന്നൊരട്ടഹാസങ്ങളും
 ഭംഗ്യകളാകുന്ന ചന്ദ്രക്കലകളെ
 സ്സഷ്ടമായ് കാട്ടുന്ന ലക്ഷം മുഖങ്ങളും
 ചാരുതയേറുന്ന ഫാലസ്ഥലങ്ങളിൽ
 പേരുന്ന നേത്രങ്ങൾ തന്നിലങ്ങൊക്കെയും
 പാരാതെ കത്തി കരോരമായാളുന്ന
 ഘോരാനലോജ്വലജ്വാലാവലികളും
 വക്ത്രവങ്ങൾകൊണ്ടുഗ്രതപുണ്ടതി
 വിക്രമമേറമസംഖ്യം ഭൂജങ്ങളും
 ചൊൽക്കൊള്ളുമണ്ണപറുത്തുപറുത്ത
 തൊക്കെയും പോക്കുന്ന നൽതിരുമേനിയും
 തൊട്ടുസമോവനം പൂണ്ടു വരികളുമാ
 ഭദ്രകാളി പരമേശ്വരി തൽക്ഷണം
 രൂട്ടന്റെ ഫാലവിലോചനംതന്നിൽനി-
 ന്നദീതകംതന്നിവാങ്ങെ പാകീടിനാരു
 അപ്പോൾ കലശലീ കലാചലമേററവും
 ക്ഷിപ്രം കലശലീ ജലധിപളെറക്കെയും

മുറ്റാതിലുള്ളോരവിവർത്തനങ്ങളും
 മുറ്റം നടുങ്ങി പരുങ്ങി വിരിയുവാൻ
 ഭീതിമുഴുത്തുകൊണ്ടുളിഞ്ഞു ശിവ
 ഭൂതങ്ങളൊക്കെയുമോടിത്തുടങ്ങിനാർ
 ആതംഗശക്ത്യാധരയെ ധരിക്കുന്ന
 മാതംഗപുംഗവന്മാരും വിറച്ചുതെ
 ആദിശേഷന്മാരൊന്നിമർദ്ദവും
 സാദം വളർന്ന കഴങ്ങിത്തുടങ്ങിനാർ
 മേറ്റുശക്തിയെഴുന്ന ദൈത്യവൃജം
 മേടിനിതന്നിൽ ഭയപ്പെട്ടു വീണതെ
 ഇങ്ങിനെ ഭംഗീയിൽ വിശപത്തിലൊക്കെയും
 തിങ്ങിവിങ്ങും ഭദ്രകാളിതൻ വിഗ്രഹം
 മങ്ങാതകണ്ഠ ഭയപ്പെട്ടുകൻ സർവ്വ
 മംഗളാദേവിതാനേവമരുചൊഴു
 വണ്ഡികേ! പുത്രി! ചാമുണ്ഡ! ഭഗവതി!
 ചണ്ഡരൂപോ! ഭദ്രകാളി! ഭവാന്മമേ!
 വിണ്ണവർക്കും ഭയമേകുമീ വിഗ്രഹം
 തിണ്ണം പുരുഷിച്ചമച്ചുകൊള്ളേണമേ
 വയ്ക്കെഴും ബ്രാഹ്മാദിമാതൃക്കളിൽവെച്ചു
 മുന്പത്തിയായി വിളങ്ങും ജഗത്തിൽ നീ
 ഇന്നും കലൻ ഭവദീയകീർത്തിയെ
 സമ്പൂർണ്ണഭക്ത്യാ ജനങ്ങൾ വണ്ണിച്ചിടും
 പ്രേമാശ്രുപൂർണ്ണനയനയായിടുന്ന
 മാമലമങ്കഭഗവതിയിങ്ങിനെ
 സാമോദമോതിയ നല്ലൊരു വാക്കിനെ
 ശ്രീമഹാകാളീഭഗവതി കേട്ടുകൻ
 ബ്രാഹ്മണ്യമൊക്കെ നിറഞ്ഞൊരു തന്നെ
 വന്ദഹാരപും പുരുഷിച്ചുതക്കവെ
 അമ്മയായിടുന്ന പാർവ്വതീദേവിത-
 ന്നുംബുജമൊക്കും തിരുവടി കൂട്ടിനാൾ

അശ്വമേധാളി ശോഭിച്ചിടമൊരു
 വക്ത്രാസരോജവും മൂന്നു മിഴികളും
 ഉല്ലാസശക്തികലൻ പതിവാരു
 തൃക്കൈകളായ് വിളങ്ങി മനോരപരി
 പൊന്നും കിരീടവും കാഞ്ചനകലാപവും
 മീനും വാളുകളും ഹാരവാലികളും
 ചിന്താ പ്രഭയെഴും രത്നമയമായൊ
 രനുകൂനസ്തിശിരഃകുണ്ഡലങ്ങളും
 അംഗദയാ മണിസ്വർണ്ണകൃതയായൊ-
 രംഗുലീയങ്ങളും ചാരുമഞ്ജീരവും
 ഭംഗിയോടിങ്ങിനെ മറവും പലതര
 മംഗങ്ങളിൽ ചേർന്ന ഭൂഷാഗണങ്ങളും
 കേടറ കാന്തിയും തേടും തിരുമണി
 യൊടു കളിക്കുന്ന കാളിയും പുത്രിയെ
 മാടിവിളിച്ചു മടിയിൽ വെച്ചുശ്ചരൻ
 കൂടും പ്രണയം കലൻ ചൊല്ലിപ്പിന്നാൻ
 കാളിക! പുത്രി! മലീയഗളനാള
 കാളകൂടപ്രഭകൊണ്ടു മനോഹരേ!
 കാളം തമോഗുണശക്തികൊണ്ടും ഉദയം
 കാളസ്വരൂപിണിയായിച്ചുമഞ്ഞു നീ
 ചാരാവിവർണ്ണമരുമൊയ്ക്കു പുത്രിയെ
 ചാരുതിരുവാമമായതു മിട്ടുകൻ
 ചേരവിധമുട്ടത്തിടുവാനായ്ക്കൊണ്ടു
 വാരണപുരവചനത്തെ നൽകിവാൻ
 റൊസ്സിദൂതത്തിയാൽ വസ്ത്രം ശരിച്ചുകൻ
 സമ്പൂർണ്ണമായ കാളീമഹേശ്വരീ
 അസ്ഥിമാലാധാൻ ദേവനാടിങ്ങിനെ
 റൊസ്സരുടെകൊണ്ടു തൊഴുതുള്ളിച്ചുയ്ക്കു
 അപ്പുഴയൊ താൽ ജഗന്നാശക! മതി
 തെല്ലുടിയീലണിയും മനോരപര!

കലാശാലീല! കമലാപതി സ്മൃത!
 മെല്ലെന്നു ഞാനീപ്പൊഴെന്താനു ചെയ്യണം
 താതനാശൊരു ഭവൽപ്രസാദത്തിനാൽ
 ഏതുചിന്തിക്കരുതാതയില്ലൊക്കുകിൽ
 വീതവിവാദമീവിടെ ഞാൻ ചെയ്തേണ്ട
 താതകമെന്നിയെ കല്പിക്കുവേണമേ
 ഇത്തരം പുത്രിതൻ വാക്കുകേട്ടപ്പൊഴെ
 ചിത്തരസത്തോടു മൃത്യുഞ്ജയൻ ഹരൻ
 പൃഥ്വിധരേശ്വരകന്യകാവല്ലഭൻ
 സതപരമുത്തരമേവമരുചെയ്തു
 എങ്കിലോ കേട്ടാലുമോതീടുവൻ തവ
 ശങ്കാരഹിതമാം കൃത്യം മമാത്മജേ
 അങ്കുരിച്ചീടും ദയയാടുമീലോക
 സങ്കടമൊക്കെയുമാശു കളകനി
 പാരിൽ പടിഞ്ഞാറെഴും കുടൽ തന്നുടെ
 തീരസ്ഥലത്തിങ്കലുള്ള പൂരമതിൽ
 ഭാരുകനെന്നൊരു ദാനവാധീശ്വരൻ
 ഭാരണവിക്രമനുണ്ടു വാസിക്കുന്നു
 പാരം പതിനായിരം ഗജാധീശ്വര
 ന്നാരുടെ ശക്തിയുണ്ടായവന്നോക്കണം
 ഘോരതപസ്സിനാൽ ഭൂരിവരങ്ങളെ
 വാരിജനാനനായവന്നേകിനാൻ
 സർവ്വശത്രുസ്രാസ്യധരനാമവനോടു
 നിച്ചാഹമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുവാൻ
 ഗർവ്വപുണ്ടായാൻ വിശ്വമശേഷവും
 സർവ്വദാ തീവ്രമുപദ്രവിച്ചീടുന്നു
 ശിഷ്ടജനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാൻ
 ള്ളാമുനായുള്ളൊരാൾ ഭാരുകദൈത്യനെ
 പെട്ടെന്നു കൊന്നുമാൽപാർവതലങ്കരി-
 ചെച്ചപ്പോൾ മോദിച്ചു വാഴ്ന്നീ കാളികേ

അമരനരുമൊയ് വാക്കുകേട്ടപ്പൊഴെ
 വിച്ഛിന്നവാദം ഭഗവതി ചൊല്ലിനാരു
 തപസ്സുകുതിതാന്റെ ശക്തിയാകുന്നതും
 തപസ്സുരീരം മമ ദേഹമാകുന്നതും
 എന്നതുകൊണ്ടീദനജാധിനാഥനെ
 കൊന്നീടുവാൻ വാഹനായുധജാലവും
 നന്നായ് ബലമുള്ള സൈന്യസമൂഹവും
 തന്നീടവേണമെ ദേവ! പ്രസീദമേ
 മാലകനു മഹാകാളി പാഞ്ഞതു
 ബാലേന്ദുചൂഡൻ ശ്രവിച്ഛാരനന്തരം
 ശൂലവും നല്ല വളഞ്ഞൊരു ഖരഗവും
 ചാലെ കൊടുത്തരുളിച്ചെയ്ത പിന്നെയും
 എന്നുടെ ഷരണമുണ്ടിതുകൊടി മഹാഭൂത
 സൈന്യങ്ങളെ നിൻ സഹായത്തിനായി ഞാൻ
 തന്നീടുവാൻ ഭദ്രകാളി നിണക്കിന്നു
 പിന്നെയും കൂളിപ്പുകളേയും സുതെ
 ജക്ഷലശൈലത്തിൽനിന്നു വടക്കായ
 ദിക്കിൽ ഭയങ്കരമായൊരു കാനാന
 മിക്കുന്നു വേതാളിയെന്നൊരുത്തിയുണ്ടു
 വിക്രമമേരുന്ന പുത്രി കിടക്കുന്നു
 ആയവളെച്ചെന്നു വാഹനമാക്കിനീ
 ആയതഃമാദം നടന്നുകൊണ്ടീടുക
 മണ്ഡികോ കാട്ടിത്തരുമവളെ ദ്രവം
 കൌണ്ഡികനെണൊരീ ഭൂതം നിനക്കുടൻ
 ഏറുണ്ണമുള്ള വേതാളിതൻ ഗുള
 മേറീട്ടരി നഗരിയെ ഗമിക്കു നീ
 വാഹനമൊഗളം മേൽമേൽ വരുനിന്ന
 ഞാക്കോമലാളെ! മദീയപ്രിയന്മാരേ!
 ദേവൻ ദയാപരൻ വിശ്വേശ്വരൻ വേൻ
 ഏവമരുമൊയ് പുത്രിയെ പിന്നെയും

ഉൽക്കടമുൽഗരതോമരമോദസ്യ
 ചക്രാദിയേയും വിരവോടു നൽകിനാൻ
 കാളിയുമായതശേഷവും കൈക്കൊണ്ടു
 കാളകണ്ഠാതന്റെ തുപ്പാദപങ്കജം
 കാളന്ന ഭക്ത്യാ വണങ്ങീട്ടുടൻ ഭൂത
 ക്ഷിപ്തകളോടൊത്തു പുറപ്പെട്ടു
 കൈലാസപർവ്വതത്തിന്നങ്ങെടുത്തുവെ
 ച്ചാലാലകോലാഹലേന തിരിച്ചതെ
 നാലിലൊന്നു കുറഞ്ഞതാരു വാങ്ങളെ
 ച്ചാലെ കടന്നു വടക്കോട്ടു പോയുടൻ
 പാരിൽ മഹാകാളമെന്നപേർ പുണ്ടാരു
 ഘോരാടവീതം തന്നിലകംപുക്കു
 പാരാതനന്ദിമഹാകാളനമതി
 ക്രൂരയാം വേതാളിതാനുമങ്ങുണ്ടുപോൽ
 പെട്ടെന്നു കൌണ്ഡികനക്കാലമേറവും
 പട്ടിണികൊണ്ടു തളിന്നുകൊണ്ടങ്ങിനെ
 കാട്ടിൽ കിടക്കുന്ന വേതാളിയെച്ചെന്നു
 കാട്ടിക്കൊടുത്തിതു കാളിക്കു കൌതുക്കാൽ
 വേതാളിയോടെഴുന്നല്ലുക നിന്യെന്നു
 ഭൂതേശനന്ദിനി ദേവിയരുടെമെയ്യെ
 വേതാളിതാനുമതു ദേട്ടനന്തരം
 ആദരവോടുമറിവിച്ചിതിങ്ങിനെ
 സർവ്വേശ്വരേശ്വരീ ദേവിദയാനിയെ
 ശർച്ചാത്തമേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 നീവ്യാഹമില്ല ഭവതിയെ കെല്ലോടു
 നീവ്യാണവന്ദേ! വഹിച്ചുകൊണ്ടീടുവാൻ
 അയ്യോ! വിശപ്പുകൊണ്ടിക്കാലമേറവും
 മെയ്യെ തളുത്തു ചന്ദ്രചൂഡാത്തമേ!
 ചൊല്ലല്ല ദാഹം സഹിക്കാവതല്ലമേ
 വയ്ക്കുന്നല്ലാനുമെന്നറിയണമേ

ആരും വിരമമാൻ പാടിയിൽ കടിയായ്
 ചാരം വെച്ചതൊന്നെന്തെങ്കിലും
 ചാരം ചേർത്ത് നിറച്ചുവെന്ന് കിട്ടിയാ
 സൈപ്രം ചേർത്തിയെ ഞാൻ വെറിച്ചിട്ടുവൻ
 ചിടുന്ന പിന്നെയും മറ്റുള്ള സൈന്യത്തെ
 യൊക്കെയും ഞാൻതാൻ വെറിച്ചുകൊണ്ടിട്ടുവൻ
 വെക്കമാ ദൈത്യയുദ്ധത്തിൽ നിങ്ങളെ
 യൊക്കെയും ഞാനെടുത്താതു നടക്കുവാൻ
 ഇങ്ങിനെ വേതാളിതന്നുടെ ഭാഷിതം
 മങ്ങാതെ കേട്ടൊരുനാൾ മഹേശ്വരി
 തുംഗപരശക്തമാരിയീ കെല്ലൊടു
 ഭംഗിയിൽ പുഞ്ചിരിച്ചുകിടന്നുവെച്ചു (യുദ്ധം)
 പാതാതനാമിനി ഭൂമുനായുക്കളായ
 ദാരുണന്തന്നുടെ പത്തനെ ചെന്നെടൻ
 ചോരാടിടുമതു കാലത്തു ദാനവ
 ന്നാരെത്തരുവനിൽ പതുക്കോടി ഞാൻ
 കെല്ലൊടു ഞാൻ ദാനവന്മാരെ നീ
 തുടച്ചുവെട്ടി ഭൂമിയിൽ പളിച്ചുവെട്ടിക്കൊന്നുവു
 ഇപ്രകാരം മഹാകാളിതൻ വാക്കുകേ
 ട്ടുൾപ്രമോദം പൂണ്ടു വേതാളിതനാരുടൻ
 മുങ്ങുവാനെങ്ങും ജലം മരിയവാനെങ്ങും
 മങ്ങാതെ വാരിധിതന്നിൽ കിടച്ചുവായ
 ഭംഗിയിൽ ചാലും തുടങ്ങിയ ധാതുക്കൾ
 അംഗത്തിലൊക്കെയും വെച്ചു പൂശിനിന്നാൾ
 കാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന വല്ലീസുമങ്ങളും
 കാട്ടു മരങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്ന പൂക്കളും
 കൂട്ടിക്കലർന്നിട്ടു കോട്ടം കലരതെ
 കെട്ടിച്ചുവെച്ചു വെച്ചതായ മാലയെ
 കണ്ഠസ്ഥലത്തിലും മദ്ധ്യത്തിലും കരം
 രണ്ടിലും കാലിലും മസ്തകത്തിലും

കണ്ഠോപമേവം കെട്ടിയണിഞ്ഞുകൂടൻ
കണ്ഠോ വഹിച്ചിതു കാളിയോം ദേവിയെ
വിന്നജ്ജവമോടു കോടിനൂറ്റായിരം
സൈന്യങ്ങളെ നീളപ്പുഴുത്തിലേററിനാരം
മനികമെല്ലാം നടുങ്ങും പടിക്കുവ
ജ്ഞീരവ വേഗാൽ നടന്നുകൂടുന്നാരം
നന്നേമുൽക്കടത്തുപ്പുകുളി
ഗാഢാസിരഹനാദങ്ങളോടങ്ങിനെ
ഭൃശലിഭൂപടനാദിവാദിത
വൃന്ദമടിച്ചു മുക്കിത്തൂടങ്ങിനാർ
പണ്ടു ഗുഹകളിൽ ചൂരയേറപ്പട്ട
കൊണ്ടു വസിച്ചോരു മാതൃക്കളൊക്കയും
കണ്ഠോരം ദിക്കിലെല്ലാം മുഴങ്ങുമാ
കുണ്ഠീവ രാവവാദ്യ ഘോഷങ്ങളെ
പെട്ടെന്നു കേട്ടുരസിപ്പു കൊണ്ടുപാ
പ്പെട്ട സൈന്യങ്ങളൊടൊന്നിച്ചു വേർപെട
പട്ടാറ പാമുണ്ഡ നെന്തെ ചാരുവാനം
പട്ടടിത്ത രിണകൂപ്പി വിനീടിനാർ
മിന്നുമിഴിയായൊരു കാളീഭഗവതി
ബ്രാഹ്മാദിമാതൃകുചിൽ മുഖ്യയായിതെ
സമ്മോദമോടുകാലമതിലവർ
തമ്മിൽ പരസ്പരം സഖ്യവും പുണ്ടതെ
• അമ്പിച്ചിത്തല്ലുനീത്തമ്പുരാൻതന്മടെ
വയ്ക്കെഴും പുത്രിയോം കാളീഭഗവതി
വമ്പടയോടൊത്തു വേഗാൽ പുറപ്പെട്ടു
കമ്പമകന്നരിപത്തനം പ്രാപിച്ചു
കൊമ്പും കുഴലും മുരളിയും ശംഖവും
തൊമ്പുകുലനോരു തുംഗകുടുംഗവും
വൽപടഹങ്ങളും വീർപ്പുശ്ശനോരു
വൽപടമംബഹിപ്പു സിംഹനാദംപെയ്തു

നാലുസമുദ്രങ്ങളുമിളകീകല
 ശൈലങ്ങളുൾക്കൂലിത്തവങ്ങളാൽ
 വെലൊത്ത പൊന്നുംകുടയും തഴകളും
 ആലവട്ടങ്ങളും വെൺചാമരങ്ങളും
 കേടറു ദീക്ഷകൾ മൂടമാറെ നറവും
 ആടിക്കളിക്കളിക്കുന്ന നൽകൊടിക്കുറയും
 മോടിയോടിങ്ങിതെടിയോരായിര
 കോടിലക്ഷം ഭൂതസൈന്യങ്ങളുടേയും
 തെറന്ന ഭാരുകൻ തന്റെ പുരുമതു
 മുററും വളഞ്ഞു തടുത്തുനിന്നീടിനാർ
 നന്ദിമഹാകാളനെത്തന്റെ മുമ്പതിൽ
 നന്ദികലൻമ നിത്തി മഹേശ്വരി
 നന്നായി മാതൃക്കളോടുമൊരുമിച്ചു
 നിന്നു താനത്തരദപാരസ്ഥലമതിൽ
 പാരാതപിനെ സമലേശ്വരിയായ
 താരേശ്വരസുതയും ഭഗവതി
 ഘോരപരാക്രമി ദാരുകദൈത്യനെ
 പ്പൊരിനു മാടിവിളിച്ചുതളിച്ചുയ്ക്ക
 മൂഡ! മഹാപാപകൃടാകൃതെ! ദൈത്യ
 കീടാ! രണത്തിനു വാടാ വടിവിൽനി
 കേടറ ധർമ്മംകൊടുക്കുന്ന നിൻ ഗുള
 പാടനുംമെയ്യും പടതന്നിലാശു ഞാൻ
 താഴ്ന്നുതീർത്തിച്ചി യന്ദിനി നിശ്ശേഷ
 വിഷ്ണുപാധീശ്വരി ശിഷ്ടാഭയങ്കരി
 ള്ളാവിനാശിനി ചോരിനായിങ്ങിനെ
 പ്രാപ്തയോടു വിളിച്ചൊരു വിസപനം
 കേട്ടുടൻ ഞെട്ടിയുണർന്നിതു മോളിക
 തട്ടിൽക്കിടന്നുറങ്ങീടുന്ന ഭാരുകൻ
 കട്ടേറൊപ്പുള്ള ഭയമതുകാരണം
 പെട്ടെന്നു വിത്തു വിറച്ചുകൊണ്ടോടൻ

എന്തൊരുതന്നതിലും ഭാഗ്യമിത്തനാ
 യന്തികെ നില്ക്കുന്ന ഭൂതനോടോതിനാൻ
 എന്തൊരു ശബ്ദമാണിടക്കത്തെന്നു നീ
 യന്തരമില്ലാത്തറിഞ്ഞുവന്നീടണം
 ദൈവതേയനാഥന്റെ കല്പനയിങ്ങിനെ
 ഭൂതൻ വടിവോടു കേട്ടോരനന്തരം
 കീതപ്രദീതനായുത്തരദപാരമ
 ഞാതകമോടു കടന്നുനോക്കീടിനാൻ
 നന്ദിമഹാകാളനക്ഷണം ഭൂതനെ
 ചെന്നു കരങ്ങും മുറുക്കിച്ചിടിച്ചുടൻ
 നന്ദിവെടിഞ്ഞു വലിച്ചിഴച്ചേററവു
 വന്നോരു രോഷേണ താഡനം ചെയ്താൻ
 ചെട്ടന്നു പിന്നെ വലുതായൊരുമര
 മുട്ടിയവന്തന്റെ കണ്ഠസ്ഥലമതിൽ
 കെട്ടിയിട്ടേറും പരിഹാസവും ചെയ്തു
 ഭൂമുറ്റിഭൂതനെ റിട്ടയച്ചിടിനാൻ
 കണ്ഠസ്ഥലമതിൽ തുങ്ങുന്ന മുട്ടിയെ
 കണ്ഠതയോടു വലിച്ചുകൊണ്ടായാൻ
 അങ്ങിനേകോൻതന്നെ ജയിച്ചൊരു ദാനവ
 കണ്ടുകാധീശന്റെ മുന്നിലുണ്ടെന്നുടൻ
 സംഭ്രമംകൊണ്ടും ഭയംകൊണ്ടും ഉരഞ്ഞു
 കമ്പം മുഴുത്തുകിതച്ചുകിതച്ചുഹോ
 വമ്പിച്ച തൻപാപനി ദനം ചെയ്തുകൊ
 ണ്ടമ്പിൽ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
 രക്തിച്ചിടേണമെ ശത്രുക്കളിങ്ങിനെ
 ശിക്ഷിച്ചുടിയനെ ദൈവ്യാധിനായക
 ദക്ഷരാം ശത്രുക്കളൻഗളത്തിൽപൊ
 രുക്ഷഖണ്ഡം കെട്ടിയിട്ടു ചിട്ടീടിനാൻ
 ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ സംഖ്യയെച്ചൊല്ലുവാൻ
 ഇളിലോകത്തിങ്കലില്ല വമ്പാക്കുമേ

അത്യന്തവീര്യമദോസ്താഹശക്തിക-
 ലോത്തോരു വന്ധതന്റെ നടുവതിൽ
 എത്രയും മഹാത്മ്യമേറുന്നൊരു കൂർത്തി
 തത്ര വിളങ്ങുന്നതന്വോടുകണ്ടു ഞാൻ
 കാളിയെന്നാണവരതന്നുടെ ചേരുപോൽ
 കേളിയേരും ഗുണമോയുമുണ്ടുചാൽ
 കണ്ടാൽ ഭയങ്കരമായിക്കുത്തുചാൽ
 കൊണ്ടൊരു സൗന്ദര്യമുള്ള ശരീരവും
 കൊണ്ടുനിരയോടുചെന്നങ്ങുരസുന്ന
 തണ്ടാർത്തൊഴും മഹാഭീമവദനവും
 ഭൃഷ്ടിത്രയമതും ചന്ദ്രകുലക്കൊത്ത
 ദംഷ്ട്രാകരാളമാം വക്ത്രഗുഹയതും
 പെട്ടുനില്ക്കും ഭയങ്കരജിഹവയും
 ധൃഷ്ടമായിട്ടെന്നൊരട്ടഹാസങ്ങളും
 പാരം തടിച്ചുനീണ്ടുള്ള പതിനാറു
 ഘോരഭുജങ്ങളും നാനായുധങ്ങളും
 ശൂലവും കുന്തവും വില്ലും ശരങ്ങളും
 വേലും ഗദയും മുസുണ്ടിയും ഖരഗവും
 വട്ടപ്പരിവയും തീക്ഷ്ണകുന്ദാരവും
 ഖട്ടപാംഗവും മാറ ഭീമയുധങ്ങളും
 മട്ടററകോടിദിനശപരകാന്തിയെ
 പെട്ടെന്നു ചെല്ലുന്ന നല്ലൊരു ശോഭയും
 ദേവീപ്രസാദകുണ്ഡലധരയും
 മന്തമരയ്ക്കെട്ടിവിളങ്ങുന്ന ശോഭയും
 ദേവീപ്രകൃതിവസ്തനവും ബ്രഹ്മാണയ
 മന്ത്രയും നിയയുന്ന കണ്ഠധനികളും
 ഭംഗ്യം വിളങ്ങുന്നെഴുംഗന്ധാരതാമ-
 ബങ്ങളു വിളങ്ങുന്നിതതുതമസ്തതം
 ഇങ്ങിനെ ദൂതന്റെ വാക്കിനെ കേട്ടുകൾ
 മങ്ങാത്തൊരു കലാനാഥധീശപരൻ

കഷ്ടമീദ്രേവിയോടായിപ്പൊരുതുവാൻ
 ഏതമാത്യന്മാരെ വീട്ടാൻ വിശങ്കിതം
 സ്ഥൂൺൻ കരകുറൻ കൃപാണൻ ജയന്ധനൻ
 ബാണൻ മഹാബലൻ ധൂമ്രൻ പരാക്രമി
 ധൂമ്രാക്ഷനെന്ന് പേരായുള്ള ദാനവൻ
 താമ്രാക്ഷനെന്ന് വരെട്ടുപേർ മന്ത്രികൾ
 കോടികോടിപ്പടകൾക്കുടയോരിവർ
 കേടറെറാരതുകസന്നിന്മോരിവർ
 ചാടും കീരതേരാനകാലാളെന്നു
 കൂടുംപടയൊത്തു യാത്രയായിടീനാർ
 അപ്പടതന്നെടെ ഗാംഭീര്യമോതുവാൻ
 സപ്താധിനാഥനും കെല്പില്ല നിണ്ണയം
 അപ്പോൾ വിവിധായുധങ്ങളെടുത്തുകൊ
 ണ്ടൊപ്പം ഭടന്മാരനേകം പുറപ്പെട്ടു
 വാളും പരീചയും കയ്യിലെടുത്തുകൊ
 ലാളുകളിൽ ചിലർ വന്നു നിറഞ്ഞുതെ
 നീളംപെരുത്തൊരു കുന്നവും കൈക്കൊണ്ടു
 മേളിച്ചുവന്നു പരന്നു പിന്നെച്ചിലർ
 വില്ലും ശരങ്ങളും കയ്യിലെടുത്തുകൊ
 ണ്ടല്ലാസമോടങ്ങു വന്നുചേർന്നാർ ചിലർ
 നല്ല ഗദയും ധരിച്ചുകൊണ്ടേററവും
 മല്ലനടിച്ചെത്തി മറ്റു പിന്നെച്ചിലർ
 പിന്നെച്ചിലർ നല്ല മുൾഗരം കൈക്കൊണ്ടു
 ജന്യരസത്തോടു വന്നുചേർന്നീടിനാർ
 സൈന്യങ്ങളിൽ ചിലർ ശൂലം ധരിച്ചുകൊ
 ണ്ടന്യോദവേശേന വന്നങ്ങുചേർന്നതെ
 ശക്തിയും കൈക്കൊ മറ്റു ചിലരങ്ങു
 നിശ്ശമിച്ചീടിനാരാഹവം ചെയ്യുവാൻ
 വിക്രമമോടു കാരം വഹിച്ചുകൊ
 ണ്ടാക്രമിച്ചാൻ ചിലരാത്ര പുറപ്പെട്ടു

തമകലൻ ചുറ്റികയും കൈക്കൊണ്ടു
 താമസമെന്നിയെ വന്നു പിന്നെച്ചിലർ
 വട്ടപ്പലകയും മുട്ടിവടികളും
 കട്ടിത്തമേന്ന കല്ലും കറീണയും
 ചട്ടറൊരായുധമേവം പലവിധം
 പെട്ടെന്നടുത്തു ഭടന്മാർ നിറഞ്ഞുതെ
 ആതംഗപവ്വതകൂടപ്രതീകാശ
 മാതംഗപുംഗവകണ്ഠസ്ഥലമതിൽ
 ആതകമെന്നിയെ കേറിട്ടിതിസുത
 നാഥവ്രജമങ്ങു വന്നുനിറഞ്ഞുതെ
 വായുതൻ വേഗവും തോല്പുറവിധമങ്ങു
 പായുംകുതിരകൾ തന്റെ പാമതിൽ
 ആയാസമെന്നിയെ കേറിട്ടനീകനീ
 നായകന്മാർ ചിലരങ്ങു വന്നിടിനാർ
 ധീരചന്ദനരവസന്നിഭനിസ്ഥനം.
 പാരം മുഴങ്ങുമാറോടും ഭഗമതിൽ
 പാരാതെ കേറിശ്ശരചാപയുക്തരായ്
 സൈപരം വിളങ്ങിനാരങ്ങു തേരാളികൾ
 അയ്യമ്പിനോടേവം പരന്നു പൂർണ്ണ
 മുമ്പിൽ നടക്കുന്നവന്മാരെയൊത്തുടൻ
 വയ്ക്കുമ്പഴം മന്ത്രിമാരെട്ടുപരം തദാ
 കമ്പംചൊടിഞ്ഞു പൂർണ്ണ സുതപരം
 സൈന്യങ്ങൾ തിരിഞ്ഞിരക്കി നടക്കുമ്പോ-
 ള്ളന്യോന്യകേയുരകണ്ഡലാദിനാൽ
 പൊന്നുംചൊടിയതു മിന്നിച്ചമഞ്ഞൊരം
 മന്നേരം അമ്പരം മുടിപ്പാഞ്ഞുതെ
 ഭക്തരായെന്ന സേനാംതിവ്രജം
 കണ്ഠമുഖമന്ത്രിസൈന്യം ഭയങ്കരം
 തൽക്ഷണം യുദ്ധത്തിനെത്തുന്നതുകണ്ടു
 ഭക്താലപരാധവിനാശി സമുദിതം

പിന്നെസ്സരാർതി സൈന്യങ്ങളും ഭൂത
 സൈന്യങ്ങളും തമ്മിലുൽക്കടായോധനം
 അന്യോപമാനരഹിതം ഭയങ്കരം
 അന്യന്മാർക്കാലമുണ്ടായിത്തോറവും
 ലോരാസൂരസൂരന്മാരും വാഴിക്കുകാരണം
 തീരമന്ത്രുപോയാകാശമകുലം
 ധീരാട്ടഹാസമതിനാൽ ചെകിടുകൾ
 പാരമ്യം ജനങ്ങൾക്കുശേഷവും
 ചട്ടാര വാളുകൾകൊണ്ടു പരസ്പരം
 വെട്ടുകമൂലം കഴുത്തു മുറിക്കയാൽ
 പെട്ടെന്നൊഴുകും കടുംപോരയാൽ ചാളി
 മുട്ടോളമായിതു പോക്കുളമായതിൽ
 ചത്തുകിടക്കുന്നമത്തഗജങ്ങളാ
 മുത്തുഗമ്പുതശൃംഗത്തിൽനിന്നുടൻ
 കയ്യിനൊഴുകുന്ന ചോരപ്രവാഹമൊ-
 ടൊത്തനദികളെ തത്ര കാണായ്വന്നു
 വക്ത്രങ്ങളായൊരു താമരപ്പൂക്കളും
 ശസ്ത്രങ്ങളായൊരു മത്സ്യഗണങ്ങളും
 ഉരഗമഖരഗമഹാഹിനശലങ്ങളും
 ചത്തും മണികളും നല്ല ശംഖങ്ങളും
 കന്തളസഞ്ചയശൈവാലജാലവും
 മന്തകലനൊരു ചമ്നകുന്തങ്ങളും
 തുംഗതുരംഗപ്പടകളായിട്ടു
 ഭംഗനിരകളും ചേൻ പലതരം
 ചോരപ്പടകളൊലിച്ചു ജവമോടു
 വാരാശിയിൽച്ചെന്നുചേർന്നിതു തൽക്ഷണം
 തുള്ളിത്തുടങ്ങി കബന്ധസ്ഥാസ്രങ്ങൾ
 ഉള്ളുംനടുങ്ങി ഭയമുള്ളവക്കുഹോ
 വെള്ളക്കുതിരകൾ ചോരപ്പടയന്തി-
 നുള്ളിലെടുപ്പട്ടു ചത്തതുകുടങ്ങിനാർ

ഭുജ്യതേയും ചിശ്വാചരക്ഷണാശനം
 വട്ടമട്ടത്തിന്റെ മേന്നിരുന്നാദരാൽ
 പെട്ടന്നു മാംസങ്ങൾ തിന്നുതിരുകയും
 പട്ടാറ വോരുകുടിച്ചുപുകയും
 ആനൂങ്ങളെ മാലയാക്കി ധരിക്കയും
 മാനിത്തലച്ചോടെത്തു ഭുജിക്കയും
 സന്തോഷമുൾക്കൊണ്ടു പാരം ചിരിക്കയും
 അന്തകവൈരീസുതയെ സ്തുതിക്കയും
 താരേശമെരലിതനജയാമീശപരി
 പാരാതെ വേതാളികൾ ഭുജിക്കുവാൻ
 സ്വൈരമീരുപതുക്കോടി ദിതിസുത
 നാരെക്കൊടുത്തു ശപഥവും രക്ഷിച്ചു
 ഭൂതേശനന്ദിനീദാവി കൊടുത്തോരു
 ദൈതേയകോടിപ്പുടകളെ തൽക്കണ്ണാ
 പ്രീതയായ് കർക്കി നീറുന്നതുവരെ
 വേതാളിതാനും ഭുജിച്ചുതുടങ്ങിനാൾ
 കൂളിഗണങ്ങൾ കുതുകരതാട്ഗള
 നാളമതിലാത്രമാലിംഗിത്തുടൻ
 മേളത്തിലപ്പോൾ തലയോടുകൾകൊണ്ടു
 താളംപിടിച്ചു തകർത്തു തുഞ്ചിടിനാർ
 അത്ഭുഗഭൂതപ്രവരവീര്യംകൊണ്ടു
 ചത്തിതു പാരമസുരസൈന്യം തദാ
 മന്തുഗഭീതികലൻ സുരാരിക-
 ഉത്തപ്പിലോടിത്തുടങ്ങി മഹാജവാൽ
 വായ്സ്വകൈകളുമണ്ടീടുന്നതുകണ്ടു
 വായ്സൈന്യം മന്ത്രികൾ സംഭ്രമമെന്നിടെ
 അമ്പുകളേററവും വിധിച്ചുടുത്തുവാ
 നായ്സൈന്യം ഭൂതപ്പുടയെക്കത്തിനാർ
 ചന്തമോടപ്പോൾ സമസ്തശപരിശയെ
 രത്നകനാപിനീകാളീഗോവതി

മന്ത്രിപ്രവാഹത്തെക്കൊല്ലുവാൻ കോപത്തെ
 ടന്തികമായതീൽ പാഞ്ഞെത്തിയിരിക്കാം
 ക്ഷുഭവിച്ചു കരകനാം മന്ത്രിതൻ
 ക്ഷുഭഃഃശരണിവിശ്വനന്ദിനീ
 ഏതൊന്നും മനയ്ക്കു സുഖമതു
 കൊണ്ടു താഡിച്ചവൻതന്നെക്കലമൊയ്
 വിന്നെ കൃപാനനാം മന്ത്രികലേശ്വര
 നന്നെ കൃപാമതുകൊണ്ടു തൽക്ഷണം
 കൊന്നു ധരണീതലത്തിൽ പതിപ്പിച്ചു
 ക്ഷുഭഃഃശരണിവിശ്വനന്ദിനീശങ്കരി
 ബാണനെണ്ണൊരും പ്രസിദ്ധനാം മന്ത്രിയെ
 ബാണപ്രയോഗിച്ചു കൊന്നു മഹേശ്വരി
 സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊന്നു മനയ്ക്കുകൊണ്ടു
 മോണാൻ യുദ്ധമധുരവിവിധം
 താമസം താമസമുണ്ടാക്കുകയും
 യുദ്ധം യുദ്ധംകൊണ്ടുമാത്രം
 യുദ്ധംകൊണ്ടു കൈകൊണ്ടും കൊന്നു
 വൻമുൽഗരത്താൽ ജയസ്ഥനൻതന്നെയും
 ഏതുമന്ത്രിശ്വരന്തെയുമിങ്ങിനെ
 പെട്ടെന്നു പോരേതീൽ കൊന്നു മഹേശ്വരി
 യുദ്ധസഖിയും ജയലക്ഷ്മിയൊക്കെത്തു
 യുദ്ധയായ് പോക്കളത്തന്നിൽ വിളങ്ങിനാൾ
 താരാധിനായകമുഖനാം ദേവന്റെ
 പാതപ്രിയസുതയായൊരു കാളിയും
 ദാരുണവൻതന്നെയുമുള്ളൊരു
 ദാരുണസംഗരം കണ്ടൊണ്ടാട്ടുവാൻ
 അംബരമാരികൾ കൈതുകൊണ്ടു
 അംബരത്തിൽ നിറഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 അംബുജലോചനനായൊരുദേവനും
 അംബുജസംഭവനായ വിരിഞ്ചനും

ഇന്ദ്രനമനീയം പ്രേതാധിനാഥനും
 ചന്ദ്രനും പാശധരനും നിരർത്ഥിയും
 കിന്നരനായകൻ താനും സമീരനും
 കിന്നരസംഘവും രുദ്രസമൂഹവും
 സപ്താശ്വനും യക്ഷസാധുവിദ്യാധര
 സിദ്ധാദിഭവചരസംഘങ്ങളൊക്കെയും
 അത്രിപുലസ്ത്യനഗസ്ത്യൻ ഭൃഗുമുനി
 മൈത്രേയമാമുനീജാബാലികാശൃപൻ
 നാരദമാമുനി പശുതമാമുനി
 ധീരൻ വസിഷ്ഠൻ പുലഹമുനീശ്വരൻ
 തുംബുരുവാമദേവൻ മുതലായവ-
 രംബരമായതിൽ വന്നു നിരന്നടൻ
 ത്ര്യംബകനായ ഭഗവാന്റെ പുത്രിയാ
 ഭാബികതന്നെ സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങിനാർ
 കാളകണ്ഠാത്മജേ! ദേവി! മഹേശ്വരീ
 കാളീ! മഹാകാളീ! സർവ്വലോകേശ്വരീ!
 കാളാംബുവാഹപ്രതിമാനവിഗ്രഹേ!
 വ്യാളഭൃഷേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 വിദ്യാസ്വരൂപിണീ! മായാസ്വരൂപിണീ!
 ഹൃദ്യസ്വരൂപിണീ! ബുദ്ധിസ്വരൂപിണീ!
 മാദ്യുട്ടിതിസുതനായകനാശന-
 പ്രഭൃഗാഗിനി! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 സർവ്വലോകാവലീപാലനതല്ലരെ!
 സർവ്വഭവനവശംകരീ! ശങ്കരീ!
 സർവ്വക്ലമിച്ഛങ്ങളൊക്കെക്കാടുകുന്ന
 ശർവാത്മജേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ചന്ദ്രഹാശതേരിസ്വരൂപിണീ! സത്യാവ-
 ഹിതയാമേയപരബ്രഹ്മരൂപിണീ!
 വാസുദേവീ! പ്രഭാവസമേതയാ
 മമ്മേ! ശിവ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ

അംഭോജസംഭവനംഭോജലോചനൻ
 ശംഭുതല്ലുള്ള ദേവകൾ തന്നുടെ
 സംപൂർണ്ണതേജസ്സമുഹസംഭൃതയാം
 തമ്പുരാട്ടി! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ഭാരതീ! ഭാഗ്ഗവതീ! ഭൃഗു! ഭഗവതീ
 ഭൈരവി ചണ്ഡികയെന്നു പലതരം
 ചേരുകളോടു ഭവനതലങ്ങളിൽ
 പാരാതെഴും ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 വിശ്വപഞ്ചഭൂതീലൊക്കെയുമേറവും
 വിശ്വതന്ത്രീവിക്രമാനപിതേ ചണ്ഡികെ
 വിശ്വപസ്വച്ഛീസ്ഥിതിസംഹാരകാരിണി!
 വിശ്വേശ്വരീ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ലോകമാതാവേ! കൃപാമൃതശീതളേ!
 ലോകവന്ദ്യേ! സമസ്തേശ്വര്യഭാസുരെ
 ലോകസ്വപ്രാപിണി! ലോകമായെ! ദേവി!
 ലോകപ്രിയെ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ഭുക്താസംയുതേ പശാകാരവജ്ജിതേ!
 ഭാഗ്യയേപശാഗ്രയഹീനേ! മഹേശ്വരീ!
 ഭംഭൃതസംയുതേ! സംഭൃതരജ്ജിതേ!
 ഭംഭൃപ്രിയെ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ഭൽഗുണൈ! നിർഗുണോഹകാരസംയുതേ!
 ഭിത്യാനഹംകൃതേ! സൂക്ഷ്മസ്വപ്രാപിണി!
 ഭരതഭൂരികൃതേ! വൃഷഭേശ്വരീ-
 ഭിന്നി! ശ്രീഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ഭഗവതേ ഭക്ത്യാ ഭജിക്കുന്നവരുടെ
 ഭഗവതേക്കൊക്കെയും മഹേശ്വരീ!
 ഭഗവതേയെല്ലാം! പ്രണയസ്വപ്രാപിണി!
 ഭീമി! ശ്രീഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതേ
 ഭീമിപ്രണാശിനി! ദേവി! മഹാമോഹ
 ഭയവിനാശിനി! ഭ്രാഹ്മദോഷാപഹേ!

വ്യാധിവിനാശിനി! ശ്രോത്രീയസഞ്ചയാ-
 രാധിതെ! ശ്രീഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ബ്രഹ്മമഹാനന്ദപാതസ്വപത്രപിണി
 ബ്രഹ്മഗോരക്ഷണാനിദ്രേ! ശിവാത്മജേ
 ബ്രഹ്മണവത്സലേ! ധന്വന്തരപുരം!
 ബ്രഹ്മമഹാഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 കുംഭികുമാരകാരസൽകുചഗോഭിതെ!
 കുംഭികുലേശ്വരകുണ്ഡലാഭധിതേ!
 കുംഭീന്ദ്രമന്ദപ്രയാണൈ! മഹാഗുണ-
 സമ്പൂരിതെ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ചന്ദ്രികാമണ്ഠജ്ജമന്ദസ്തീഭത! പുണ്-
 ചന്ദ്രബിംബാകാരപാതജ്ജപലാനന്ദേ!
 ചന്ദ്രമുഖാക്ഷിസമുത്തരോ! സജ്ജനാ-
 നന്ദപ്രദേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 സൂര്യകോടിപ്രഭാതുല്യപ്രഭോജ്ജപലേ!
 സൂര്യചന്ദ്രാനലാകാരവിലോചനേ!
 ആയുർവിലാകാരയുക്തൈ! മഹാവീര്യ-
 ശൈത്യോനപിതേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ഉദ്ധൃതനീലകാളീന്ദീപസ്തിശ്ച
 മുഗ്ദ്ധശിരോരതരേ! കാളമേഘപ്രഭേ!
 ശുദ്ധാശയാന്തകരണസ്ഥിതേ! കാളീ
 സിദ്ധാർച്ചിതേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ബന്ധുജീവാധരേ! വിദ്വജ്ജസ്മത
 ബന്ധുരവിസ്തീർണ്ണകീർത്തിപ്രജാനപിതേ!
 ബന്ധുരോക്ഷപ്രദേ! ദേവി! മഹാഭൂത-
 ബന്ധുയുക്തൈ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ബാലസ്ഥലസ്ഥവിശാലവിലോചനേ!
 ബാലാമൃതാംശുക്തേ! ലോല്ലാസിമസ്തരേ!
 നീലകണ്ഠപ്രിയനന്ദിനി! സൽപുണ്യ-
 ലീലാഞ്ചിതേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ

ഭൃഷ്ടായതജ്ജവല്ലീസമനപീതെ!
 ഷോചതുഷ്ടയരാജപരാനന്തെ!
 ശിഷ്ടാവനോദ്യതെ! ദേവി വിനാശിത-
 ള്ശുവ്രജേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 സ്ഥൂലഭജദണ്ഡമണ്ഡലോദ്യന്തഹാ
 ശൂലഖരഗാശുഗകാർഷ്വകാദ്യായുധേ
 നീലമഹാമണിഹായെ! മഹാമണ്ഡ
 മാലാധരേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 കണ്ഠകുലോത്തമകൗശലസ്ഥല (കണ്ഠകുലോത്തമ)
 ലംബിതകൽഹാരകഞ്ചാദിമാലികേ!
 ഞംബുദഗ്ദ്ധാമളോരസ്തേ! ലസൽ പകപ
 ബിംബാധരൈ: ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ഹസ്തികുലോത്തമകൃത്തിപലാവീത
 വിസ്തൃതശ്രോണീവിരാജമാനേ! ശിവേ
 സ്വസ്തനിഷേവ്യേ! സമസ്തഭൂതവൃജ
 സ്വസ്തിപ്രദേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 അഞ്ചിതപീവരശ്രീമൽകടീതട
 ചഞ്ചലകാഞ്ചനകാഞ്ചീവിരാജിതെ!
 വാഞ്ചരിതരംഭസുഷുമോരു! സൽഭാഗ്യ
 സഞ്ചയെ! ശ്രീഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 സൗവണ്ണകാഹളീജംഘാവിരാജിതെ!
 സൗവണ്ണരത്നവിഭൂഷണഭൂഷിതേ!
 സൗവണ്ണപത്മപരാവതെ! നിജ്ജിത
 ഭവ്യാണ്ണവെ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ആപാദമുഡമതിരമൃവിഗ്രഹേ!
 ശ്രീപതി ബ്രഹ്മാദിദേവൗഘവന്ദിതെ!
 ആപന്നസ്തപ്താർത്തിഹാരിണീ നിശ്ശേഷ-
 പാപാവഹേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 മാപഞ്ചാണാസിഖടപാംഗാദി ധാരിണീ!

ചാരുസർപ്പാംഗീ! ചരാചരനായികേ!
 ചാതുർത്ഥാധ്യുഗാഭീയുശാലിനീ!
 ചാമുണ്ഡികേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 പത്മപലാശസമാനവിലോചനേ!
 പത്മാനനപദപാണിദപയോജപലേ!
 പത്മാസനാമൃതിതപാദേ! വിനശിത-
 മരമശീലേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ഖണ്ഡിതനിശ്ശേഷശാത്രവസഞ്ചയേ!
 മണ്ഡിതഭൂതലചക്രേ! മഹേശ്വരീ
 ചണ്ഡികേ! ചാരുശരന്നിശാനായക-
 മണ്ഡലാസ്യേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 വേതാളവാഹനേ! ഭൂതാളീസംയുതേ!
 ചാതളഭൂതലസ്വപ്താദിനായികേ!
 മാതംഗകണ്ഡലേ! മാഹാത്മ്യവാരിധേ!
 മാതഃ ശിവേ! ഭദ്രകാളീനമോസ്തുതെ
 കൂളീഗണങ്ങളെ വാഹനമാക്കീട്ടു
 കേളീയാട്ടുന്നോരു വിശൈലകനായികേ!
 കേളീകലനൊരു കാളീ! കളായാളീ
 കാളപ്രഭേ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 നാളീകചാരുതരാലാപശാലിനീ
 നാളീകലോചനേ! നാനാഗുണോജ്ജ്വലേ!
 നാളീകബാണാരിനന്ദിനീ! ഭൂതേന്ദ്ര
 പാളീയുതെ ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 വിശ്വാസമേറുന്ന സജ്ജനേഷുപ്രദേ!
 വിശ്വപജനവന്ദ്യപാദസരോരുഹേ!
 വിശ്വേശ്വരീനീ! വിഷ്ണുമനശ്ചിത-
 വിശ്വേശ്വരീ! ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ഖണ്ഡിതദൈത്യപാടസമുഹേ! സുര
 മണ്ഡലപൂജിതേ! മർത്ത്യവിഷ്ണവീകേ!

പണ്ഡിതമാമുനി സംഘരക്ഷാകരീ
 പണ്ഡികെ! നിത്യം നമോസ്തുതെ ശങ്കരീ!
 അന്തണന്മാരങ്ങശേഷവും സേവിച്ചു
 സന്തതം കൂപ്പുന്ന ദേവീ! മഹേശ്വരീ
 അന്തകാരാതിപ്രതിമലീലാനപിതേ!
 ചന്തമേവം ഭദ്രകാളീ നമോസ്തുതെ
 ഉദ്ധതശത്രുവിനാശനകാരിണീ!
 ഷുദ്ധവിഹാരൈകലോഭസമനപിതേ!
 ഹസ്തീന്ദ്രകണ്ഡലേ! നിത്യം ഭവതിഷു
 ഹസ്തങ്ങൾ കൂപ്പിനമസ്തരിച്ചീടുന്നു
 ഇതിലോകത്തിങ്കലുള്ളവർ തന്നുടെ
 ശത്രുവായുള്ളോരു ദാരുകദൈത്യനെ
 പുത്രമിതാദികളൊക്കെയുമിച്ഛാശു
 ചിത്രവീര്യേ! ജയിച്ചാലും മഹേശ്വരീ
 ഔഷ്ണായുള്ളോരു ദാരുകദാനവൻ
 പെട്ടെന്നു ചെയ്യും ഉപദ്രവം കാരണം
 കഷ്ടമടിയങ്ങളെല്ലാം സുരപുരം
 വിട്ടുപതങ്ങുന്നു ശൈലഗുഹകളിൽ
 യജ്ഞം ധരണിയിലില്ലാത്തകാരണം
 യജ്ഞഭാഗം ഭുജിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കുമേറാ
 ചിന്തിക്കിലില്ലാത്ത ജീവനോപായവും
 എന്തിനിചെയ്തതും ലോകത്രയേശ്വരീ!
 ആയതുകൊണ്ടു മഹാദേവി ലോകൈക-
 നായികെ! കാളീ! കലാവതീ! ശങ്കരീ
 ഞായമായ് ഭദ്രം തരേണമേ ഞങ്ങൾക്കു
 മായെ! ശിവേ! ഭദ്രകാളീനമോസ്തുതെ
 ഇന്ദ്രാദിദേവകൾ ഭക്തിയോടിങ്ങിനെ
 വന്ദിച്ചു നന്നായ് സ്തുതിച്ചോരനന്ദരം
 ഇന്ദുമൗലിപ്രിയപുത്രിയെ മാമുനി

വൃന്ദാഭം കൃപിസ്തുതിച്ചു തടുത്തിനാർ
 കീർത്തിയെഴും കൃഷ്ണസോദരിയായൊരു
 കാർത്ത്യായിനീ ദേവി കാരുണ്യവാരിധി
 മുർത്തികൊണ്ടുംബരമൊക്കെ നിറഞ്ഞവ-
 ട്വജാർത്ഥീകിലങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ
 ചണ്ഡനിസുംഭസുംഭന്മാരെയും പണ്ടു
 ചണ്ഡനേയും പിന്നെ മുണ്ഡാസുരനെയും
 മണ്ഡലഗ്രംകൊണ്ടു യുദ്ധമുക്തനായി
 ഖണ്ഡിച്ചു തടുത്തു നന്മെന്നയാണുംബികെ
 രക്തബിന്ദുക്കളിൽനിന്നു ജനിച്ചോരു
 ശക്തരാം ദൈത്യസഹസ്രത്തെയും ക്ഷണാൽ
 രക്തബീജാഭിധന്തെന്നെയും കൊന്നു
 രക്താക്ഷിയങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ
 ഉദ്ധതനായ മഹിഷാസുരന്തന്റെ
 മൂലാവിലുഗ്രത്രിശൂലത്തിനാലുടൻ
 കത്തിപ്പൊളിച്ചതിൻമീതെ വസിച്ചതും
 സത്യയാമങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ
 പെട്ടെന്നുദാസീനനായിടും ക്ഷേത്രത്തെ
 ഉദ്ധിമാത്രംകൊണ്ടു വിഷ്ണുപമൊക്കെയും
 സ്രഷ്ടിച്ച മായാഭഗവതിയായതും
 ചട്ടറൊരങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ!
 പണ്ടു പാലാഴിയെ മന്ദരപർവ്വതം
 കൊണ്ടു സുരാസുരനായകനുമായും
 കൊണ്ടുപിടിച്ചു കടയുമ്പൊഴേയ്ക്കിടനാ-
 ട്ടുണ്ടായതങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ!
 പത്മാസനസ്ഥിയായ് പിന്നെക്കുളകേര
 പത്മം കരത്തിലിളക്കിപ്പുതുക്കവെ
 പത്മനാഭനെന്ന നന്നായ് വരിച്ചോരു
 പത്മയുഗങ്ങു നന്മെന്നയാണുംബികെ!

കുഞ്ഞാടിട്ടു വിധാതാവുതന്നുടെ
കുഞ്ഞുൾ നാലിലും വക്ത്രങ്ങൾ നാലിലും
കൊണ്ടാടിമേളിച്ചു ചാഴുന്ന വാണിയും
രണ്ടല്ലതങ്ങുന്നുതന്നെയാണുബികേ!

ഭംഗ്യാ കരംകൊണ്ടു വീണവായിച്ചീടും
സംഗീതദേവതയായ മാതംഗിയും
മങ്ങാതെ മാനസ പാർത്തിട്ടമ്പോൾ പുകൾ
പൊങ്ങുന്നൊരങ്ങുന്നുതന്നെയാണുബികേ!

ദക്ഷപ്രജാപതിതന്നുടെ പുത്രിയും
തൃക്ഷപ്രിയാരതീദേവിതാനും ശിവേ!
അക്ഷീണശക്ത്യാ ഭുവനങ്ങളൊക്കെയും
രക്ഷിക്കുമങ്ങുന്നുതന്നെയാണുബികേ!

പിന്നെക്കലാചലനായകൻതന്റെയും
കുന്നൽക്കഴൽമേനതന്റെയും പുത്രിയായ്
മന്നിൽ ചിറന്നു ഹരാഭാംഗവും വാങ്ങി
മിന്നുന്നതങ്ങുന്നുതന്നെയാണുബികേ!

മംഗളശ്രീവിഷ്ണുപാദം കഴുകുവാൻ
ഭംഗ്യാ വിരിഞ്ചകമണ്ഡലൂർഭൂതയായ്
ഗംഗാധരന്റെ മുടിയിൽ വിളങ്ങുന്ന
ഗംഗയുമങ്ങുന്നുതന്നെയാണുബികേ!

ഏവമുദാരമഹാതുളതവൈഭവ
മാവോളമുള്ളൊരു ലോകൈകനായികേ!
ദേവീ! കൃപാനിധേ! ഭദ്രകാളീ! മഹാ
ദേവലലാടവിലോനസംഭവേ!

ഓഗ്ദ്ധസംസാരഘോരാജ്ഞവമതി-
ന്നക്കരക്കയ്മ്പോടു ഭക്തജനങ്ങളെ
വ്യക്തം കടത്താൻ കടത്തുകാരത്തിയായ്
പാക്ഷം ശിവേ! ഭദ്രകാളീ മഹേശ്വരീ!
ഞങ്ങൾക്കു മാനസമായതിലെപ്പൊഴും

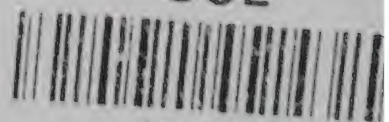
തുംഗമാം ഭീതിയെ ചേർത്തുകൊണ്ടേണിനെ
 മങ്ങാതെ വാഴുന്ന ഭാരുകദൈത്യനെ
 ഗംഗാധരാത്മജേ! കൊന്നീടവേണമെ
 കായും കനികളും മണ്ണുമിലകളും
 വായുവും തിന്നു തപസ്സുചെയ്തേററവും
 വായുവഷാതപമൊക്കെസ്സഹിച്ചുഹോ
 കായം മെലിഞ്ഞു വസിക്കും മുനിഗണം
 വാക്കുകൊണ്ടും ക്രിയകൊണ്ടും മഹേശ്വരി
 പാർക്കുകിലുംശാസനകൊണ്ടുമാരികളും
 ആർക്കുമാരപ്രിയംപെയ്യുമാറില്ലെന്ന
 ഹോഷ്കല്ലെറി ചുണ്ടു സർവ്വലോകത്തിനും
 നെല്ലുകൾകൊയ്തുകൊണ്ടുപോകുംവിധയ
 തെല്ലുവഴിയിൽ കൊഴിഞ്ഞതെടുത്തുടൻ
 മെല്ലെച്ചില മുനിമാർ ഭുജിച്ചീടുന്നു
 കല്യാണരൂപിണീ! കാളകണ്ഠാത്മജേ!
 കള്ളമതല്ലഹോ പിന്നെച്ചിലർ പച്ച-
 ഓള്ളംകുടിച്ചുജീവിക്കുന്നു സന്തതം
 പിന്നെച്ചിലരിലരിന്നു കിടക്കുന്നു
 ധന്യേ! ചിലർ ഫലാഹാരം കഴിക്കുന്നു
 മരചില മുനിപുംഗവന്മാരഹോ
 ചെറുകിടങ്ങു ഭുജിച്ചു കിടക്കുന്നു
 ചൊല്ലാംരദോർവ്വലികൾ ചിലർ പിന്നെ
 മെല്ലെന്നു കേളശ്ചതുരായിച്ചിലർ
 മൂന്നും ഭുജിക്കാതെ വാഴുന്നതു ചിലർ
 പിന്നെച്ചിലർ മഹാപാതാത്മികളഹോ
 സമന്ധിയിലത്തിരി കിടക്കുന്നതു ചിലർ
 തിണ്ണമുത്താനൊറ്റക്കൊച്ചിച്ചിലർ
 കണ്ണുകൾ മോളിലേക്കൊക്കിട്ടാനാരതം
 ധന്യപുരിയൊടു നില്ക്കുന്നതു ചിലർ

ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു ലോകപണ്ഡിത
 ഞംഗങ്ങളൊക്കെച്ചുടച്ചോരു ഞങ്ങളെ
 തെല്ലമൊരാവശ്യമില്ലാതെ കണ്ടുവോ
 വല്ലാളപദവീച്ചീടുന്നു ദാരുകൻ
 ഔഷ്ണാം ദാരുകകിംകരസംഘങ്ങൾ
 ചുട്ടുപൊട്ടിക്കുന്നു പണ്ണശാലാപ്രഭം
 നട്ടുവളർത്തോരു വൃക്ഷഗണങ്ങളെ
 വെട്ടിമറിച്ചുകളയുന്നിതൊക്കയും
 അകത്തിൽവെച്ചു മുനിമാർ വളർത്താൽ
 ശങ്കയില്ലാത്തുള്ളാരണക്കിടങ്ങളെ
 ഹുകാരമോടു പിടിച്ചാതു ദാരുക
 കിങ്കരന്മാർ തച്ചുകൊല്ലുന്നു ദൈവമേ!
 യജ്ഞശാലാപ്രഭം തല്ലിത്തകടന്നു
 യജ്ഞപാത്രങ്ങളെത്തച്ചുകടന്നതെ
 യജ്ഞാത്മമായ പശുക്കളെ ഖണ്ഡിച്ചു
 വീഴ്ത്താനരൂപിണീ! തിന്നുന്നിരായവർ
 കെല്ലൊടവോ യജ്ഞവേദിയിൽ കാപ്പിച്ചു
 തുപ്പുന്നു; തല്ലുന്നു യാജകന്മാരെയും
 ചോരവഷിക്കുന്നിരുന്നിക്ഷയങ്ങളിൽ
 പാരം ശവങ്ങളിട്ടീടുന്നു സന്തതം
 എട്ടുദിനത്തുപൊട്ടുമാറച്ചത്തിൽ
 അട്ടഹസിച്ചും ഹസിച്ചും തകർത്തവോ
 മാത്രനിടമുടങ്കണദേശത്തു
 ഔഷ്ണവർ കളിച്ചീടുന്നു സന്തതം
 നിന്ദിച്ചീടുന്നിതു ഔഷ്ണർ മഹാമുനി
 വൃന്ദങ്ങളെക്കുടാവാക്കുകൊണ്ടെപ്പോഴും
 ചെന്നു തപോധനപത്നീഗണങ്ങളെ
 സന്ദേശമെടുത്തു ഹരിക്കുന്നിതിശ്ചരീ!
 താടിക്കുചെന്നു പിടിച്ചു മുനികളെ
 താഡിച്ചീടുന്നിതു സന്ദേശമെന്നിതെ

ആടലെന്നു ബ്രഹ്മചാരിഗണങ്ങളെ
 പ്ലാടെ മുടിക്കുന്നിതെന്നു ചെല്ലാവതും
 നല്ല കുളങ്ങര കിണറുകളെന്നിവ
 കല്ലുകൾകൊണ്ടു മുടീടുന്നിതൊക്കയും
 മെല്ലെത്തണലുകൊടുത്തു വഴികളിൽ
 ഉല്ലാസമുൾക്കൊണ്ടു നില്ക്കും മരങ്ങളെ
 വേരോടുകൂടിപ്പുറിച്ചുകളയുന്നു
 ദാരുണദാരുകകിംകരസഞ്ചയം
 ചാമയും നല്ലവരിയും തീനകളും
 രുചകലനോരുശാലിജാലങ്ങളും
 ആമോദമോടെ വിളഞ്ഞുനിന്നീടുന്ന
 ഭൂമിയെച്ചുട്ടു വെണ്ണീറടിക്കുന്നഹോ
 ഏററമുപദ്രവമേവം പലതരം
 അററം വെടിഞ്ഞു ചെയ്തിട്ടുണ്ടു പണ്ടുഹോ
 ചൊററം മടിക്കാതുപദ്രവിച്ചീടുന്നു
 തെററന്നു ഞങ്ങളെ ദൈത്യരിക്കാലവും
 ചിടുന്നതുകൊണ്ടു ദുഷ്ടദൈത്യവ്രജ
 മൊക്കെക്കലചെയ്തു സാമ്പ്രതം ഞങ്ങളെ
 നൽ കൃപയോടുകൂടിച്ചുകൊള്ളേണമെ
 ഭക്തപ്രിയെ! ഭദ്രകാളീ! ഭവാന്മജേ!
 ദേവാദിനായകൻ താൻ മുതലായൊരു
 ദേവസംഘങ്ങളും സിദ്ധഗണങ്ങളും
 ഏവം പുലസ്ത്യാദിതാപസശ്രേഷ്ഠരും
 ദേവിയെക്കൂപ്പിസ്തുതിച്ചോരനന്തരം
 ഭക്തോഷ്ടദായിനി ഭദ്രൈകരൂപിണി
 ഭക്തിപ്രദായിനി മോഹാവിനാശിനി
 വൃഷതാനമി വൃതതന്ത്രം റിണീന്ദ്രം പാ-
 നക്തീമഹാകാളീസ്തുലോകേശ്വരി
 കാരണ്യപിഞ്ചവാരിധി ചണ്ഡികാ
 പാദം പ്രസാദിച്ചു ദേവമുനികളെ

ചാതുരസരസകടാക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 നേരൊടെല്ലാരയുമാശ്വസിപ്പിച്ചുകൂടൻ
 കാലാനാലജപാലചിന്തിച്ചിതരുന്ന
 ശുലത്തെയും മഹാഭീമപാചത്തെയും
 കോലാഹലത്തോടു ബാണഗണത്തെയും
 ചാലൈ ഭയങ്കരവക്ത്രവരഗത്തെയും
 ചക്രഗദാദീയാം മറുക്കുളാരായുധ
 ചക്രങ്ങളേയുമതിജവത്തോടഹോ
 തൃക്കൈകളെക്കൊണ്ടുടുത്തുവിളങ്ങിനാൾ
 വിക്രമവാരിയായമഹേശ്വരൻ
 വേദാളിതനുടെ ഘോരമായുജ്ജ്വാത
 പാതാളതുല്യമാം വക്ത്രത്തിൽനിന്നുകൂടൻ
 ഭൂതലവാസികൾ കേട്ടു ഞെട്ടുംപടി
 ജാതങ്ങളാം മണ്ഡപണ്ഡാരവങ്ങളും
 ഭൂതപ്രാപരപ്രകരപിശാചികാ
 പ്രേതശ്ചമുഖ്യാസുഗാലാദിതനുടെ
 ആനന്ദംഗഭൈരവരാവങ്ങളുമപ്പോ
 ഴാതകമെന്നിയെ വലിച്ചിതേറ്റവും
 കാളകണ്ഠാപ്രിയനന്ദിനീ ശങ്കരീ
 നാളികസംഭവസേവിതാം ണ്ടിക
 നാളികലോചനനാരദാദിസ്തതാ
 കാളീദേവതീ കാരുണ്യവാരിധി
 വിശ്വാസമോടു ഭജിമകം ജനങ്ങൾക്കു
 വിശേഷാൽദാനവും ചെയ്യും മഹേശ്വരൻ
 ഐശ്വര്യമുഖ്യസമസ്തഗുണങ്ങളാൽ
 ആശ്ചര്യഭാവനിനി വിദ്യാസ്വരൂപിണി
 കലീണമകന്നു വലിച്ചുവിടും ചെറു
 തൊഴൊലിപ്പോലാലവും ഭേദീനിനാദവും
 മോണൻ വലിച്ചുവന്നതു കാണും

SCL

102303

ക്ഷോണീതലങ്ങൾ കലുങ്ങിച്ചമഞ്ഞുതെ
 വാരിധിയേഴും കലുങ്ങിച്ചമഞ്ഞുതെ
 പാരം ഗിരികൾ കലുങ്ങിച്ചമഞ്ഞുതെ
 വാരിജജാതൻ പരുങ്ങിച്ചമഞ്ഞുതെ
 ഘോരാരവമിതു വാച്ചോരുക്കാരണം
 രൂഢനൈക്കളതിരൊഴുഭാവത്തോട്
 അദ്രീന്ദ്രജാപതി നന്ദിനീ ശങ്കരീ
 ഭദ്രകാളീ ഭക്തസർപ്പാർത്തിഹാരിണീ
 ഭദ്രമായിവണ്ണമങ്ങു വിളങ്ങിനാൾ
 മംഗളമായോരു കാളീകഥാമൃതം
 ഭംഗിയോടിങ്ങിനെ മൊന്നോരനന്തരം
 തുംഗമായുള്ളോരു ഭക്തി മനമതിൽ
 തിങ്ങുന്ന തന്മയമപ്പോളടങ്ങിനാൾ.

ഇതി ഭദ്രോല്പത്തിപ്രകരണം
 തൃതീയ പാദം സമാപ്തം.

ഭദ്രോല്പത്തി

ചതുർത്ഥ പാദം.

ഉദിതരസമുദ്ധരമണധരമഹീഷീലാളിഷ
മോമനത്തത്തക്കിടാവേ വരീകെടൊ
തവമധുരതരവചനമഖിലദൂരീതാപഹം
താപപ്രണാശനം തപസ്വോധപ്രദം
തളിവിനൊടു സരസമിതു കേട്ടിട്ടു ഞ്ഞരക്ക
തെല്ലുമേ തൃപ്തിവരുന്നീല മാനസേ
അഴകിനൊടു ശിവജയുടെ ചരിതമതു കേൾക്കുകി
ലാർക്കുമതിയിൽ മതിയെന്നു തോന്നിട്ടും
ചതുരതരമസുരവരനീധനമായോധനോ
ചണ്ഡികചെയ്ത പരിത്രമശേഷവും
പറക പറകഴകിനൊടു പരമപുരുഷാത്മം
പാപപ്രണാശനം കാളീപരാക്രമം
സകലജനവിപുലതരവിസ്മയദായകം
സാമ്പ്രതമിങ്ങു വൈകുന്നു കേട്ടീടുവാൻ
അമിതരസഭരമൊടിതിയുവതിജനമേററവും
ആദരവോടു പറഞ്ഞേതാനന്തരം
മദനമദമനനുടെ മാഹിഷിമഹിതാദരം
മാനിക്കുമോമനത്തത്തയും ചൊല്ലിനാരം
ഭവജലധിഭവ വിവിധഭയനിവഹഭഞ്ജനം
ഭദ്രപ്രദം ഭദ്രകാളീകഥാമൃതം
പറവനഹമിനിയുമതു പരമകുതുകം പൂണ്ടു
പാരാതെ കേൾക്കുവേൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും
ഭനതനയകുലമകുടഘടിതവദനായോരു
ഭാരകദാനവൻ ഭാരണവിക്രമൻ

മഹിതരമതിയും അതിബലവുമിയലുന്നെട്ടു
 മന്ത്രിപ്രവരക്കൊന്നോരു വാർത്തയും
 വടിയൊട്ടുകനീടിയുടടിപെട്ടമടവീലേററവും
 വയ്ന്നിട്ടു ഭൂതശകോലാഹരലത്തെയും
 പിതൃപരിപുതനയയുടെ വികടഗുണനാദവും
 പിന്നെയും പിന്നെയും കേട്ടോരനന്തരം
 കരളിലതികറിനതരമരിശരവും പൂണ്ടു
 കാഞ്ചനസീമൊസനത്തിൽ നിന്നെറുടൻ
 അസിമുസലപരശുഭീതവിശിഖവിശിഖാസനാ
 ദ്വായുധചക്രമെടുത്തു മഹാജവം
 സകലജനജനനിയൊടു സപദി പടവെട്ടുവാൻ
 സന്നദ്ധനായിപ്പുറപ്പെട്ടു സാദരം
 മതിമുഖികൾ മകുടമഹിതമണിഭായ്ക്കു
 മന്ത്രപയമുപദേശിച്ചു ഗുഡമായ്
 മതിബലവുമതിബലവുമുടയശവിവവൃജം
 മാനുഷരും സൈന്യങ്ങളെന്നിവയൊത്തുടൻ
 തദനുബഹുതരഗയുതരളിതപതാകാഡ്യ
 താളലപജമാം പെരും തേരിലേറിനാൻ
 മുടിയിലുടനണിയുമണിമകുടമതിൽ മുട്ടുന്ന
 മുത്തലക്കായുള്ളവെള്ളക്കടകളും
 പൊടിപടലമകലുവതിനഴകിനൊടു രീതുന്ന
 പൊമ്പിടിയിട്ടോരു വെൺചാമരങ്ങളും
 അഴകിനൊടു പലനിറവുമുടയൊരുപതാകക
 ളാടിക്കളിക്കുന്ന പൊന്നിൻ കൊടികളും
 യേദാലനാലനനിനാദസുശഗംഭീരമാം
 കേരീപണാദിവാദ്യനിഗേഹാലനവും
 കൂതിരഗജനീപകളുടെ കൊടിനാണിനാദാ
 കൊമ്പും കിഴലും വിളിക്കുന്ന നാദവും (ശബ്ദം)
 ഇവ പലതുമടകിനൊടു ചേർന്നുട്ടു ദാരുകൻ
 ഇപ്രാരിയുലത്തിനായ്പ്പുറപ്പെട്ടുടൻ

ദനുജപതിവിതതരമുത്തരഗോപുരം

ഉപാരം തുറന്നു പുറത്തേയ്ക്കിറങ്ങിനാൻ

തടവകലുമചിതമദതരളതുരംഗങ്ങളാം

തളിർവലക്കും തരംഗദ്രവ്യങ്ങളും

മഹിതരമലകളൊട്ടു സദൃശതൻ ചേരുന്ന

മത്തമാതംഗതീർത്ഥവ്യൂഹവും

പട്ടപടഹാപണവമുഖവിവിധവാദ്യങ്ങൾതൻ

പാരിച്ചു ഗംഭീരഘോരനിശ്ശേഷവും

സരസഭകരകലിതവിവിധശബ്ദാസ്മാദന്യ

സംഘട്ടജാഗ്രിയാം ബാധവവഹനിയും

വിരവൊടിവകലരുമാരു വിചുലബലസാഗരം

വേതാളഭൃതപ്പടയോടെതുത്തതെ

കുചിതതരഹൃദയമൊട്ടു നിശിതതരകുന്തങ്ങൾ

കൊണ്ടു കുത്തിക്കുടർമാലചാടിക്കയ്യും

അനലശിഖചിതരമതിവികടശൂലങ്ങൾകൊ

ണ്ടാഞ്ഞുകുത്തിട്ടുടൻ ഞെരുതകുടിയും

കരകലിതനിശിതകരവാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു

കണ്ഠത്തിൽ വെട്ടിത്തലതെറിപ്പിക്കയും

ബഹുലബലമുടയപടവില്ലുവലിച്ചെയ്തു

ബാണങ്ങളാൽ ഗളനാളമരക്കയും

തടിയുടയവടികൾ ഗദമുസലമിവകൊണ്ടാഞ്ഞു

തല്ലിത്തലയും തടിയും തകുടിയും

കുടിലദ്രവനിശിതനഖവികടഘോഷികൾ

കൊണ്ടാഞ്ഞുമാന്തിക്കുടിച്ചുപൊളിക്കയും

തടവകലുമഹിതശരശൂലാദിയെച്ചിലർ

തഞ്ചത്തിൽനിന്നു തകുത്തുകളകയും

വരനീകരവിവിധതരശബ്ദങ്ങളോടുകൂടി

പാരിൽച്ചിലർങ്ങു ചത്തുമലക്കയും

അധികമഥമധിരമതു കുടുകുടയൊടിക്കയും

അംഘോധിയൊക്കയും നന്നായ് ചമക്കയും

നാപിശിതരുധീരമതിരുചിയൊടു ഭുജിക്കയും
 നന്ദിച്ചുകൂളികൾ കൂത്താടിയാക്കയും
 വിരവിനൊടുസുരയുവതികുലമഥ മരിച്ചോരു
 വീരപുരുഷരെച്ചെന്നു വരിക്കയും
 അനുരവരകുലവുമഥ ഭൂതങ്ങളും തമ്മിൽ
 അത്യന്തഘോരമായിതഥ തുടങ്ങിനാർ
 നലമൊടുപൊഴുതിചതിബലഭരമെഴും ഭൂത
 നായകന്മാർ ചെന്നു യുദ്ധംതുടങ്ങിനാർ
 വിരവിനൊടു വിരുതുകുടയകണ്ഠാദരൻ ഭൂഗ
 വീരഭദ്രൻ മഹാകാളൻ മഹോദരൻ
 ഉരുബലമതിയലുമൊരു നന്ദികേശൻ മുതൽ
 ക്ഷജ്ജോരുഭൂതപ്രധാനികളക്ഷണം
 സമരമതു സപദി ബത ചെയ്തയാൽ ദൈത
 സൈന്യങ്ങൾ ചത്തതുടങ്ങി മഹാജവം
 മനതളിലമിതരഭയമൊടുസുരപ്പട
 മങ്ങിത്തുടങ്ങി നിലവിളിച്ചോറവും
 പടകൊടിയകെടുതിയൊടു പെടിച്ചുടൻകെ
 റിയുന്നതുകണ്ടു കോപിച്ച ഭാരുകൻ
 ഉലകുലിലമുടനടിയാടിളകിമറിയുന്നമ
 ട്ടഗ്രാട്ടഹാസമുടക്കിസസംഭ്രമം
 പടുതയൊടുയടുതി ബഹുകുറിനമടരാടുവാ
 പല്ലം കടിച്ചുടൻ പാഞ്ഞടുത്തീടിനാൻ
 നവസലിലധരവിതതിമഴകൾ പൊഴിയും
 നാരാചജാലങ്ങൾ തുകിത്തുടങ്ങിനാൻ
 അഥ സകലജനാനിഹരതനാവബഹുവേഗ
 ട്ടാദിതേയാരീന്ദ്രനോടു പൊരുതിനാൾ
 വിപുലരഥതലനിലയനായ ദൈത്യേന്ദ്രന്മാ
 റുപതാളികാഗളേ മേവുന്ന കാളിയും
 അതുപൊഴുതിലമിതരമിരുവതും തങ്ങി
 അത്യന്തഘോരകാലം യുദ്ധം തുടങ്ങിനാർ

കരളിലഥ മുതിരുമൊരു കോപേനദാരുകൻ
 കാളീഭഗവതീതന്നോടു ചൊല്ലിനാൻ
 പടയതിനു പടുത്തവപരിചിലുണ്ടുകിലോ
 പായാതെ നീ നില്ക്കുനില്ക്കു മഹാജളേ!
 കൊടിയബലമുടയ മമ മന്ത്രിപ്രവരരെ
 കൊൽകയാലേററം വലുതായിടുന്നുനീ
 പരിചൊടിതു പറക തവ മായാപ്രയോഗമോ
 പാരം വിവിത്രമായൊരിന്ദ്രജാലമോ
 തവ വിപുലകരയുഗളശക്തികൊണ്ടല്ലിതു
 തനപിമാക്കുണ്ടോ ഭൂബലമോക്കുകിൽ
 കരയുഗളബലമധികമുണ്ടുണ്ടതെങ്കിലോ
 കാണേണമെന്നോടു തെല്ലു പോർമെയ്തനീ
 കനിവിനൊടു യുവതികളുദ്ധമുമാരാകയാൽ
 മണ്ണുവും നാസയും മേടിക്കുവൻ തവ
 കപിതമതിദിതിജപതി പരമിതി പറഞ്ഞവു
 കൊടിയായ് കോടിയായ് കോരിച്ചൊരിഞ്ഞുതെ
 രതിനിശിതശരണികരമതു സകലവും ജവാ
 മസ്മുങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഖണ്ഡിച്ചിതീശപരീ
 മഥ സകലഭവനമനുഭവിക്കിലെരിയും വിധം
 മൃഗേയമസ്മൂം പ്രയാഗിച്ചു ഭാരുകൻ
 ബഹുജവമൊടു ബഹുഭവനകീലോല്ലസൽ
 വായവാസ്രുത്താൽ നശിച്ചിച്ചിതീശപരീ
 തിജകലപതി തദനപന്ധതരവായവു
 വിവ്യാസമയ്നോടയച്ചിതു തൽക്ഷണം
 കടയിലഥ പൊടിവിതറിവിതുന്ന കാരറിനെ
 മൃതാസ്രുത്താൽ തടുത്തു മഹേശപരീ
 വിജനനയനസുഖമതിജവമരമെന്നോ-
 ധകാരാസ്മൂം പ്രയാഗിച്ചു ഭാരുകൻ
 മൃതാസ്രുതാൽ തടുത്തു മഹേശപരീ
 തിജകലപതി തദനപന്ധതരവായവു

പടനാട്ടുവിലഥ ദിതിജപതി വിവിധ സപ്തങ്ങൾ
 പാഞ്ഞതുമെന്നോരു നാഗസ്രുമെയ്തെ
 ഗളദമിതഗരളഭരഭയദമതഹിവ്രജം
 ഗാരുഡാസ്രംകൊണ്ടു ഭക്ഷിച്ചു ചണ്ഡിക
 മദനരളവിപുലതരകരിനികരമെത്തുന്ന
 മാതംഗമസ്രം പ്രയോഗിച്ചു ദാരുകൻ
 സിതസടകളടയകൊടുഹരിഷടയടുക്കുന്ന
 സിംഹാസ്രമെയ്തു ഖണ്ഡിച്ചിതീശപരീ
 തിരമാടഥ ദിതിജപതിസൈഹികേയാസ്രമാ
 തീക്ഷ്ണപ്രഭാസ്രേണ ഖണ്ഡിച്ചിതീശപരീ
 മഹിതതരമഹിഷഗണമനവധിയെതുമുന്ന
 മാഹിഷമസ്രം പ്രയോഗിച്ചു ദാരുകൻ
 മദനരിപുസുതസപദി മഹിതതുരഗാസ്രേണ
 മാഹിഷാസ്രത്തെശ്ശമിപ്പിച്ചു സാദരം
 വികടശിതകുടിലരദമൃഗപതികളെത്തുന്ന
 വിഖ്യാതസൈംഹാസ്രമെയ്തിതു ദാരുകൻ
 ശമനപുരശമനസുതതദനശരഭാസ്രോഗ്ര
 ശക്തിയാൽ ഖണ്ഡിച്ചു സൈംഹാസ്രമക്ഷണം
 അതുപൊഴുതിലമിതബലമുടയദിതിജാധിപൻ
 ആഹേയമസ്രം പ്രയോഗിച്ചു സതപരം
 നലമൊടതു നളിനഭവാഹനതയാം ചണ്ഡിക
 നാകുലാസ്രംകൊണ്ടു ഖണ്ഡിച്ചു തൽക്ഷണം
 പരിചിന്നൊടു ഗിരിനികരമുടനടന്നു വീഴുന്ന
 പശ്ചാതാസ്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചു ദാരുകൻ
 വടിവിന്നൊടു ഗിരിനികരമുടക്കൊടു പൊടിക്കുന്ന
 വജ്രാസ്രമെയ്തു ഖണ്ഡിച്ചു ചണ്ഡിക
 അതു സമയമസുരവരനികരചാരി ദാരുക
 നാസുരാസ്രത്തെ പ്രയോഗിച്ചു സംഗരെ
 അമിതബലമുടയഹസുതവിരബോടാസുര
 മസ്തം തടുത്തിതു ദൈവാസ്യശക്തിയാൽ

അസുരകുലപരിവൃദ്ധനും അവിവേചനനാഥനും
 അന്നാതു മൊഴെല്ലാരു ഭിഷ്യാസുസംഗതം
 സകലജീവ പരവചീൻ പണിപണിനിറക്കിയിട്ട
 സ്വപ്നാധിനാഥനും കെല്ലാകയർല്ലാഹാ
 ദിവിജകുലമകുടമണി പിന്നെയും മാറ്റത്തു
 ഭിഷ്യാസുസംഗതനും തുകിത്തുടങ്ങിനാൻ
 ബഹുവതരമതുസകലമഴകെടുകയാതൂത
 ബ്രഹ്മാസുശക്ത്യാ നശിപ്പിച്ചു ശക്തി
 അഥ ദിവിജപതികുലഭവനശകോടേകിയോ
 തന്മുത്തുതബ്രഹ്മമണ്ഡലമെടുത്തുത
 ശക്തിതരമനയഗളമതു മനസി പിന്തിച്ചു
 മാനുമാമായതങ്ങാഞ്ഞതറിഞ്ഞവീടിനാൻ
 സുരതരികൾ ധരണീസുരനിരകൾ മുനിസംഘങ്ങൾ
 സൂര്യോദയാമതു കണ്ടു പോടിപ്പുടൻ
 സഖിലഭവഭാനുഖിലഭയഹരണനാകമാ
 സാക്ഷാൽ ചിതാമഹൻതന്നെ സ്മരിച്ചതെ
 ജയനീഖിലജഗദധീപി സകല ജനനായക
 ഇതുവ്രജോല്ലാസമിഹാദതാ ജയ ജയ
 കളകനകകമലതലവസതീകപിമാതുതൻ
 കാന്തനായുഃശ്ശാരു ശാന്തശാന്തപ്രഭോ
 സരസിതരനിധയജനസകലജനവനിത
 സച്ചിതാനന്ദസ്വപ്നാധിൻ നമോസ്തുതെ
 അതിരസമുലകഖിലമെതിരപ്പാരിക്കും വേ
 ദത്യുഗ്രമണ്ഡലിതണ്ഡപ്രദാഹകം
 അപരിമിതയദതരതമസ്സമുജ്ജ്വലം
 അപ്രതീകം ശരിപ്പിക്കണം വേഗൻ
 അഖിലജനാദയജനനിധയന ധർമക്കുണ
 മല്ലെങ്കിൽ അങ്ങല്ലോ നശിക്കും വിഭോ
 പ്രഹീണസ്വരൂപജനജനോജനനിഖിലാഖില
 മഹാഹരികൾ

അവനിസുരകുലമതിനൊരാദിയാം ദൈവമേ
 ആദ്യായമെല്ലാമറിയുന്ന ദൈവമെ
 ബ്രഹ്മമുഖമെഴുമസുരതിമകൻ കൊടുത്തൊരി
 ബ്രഹ്മമണ്ഡംകൊണ്ടു ലോകം മൂടിക്കൊലാ
 നിഖിലജഗദധിപത്തിനികരപരിപാലക
 നിത്യം നമോസ്തുതെ നിത്യം നമോസ്തുതെ
 തദനജലഭവനടയമണ്ഡമാം ദണ്ഡവും
 താനിതു തെല്ലൊന്നു മന്ദപ്രഭാവമായ്
 പൂരദഹനസുതയുമഥ പോഷ്ഠം വിട്ടങ്ങു
 പോയലുയോജനയോളം മഹാജവാൽ
 അവിടമതിലഴകിനൊടുമധിവസിച്ഛോരവു
 മായോധനശ്രാന്തി പോക്കിനാളീശപരീ
 ദൂരിതഭരണമനകരിതദന കാത്യായിനീ
 ദൃഗ്ഗപടനാശിനീ ദൃഗ്ഗാഭഗവതീ
 മദനയമപൂരദഹനതനയയുടെ സന്നിധൗ
 മന്ദമെഴുന്നള്ളിനിന്നരുചെയ്തെ
 അയി! വിപുലസുകൃതമയിസുതൻ മമ പുത്രിനീ
 യ്ക്കായോധനാകുണമെന്തിപ്പൊരും വിട്ടതും
 നിഖിലദിതിതനയപതി ദാരുകൻ തന്നുടെ
 നിഗ്രഹോപായത്തെ ഞാനിന്നു കാട്ടുവാൻ
 മഹിതനജനസുരവരനിവനുപരമാതുര
 മന്ത്രയുഗം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുനന്നമെ
 അമിതബലമുടയരിപുവരനിവനെ ഓല്പവാ-
 നായതറിയാതെ സാധിക്കയില്ലഹോ
 ഇന്നടയമഹിഷി ബാഹുഗുണവതി മനോദരി-
 ക്ഷീരണ്ടു മന്ത്രവും രൂപമുണ്ടോഷ്ഠകിൽ
 കളവാടനമൊളുടയനീരകളുവി ചെന്നടൻ
 കായ്ക്കും കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു പോരുവാൻ
 പുനരരിയമനയുഗളമിതു വിപുലവിശ്രമെ

പുത്രികെ ഞാൻ പദേശിക്കുവാൻ തവ
 അടകിന്നൊടു ഭവസുതയൊടു കനിതി കഥിച്ചുയ്ക്കൊ
 ടഞ്ഞെന്നുള്ളിനാൾ ഭൃഗ്വാഭഗവതീ
 ധനരഹിതയരണിസുരഭാരീതുവേഷംപൂണ്ടു
 ധന്യാസുരേന്ദ്രപുരമകം പൂകിനാൾ
 അവിടമതിൽ വിലസുമൊരു ധനികഭവനങ്ങളിൽ
 അയ്യമിരന്നു നട്ടന്നു തുടങ്ങിനാൾ
 ദിതിക്ഷുലപതി മഹിഷിയസുതമനോദരീ
 ദീനയാമാദപിജകന്യയെക്കണ്ടുടൻ
 കരളിലതികരുണയൊടു മവനിസുരനാഥന്റെ
 കന്യകാ തന്നോടു ചൊല്ലിനാളിങ്ങിനെ
 കനകമണികമലതരവസനമിതിലൊന്നൊന്നു
 മാനേ! ഭവതിക്കു നൽകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
 സകലമതു മവനിസുരക്ഷുലതിലകകന്യകേ!
 സാദരം നൽകുവൻ ചൊല്ലുകെല്ലാം ശുഭേ!
 മഹിതതരഗുണമുടയമയഭൂരിതുഭാഷിതം
 മാനിച്ചു കേട്ടരുൾചെയ്തിതു ഭൃഗുവും
 അയ്യി വിമലസകലഗുണഗണനിലയമേ! പര
 മാദിതേയാരീന്ദ്രവല്ലഭേ! കേൾക്കുകോ
 കനകമണിവിമലതരവസനമിതിലൊന്നൊന്നെ
 കാമിതമില്ലമേകാമിനീരണമേ!
 കനകമണിവസനമിവസ്വലരഹിതയായെരെൻ
 കൈത്താരിൽനിന്നു ചോരൈതുംലും ഹരിച്ചിടും
 അമിതസുഖമനാവരതമഴകിലേറും മുക്തി
 യല്ലാതമരൊന്നിലില്ല കാമം മമ
 മരണഭവഭയഹരണകരണമുക്തിപ്രദം
 മനുപായം നീയുറിയുന്നതുണ്ടുപോൽ
 വിരവൊടിച്ചു തരിക മമ വിമലകുശലത്തിനും

വീരനാം തപസ്വതി തന്റെ ജയത്തിനും
 സുതന്നഗണമണിയുമണിമാലിഭക്ത! നീ കണ്ഠ
 സുതരക്ഷാത്മകീ മന്ത്രങ്ങളും നൽകുമേ
 മധുരമൊഴി പരമൊത്സവനടകൊടു ജപിക്കുന്ന
 മന്ത്രം ഫലിക്കയില്ലെന്നതു നിണ്ണയം
 അധികമുരുക്കി പതിന പലരതു ജപിക്കുകി
 ലാതു ഫലിച്ചിടും മന്ത്രമതു ശ്രദ്ധം
 ജയദത്തരസമരദ്വീവിവശതയെഴും നിന്റെ
 മർത്താവിനാതു ജയം ഭവിച്ചിടവാൻ
 മഹിതതരഗുണമുടയമനുഗമിതാദരാൽ
 മാനേഴി ജപിക്കണം നമ്മളിരുവരും
 സപദി ഭഗവതിയുടയകപടമൊഴിയൊക്കെയും
 സത്യമെന്നെ ധരിച്ചു മനോദരി
 മയതനയമനുഗമമഴുകൊടുപദേശിച്ചു
 മായാഭഗവതിക്കായാസമെന്നിയെ
 മനാളിരലിതരസമഥ ദ്രവനമാതാവു
 മനുഷ്ഠിതം മെഴുതുമെഴുത പിക്കുന്നതും
 മനുഗമിതതിവിജനമരിലകുകിൽ വാണാണാൻ
 മനം ജപിക്കുവാണെന്നെന്നുനിന്നാൾ
 മനരിപുതനയയുടെ നീകടലിൽ വന്നാൻ
 മന്ത്രയുടമപദേശിച്ചു ശ്രദ്ധമേധീ
 കലുഷഹരമനുഗമമതു ബത ജപിക്കയാൽ
 കാളന വീര്യേണ കാളീഭഗവതീ,
 സമരധരയതിൽ മയമസുരപതിയോടോര
 സതപരമസ്തുതയും വഷ്ണിച്ചിതേനവും
 കൊടികുനികൊടിയരഥമീവരുംപൊടിയാക്കീട്ടു
 കൊന്നിതു സുതനെ കൂത്തശരങ്ങളാൽ
 ബഹുഗുണമുടയശിവതനയതന്നെതരം

ബ്രഹ്മദണ്ഡത്തെയും നിഷ്പലമാക്കിനാൾ
 അസുരപതിനിശിതശരനികരമേറേറവു-
 മാർത്താണ്ഡം പോക്കും വിട്ടുണ്ടു മണ്ടിനാൻ
 തളുക്കെതമതിതളിരിലമിതഭയവുംപൂണ്ടു
 താനാറായിങ്ങിനെ ചിന്തയുടങ്ങിനാൻ
 മഹിമപരമകയവിധിവിരവിനൊട്ടു തന്നോരു
 മനുപയം ശത്രുഹസ്തത്തിലായ് ഭയം
 അവിവചിതശമനമിതു ജലജഭവദണ്ഡമി-
 ണ്ണല്ലെങ്കിലിങ്ങിനെ നിഷ്പലമായ്വരാ
 വേദമതി ചിതു പൊഴുതിലതിജവമണത്തുകൻ
 ഭായ്യയോക്കൊന്നു ചോദിക്കുന്നതുണ്ടു ഞാൻ
 മനതളിരിലിവിതു പലതു മഴകൊട്ടു നിനച്ചുകൻ
 മനീരംപ്രാചിപ്പു മന്ദം മഹാസുരൻ
 ശശിധവളശയനമതിലഴകൊട്ടു ശയിക്കുമു
 ശാരികാവാനിയോടിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ
 വിമലനരകമലമിടികുലതികമേ! ശുഭേ!
 വിശൈലകസുന്ദരീ! കേരള മനോദരീ!
 മമ മഹിമി പരക രസമൊടഹമുപദേശിച്ചു
 മനുമന്യുനപദേശിച്ചിതോ ശുഭേ!
 തദനനിഷേധിതനടെ വചനമതു കേട്ടവര
 തപമായ് ചൊല്ലിനാൾ പുത്താരുമൊക്കെയും
 ഭയമൊടമ ദിതിഭപതി പരവശനതായ്തെല്ല
 ഭാവംപകൻ പാഞ്ഞുതുടങ്ങിനാൻ
 കപകവിധികളിലധികപട്ടയതു കൂടുന്ന
 കാളി നിന്നെ കഷ്ടമയ്ക്കോ ചതിച്ചിതോ
 മഹിമയെഴുമവനിസുരതനയയായ് വന്നവര
 മൽപ്രാണനെല്ലാം ഹരിച്ചുപോയിടിനാൾ
 കനകമചിതചിരതൻ മമ നിയതമാരണ്ഡ

കർമ്മാവസാനമിതായെന്നറികനി
 മദനാരിപുനീടില്പതടനയനമതിൽ നിന്നവരും
 മദപഥത്തിന്നുതാണുണ്ടായി നിശ്ചയം
 മനസി മമ മരണഭയമിഹകണവുമില്ലേറോ
 മാനേ! ജനിച്ചവർ ചാകാതിരിക്കുമോ
 മയനടയമണിഭവനമതിലുടനകംപൂക്കു
 മന്ദമനേ സുഖത്തോടു വസിക്കു നീ
 മമ മനസിരസമതിനുചരമനമരിക്കാലോ
 മാനേ! മനോദരീ! റുതുമ്മിദം ശ്രവം
 ഇവ പലതുമസൂരപതിദയിതയൊടു ചൊല്ലുന്നോ
 ടീശപരീവാക്യേനഘോരഭൂതാദികൾ
 അധികതരമരിശമൊടു മസൂരപതി പട്ടണ
 മാഞ്ഞാശു തല്ലിത്തകർത്തു തുടങ്ങിനാർ
 പ്രമഥപതിതരിയുടയകാറകരതാഡനാൽ
 പ്രാകാരജാലം പൊടിഞ്ഞിതു സച്ചുവും
 വിപുലതരപരിപലമണിയയധവളഹർദ്യാദി
 വീഥികൾ മാണിക്യതോരണശ്രേണികൾ
 ചാപലമിഴിനിരയുടയചതുരലീലാസ്ഥലി
 ചന്ദ്രശാലാവലീധാരാഗ്നഹാദികൾ
 ഉഡുപധരതനയയുടെ വികടപരിവാരങ്ങൾ
 ഉഷ്കോടു തല്ലിത്തകർത്തുതുടങ്ങിനാർ
 മധുരഫലകുസുമദളതതികളിടതിങ്ങുന്ന
 മന്ദാനിലാഭനാളിതോദ്യാനവൃന്ദവും
 കനകമയകമലഗണവിമലകളഹംസാദി
 കന്യാ വിളഞ്ഞുന്ന പത്മാകരങ്ങളും
 വിരവിനൊടു വിപുലതരസ്ഥലഭരമെഴുന്നോരു
 വേതാളഭൂതാളി നാപ്പുമാക്കീടിനാരും
 സൂരപുരിയൊടെതുപൊരുതുമഴകൊഴുകിടും ഹേമ

സൗധാട്ടാറാദാനന്ദമയോഷയം
 കനകമണിരവിതനവസീഹാസനങ്ങളും
 കാളം പ്രയേജ്ഞ കേളീശൈലങ്ങളും
 പ്രമുഖതരപരീപസമുദയവൃഗമെഴും ഭൂത
 പാളികളൊക്കെ കത്തുതുടങ്ങിനാർ
 ശിശിരതരജലമുടയകൂപങ്ങൾ തോടുകൾ
 ശിശിരശാലകൾ ശബ്ദാശ്വശാലകൾ
 വടിവുടയസുരഭവതതരികൾ ഗോശാലകൾ
 വാണശാലകൾ സൈന്ധവശാലകൾ
 അമരാശിഖരമതിലുരസുമൊരു ഗോപുരം
 അസുമായിടുന്ന ധനുസ്സലങ്ങളും
 ഭാവമിതുപടവികടവിക്രമംകൊണ്ടാശു
 ഭസ്മമായങ്ങു നശിച്ചിതു സമുപു
 തെളിവുടയനിജനഗരം വിജയംസസങ്കടം
 തെല്ലും സഹിക്കാ(പ്പാ)നരുതാഞ്ഞു ദാരുകൻ
 അതുപൊഴുതിലതുലമതീമയസുതതടഞ്ഞീട്ടും
 ആശുതേരേറി പുറപ്പെട്ടു പോരിനായ്
 ദിതിജപതിയുടയതലമേൽപ്പടിയിൽപ്പരം
 ദീനതയാപടിപട്ടിതമായ് തദാ
 കനകമണിഗണഗവിതരുവിതരുവിരരഥ കേതുവും
 കാരണംകൂടാതെ വീണിതു ഭൂമിയിൽ
 കാനിതരഹൃദയമെഴുമസുരനടൈവാരമാം
 കണ്ണും ഭൂജവും മാലിച്ഛ പാരം തദാ
 കുന്ദനരികൾ കഴുനീരകൾ ഇവകളുടെ ശബ്ദവും
 ശ്രോമായേററവും കേൾക്കാതി വന്നതെ
 ദുരിതനിധിദിതിജവരനികരപതി ദാരുകൻ
 ദുർല്ലക്ഷണമിറനോക്കാതെ പോയിനാൻ
 തരളതരയധിരനദിയൊഴുകുമൊരു പോഷിളം
 തന്നിലകംപുക്കു ഏതുംതുടങ്ങിനാൻ

അതി വിശിതശരണികരമരരിപുനായക
 നാശവേതാളിതൻ മെളിലെയ്ക്കീടിനാൻ
 വിപുലഭുജസുരപതിസമരമതിലക്ഷണം
 വീഴ്ചവന്നീടാതെ തുകീ ശരങ്ങളെ
 ഉരുമ്പലമതുടയദിതിസുതകുലവരനുള്ളി-
 ലുത്സാഹമേറവുമുണ്ടായിതക്ഷണം
 ബലമുടയപുരമഥനസുതയുമതിഘോരമായ്
 ബാണങ്ങളേറവും തുകിത്തുടങ്ങിനാൻ
 അവരുടയനിശിതശരശസ്ത്രസംഘങ്ങളാൽ
 ആശകൾ പത്തും മറഞ്ഞിതു തൽക്ഷണം
 ഉദിതരസമിവരുടയമഹിതരണമീവിധം
 ഉണ്ടായിരുപതും രണ്ടും ദിനമഹോ
 ഭയദഭുജബലമുടയദിതിജവരരെത്തദാ
 ഭക്ഷിച്ചു വേതാളി ലക്ഷം ദിനംപ്രതി
 അമരവരരുപൊഴുതിലതുലമിതുസംശര
 മാശ്വയ്യുമാനുകൊണ്ടേറും പുകൾത്തിനാൻ
 കലഹമതിലമിതരുചികലരുമൊരു നാരദൻ
 കണ്ണടക്കിയിതു കണ്ടുനിന്നീടിനാൻ
 അതുപൊഴുതിലസുരപതിരിപുനിയമായതി
 ന്നബ്ജഭുജസം കരത്തി ലതീടിനാൻ
 കരൾനിറയുമരിശമെഴുമസുരപതിതനുടെ
 കയ്യിൽനിന്നായതു വീണിതപ്പോൾ ഭൂവി
 അതുസമയമമിതതരമാശ്വയ്യമോടുക
 നാദിതേയാരീദ്രുനിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ
 മമ മഹിതകമലഭവദണ്ഡം തടുത്തനിൻ
 മായാപ്രയോഗം വിചിത്രമിതത്രയും
 ശാതപരമുടയതവഗളതലമരുകാൻ
 ശക്തിദണ്ഡത്തിനാൽ ശക്തിപെരുത്ത ഞാൻ
 വടിവിനൊടുചൊവിയുമിഹവിപുലതരനാസയ്യം
 വാളെടുത്താശു ഞാൻ വെട്ടിമുറിക്കുവൻ

കണ്ഠകീതതരളാദയമൊഴുതവ കി ചന്ദ്രഗന്തെ ഞാൻ
 കണ്ഠദ്യക്ഷുരവൃണങ്ങൾകൊണ്ടു മുറിക്കുവാൻ
 ബലമുടയൊരഹമറിക കാരാഗ്രഹസ്തംഭ
 ബദ്ധയാം നിന്നെ ഭണ്ഡത്താലടിക്കുവാൻ
 പടുതപരമുടയൊരഹമുദധിയൊടു സന്നിന്ദൻ
 പലപലത്തൊടൊക്കുമോക്കിന്നു കാളിനി
 അമിതമുടയകരീവരസമൃദനോടൊക്കെത്താ-
 നാടിൻപീടപോലെയാകുന്നു കാളിനി
 കരികരടിദളനപടുമൃഗപതിയതാണഹം
 കാളികേ! നീ മൊയിൽപെണ്ണുതന്നെ ശരേ!
 അറിയണമിതുകിനൊടു കാളികേ! നോന്തത്തി
 ലന്തരമൊട്ടല്ല ചിന്തിച്ചിടും വിധേയ
 ഇവ പലതുലമ പറയുമസുരപതിയോടേവ
 ഇന്ദ്രചൂഡന്തന്റെ പുത്രി ചൊല്ലീടിനാരും
 മതികുറയുമസുരവരമതിമതിവികത്മനും
 മാനമേറുന്നവക്കൊക്കിതു യോഗ്യമോ
 ഇനതനവാനമതിലരികിൽ മരുവുന്നനി
 യിന്നിയും ജീവനിലിമ്മിച്ചിടുന്നിതൊ
 ചതുരമിതു ചതുരമിതു തവ പരിതമോക്കുകിൽ
 പാഞ്ചലധൂമിലുപഹാസമല്ലോ ഉഡം
 വീഷദഹാനനടയശിഖപററിട്ടുഹിച്ചൊരു
 വൃക്കും നശിക്കാതിരിക്കുമോ ചൊൽക നീ
 സരസിജഹവനനടെ വരനീകരമത്തനായ്
 സാസ്യതമേവം വലുതായിടുന്നു നീ
 മദതരളാദയമൊഴുത പലന്തരമബദ്ധങ്ങൾ
 മന്ദനാകുന്ന നീ ചൊല്ലുന്നതില്ലയോ
 മദനരീപുകമലഭാവഹരിവിജയകാരണം
 മാമകം മോഹം ത്രിശൂലം ശരീക്ക നീ
 അധികമേനിധിനിഹതരായനിഹതൃണപ്രാപ
 നായോരു നീൻ കായ്ക്കുമെന്തു ചിന്നെശ്ശാ!

ധ്വനി ശൃണ ഭഗവതിരീതിശക്തിലക്ഷ്മിയെ
 നീഹസ്ത്രശാഷാസ്ത്രമാനസയായ് തദാ
 ബലമുടയദിതിജപതികരപതിതമാഞ്ചരാ
 ബ്രഹ്മദണ്ഡമെടുത്തീടിനാളാദരാൽ
 വിരവിനൊടുഹരതനയ ചഹിതമതുകൊണ്ടാഞ്ഞു
 വേഗാൽ പ്രഹരിച്ചു ദൈത്യാധിനാഥനെ
 പരമശിവതനയയുടെ ഘോരപ്രഹരേണ
 പാരമഴിഞ്ഞൊരു സന്ധിബന്ധത്തൊടും
 അമരരിപുനികരപതി കിടകിടെ വിറച്ചീട
 ആശയത്തോടും രണം വിട്ടു മണ്ടിനാൻ
 പിതൃനികരപതി ശമനരാഗയയുമവന്തന്റെ
 പിന്നാലെ ചെന്നു വേതാളീഗളസ്ഥയായ്
 അവനിതലമതിലഖിലമതിജവമോടൊടുങ്ങൊ-
 രാദിതേയാരാതിതന്നെപ്പിടിക്കുവാൻ
 തരളതരമദമുടയവേതാളി കാളിയെ
 ത്തൻഗളംതന്നിൽ എടുത്തു മണ്ടീടിനാരും
 പടുതചെടുമസുരപതി രധകിതി ഭയമുൾക്കൊണ്ടു
 പാതാളമായതിൽ ചെന്നൊളിച്ചീടിനാൻ
 ഭുജഗവരഭുവനമതിലസുരപതി ചെന്നതാ
 ഭൂതിഭൂഷന്തന്റെ പുത്രി കണ്ടീലഹോ
 നലമൊടമ ശിവതനയവിപുലനയനത്രയം
 നൽവശത്തും തദാ സഞ്ചരിപ്പിച്ചുടൻ
 അധികതരമരിശമൊടുമവനിതലമായതി
 ലത്യഗ്രവരഗം തറച്ചുനിന്നീടിനാരും
 കനിവുടയശിവതനയദിതിജകുലനാഥനെ
 കാണാത്തുകൊണ്ടു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങിനാരും
 ജളഹൃദയനവനാഴകിലെങ്ങോട്ടു പോയിതോ
 ജാതകന്ദമവനൊങ്ങൊളിച്ചാനഹോ
 അമരരിപുനിധനമിതുചെയ്യാത്തീലേനമി
 യ്തായാസമൊക്കെയും നിഷ്പലമായിമെ

ചിതമൊടിഹ ചതിയുടയദിതിജപതിനിഗ്രഹം
 ചെല്ലാതെ താതനോടെന്നു ചൊല്ലേണ്ടു ഞാൻ
 ജനകനുടെ വചനമതു ചെല്ലാത്തുകാരണാൽ
 ജാതം നമുക്കിഹ മന്ദാക്ഷമേരവും
 തിരമൊടിവിമലജനവിപുലതരസങ്കടം
 തീർക്കാതൊരെന്നുടെ ജന്മവും നിഷ്കലം
 ഇവനടയവിധനമതിനെന്തുചൊല്ലേണ്ടുഞാ-
 നീവണ്ണമീശ്വരീ ചിന്തിച്ചിടുംവിധേയ
 വടിവിനൊട്ടു ഗഗനമതിലഴകിലശരീരമാം
 വാക്യം മനോഹരം കേൾക്കായി തൽക്ഷണം
 കല്പിച്ചനിധിദിതിജപതിപാതാളമായതിൽ
 കള്ളനൊളിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നിങ്ങിനെ
 ഇളയമതിധരതനയസരസമശരീരവാ
 ക്ഷിങ്ങിനെ കേട്ടിട്ടു തോഷരോഷാക്ഷലം
 കൊടിയജവമൊട്ടു കപടമുടയൊരസുരേന്ദ്രനെ
 കൊല്ലവെന്നൊരച്ചീടിനാളീശ്വരീ
 സരസമഥ ചതുരദധിനട്ടവില്ലെഴുമൂഴിയിൽ
 സ്വർച്ചയും തന്റെ നാവങ്ങു പരത്തിനാൾ
 തരണിയെയുമസിതക ചതിമിരമതിനാലാശു
 തൽക്ഷണം മൂടിട്ടു രാത്രിയാക്കീടിനാൾ
 ജപലദളികനയനവേവിപുലതരപാവക
 ജപാലയെക്കൈത്തലംകൊണ്ടു പൊത്തിടിനാൾ
 അതുചൊഴുതു ഗഗനമതുചവനിയതുമൊക്കെയും
 അന്ധകാരാക്രാന്തമാക്കിനാളീശ്വരീ
 അവനിതലമതിലഖിലമഴകിനൊട്ടുതിങ്ങുന്നൊ-
 രന്ധകരം കണ്ടു ഓനവാധീശ്വരൻ
 കരൾനട്ടവിലസിതതരതിമിരമിയലുരാത്രി
 കാലമായെന്നോത്തു കാലപ്രചോദിതൻ
 ഭൂവനപതിതനായയുടെ ജിഹ്വാസ്തുമായ
 ഭൂതലം പ്രാപിച്ചു വിശ്രമിച്ചാൻ ജളൻ

മനതരിലിളകുമൊരുസമൊടസുരേശ്വരൻ
 മത്തനായിത്തരം ചിന്തയുടങ്ങിനാൻ:-
 കഠിനതരബലമുടയൊന്നെന്നയെങ്ങങ്ങമേ
 കാണാഞ്ഞു മൃഗയായായവൻ പോയിനാൻ
 പരിപ്രസമമവീപുലളജബലമതോർത്തിട്ടു
 പാരം ഭയപ്പെട്ടൊളിച്ചൊളവൻ ദൃഢം
 രണധരണീവലയമീദമിതഭടവാഹാദി
 രക്ഷണാലസീകൃതമായ് രക്തമായ്തീർന്നതെ
 ഇഹമതിലിളകുമൊരുസമൊടകളിക്കുവാ-
 നിന്നു നന്നെന്നും നിനച്ചു ദൈത്യോധിപൻ
 ഭവദുഹിതവിപുലതരവിതരസനാസ്ഥലെ
 ഭവുൻ വസിച്ചു കളിച്ചുതുടങ്ങിനാൻ
 നലമൊടുടനതുപൊഴുതിലഖിലജഗന്നാഥൻ
 നാമു പതുക്കെച്ചുരുക്കിത്തുടങ്ങിനാൻ
 അമരരിപുപരിവൃദ്ധനുമതുസമയമം ബാത
 നന്യന്തമന്തികരുകിലായ്തീർന്നതെ
 ജിതസകലസുരതിലകനീകരനാം ദൈത്യനെ
 ജിഹ്വയാൽ മേല്ലൊട്ടെറിഞ്ഞീതപ്പേരും ശിവ
 തരളതരഹൃദയമൊടുമഥ സപദി സംഭ്രമാൽ
 താഴത്തു വീഴുന്ന ദാനവായീശനെ
 കരൾനീയുമരിശമൊടു ഭഗവതി മഹാവഹനി
 കാളന്നതന്നുടെ ശൂലത്തിലേററിനാൻ
 അധികരതരചരവശതയൊടുവികടശൂലാഗ്ര
 മായതിൽ വീണു കരയുന്ന ദൈത്യനെ
 അതിജവമൊടവനിയതിലതിപരുഷമിട്ടുട
 നാഞ്ഞുകുത്തിടിനാൻ മാറത്തു ശങ്കരി
 കൂടുകടന്നു വരുമരുണരധീരപതിസീകൃതനായ്
 കൂടുന്ന താപേന ദൈത്യോധിനായകൻ
 അതു സമയമഴകിനൊടു തൊഴുതു മുറയിട്ടുകൊ-
 ണ്ടാർത്തനായ് ദേവിയോടിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ

അരുതരുതു മമ നിധനമഴകൊടു തൊഴുന്നുണ്ടാ-
 നംബ! പ്രസീദപ്രസീദാഖിലേശ്വരീ
 തവ ചരണചരിചരണമിഹ തരണമെപ്പൊഴും
 തായെ! മഹാകാളി! മായെ! മഹേശ്വരീ!
 കഠിനതരമടിയനുകൊടിയൊരപരാധങ്ങൾ
 കാരുണ്യമോടു പൊരത്തുകൊള്ളണമെ
 സകല ജവാനനി തവ തനയനടിയൻ ദൃഢം
 സമുന്മാഥേ! തവ ദാസനാകുന്നു ഞാൻ
 കഴലിണകളുഴുകിനൊടു തൊഴുമടിയനെസ്സദാ
 കാത്തുകൊള്ളേണമേ കാരുണ്യവാരിധേ!
 ഇവ പലതു അധികതരയൊടു കഥിക്കുന്നാ-
 രിന്ദ്രാരിനാഥനെ കാളി കണ്ടപ്പൊഴേ
 കരൾതളിരിലരമെരിയുമരിശമതു ശാന്തമായ്
 കാരുണ്യമീശ്വരീക്കുണ്ടായിത്തോറവും
 അതുപൊഴുതിലമരമുനീനിരകൾ ഭവചുത്രിതൻ
 ആരവെദ ദാസീന്ദുമിങ്ങിനെ കണ്ടുടൻ
 കുടിലശശിധരതനയയുടെ തിരുമനസ്സതിൽ
 കോപമുണ്ടാകുവാനിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാർ
 ചവനീടിലതടനയനവേദ വിരവിഗുരേ!
 ഭദ്രോ! ഭഗവതീ! കാളി! മഹേശ്വരീ!
 അമിതതരഗുണമുടയവേതിയുടെ സൽകൃപ
 ണ്ഡവോടിവൻ പാത്രമാകുന്നതെങ്ങിനെ
 വിഷുധകലഭൂപനമതു സകലവുമിവൻ വലൻ
 വീരശങ്കം വിമട്ടിച്ചാനതോർക്കണം
 നലമൊടഥ ധരണിയതുരഗകലലോകവും
 നഷ്ടങ്ങളാക്കിനാൻ ഓഷ്ണാകുമിവൻ
 ധരണീസുരവരരുടയസുതചിരമതായോരു
 ധർമ്മമിവൻ നിർമ്മൂലമാക്കിനാൻ
 വേതിയെഴുകിയൊരു തവ സുചരിതത്തെയും
 ഭസ്മനംചെയ്താനിവനിപ്പൊഴൊരവു

നിഖിലജനജനനീ തവ ജനകനാം ദേവനെ
 നിദിച്ചിടുന്നിതു വീക്ഷിച്ഛാതിവൻ
 വിപുലതരകല്പശമയമായനീവനഹോ (മഹാ)
 വിശ്വൈകലാതകൻ ദാനവാധീശപരൻ
 തവചരണമൊരു ശരണമുടയൊരടിയങ്ങളെ
 താഡിച്ചു നാകത്തിൽനിന്നയച്ചാനിവൻ
 അധികഖലനീവനവനിതലമഖിലവും ബലാ
 ലാക്രമിച്ചിദൃശ്യലോകേശനായിനാൻ
 മഹിതതരരണസദസിനിജഭജബലത്തിനാൽ
 മാതൃക്കളെജ്ജയിച്ചോടിച്ചതുമിവൻ
 അർക്കയഭവതിയുടെ തിരുവുടലതികലു
 മമ്പുതുകീടിനാൻ ദൃഷ്ടനായോരിവൻ
 ഹര! ദൂരിതഹര! കഠിനമീവനടയചേഷ്ടിതം
 ഹാഹാ സഹിക്കാവതല്ല ഞ്ഞെരക്കഹോ
 വിജയയെവരിവനടയനിധനമതിനായിട്ടു
 വിദേശപരൻ ജനിപ്പിച്ചാൻ ഭവതിയെ
 കളവുടയൊരിവനിലതിമഹിമയെഴുമെന്ദുന
 കാരുണ്യമിങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലൊ
 തവജനകജനമലതുലഗുണവാൻ ജഗൽ
 താതനാമീശപരൻ കോപിച്ചിടും ദ്രവം
 മൂനിവിബുധജനമഹിതമുഖ്യകായ്മുദിതം
 മുക്കാലവാശിയും സാധിച്ചൊരിക്കലും
 അഹിതഗളഭളനമതിനളവകലമത്സാഹ
 മന്ദമെന്നടുക്കാഞ്ഞതെന്തിപ്പൊളീശപരി
 സപദി തവ മനമതിലുമിഹ കരുണയാകുന്ന
 സാക്ഷാൽ പിശാചിവനാക്രമിക്കുന്നിതൊ
 ദൂരിതമിതു ദൂരിതമിതു കിമപി ഭവതിക്കുമീ
 ദൃഷ്ടശസ്സിങ്ങിനെ വന്നുചേരുന്നിതോ
 അരുതരുതു പറവതിനസകലമിദമോക്ഷയാൽ
 അന്തൽ സഹിക്കാവതല്ല ഞ്ഞെരക്കഹോ

പരീചിന്നോടുസുരവചനമിതി സ്വപദികേരുകയാൽ
 പത്തിരട്ടിച്ചു കോപത്തോടുമീശപരീ
 നിബുധരിപുപതിനിധനമതിനതാനല്ലോ
 വിശ്വം മുടിപ്പാനൊരുങ്ങുന്നതുവീധം
 ഭുവനലയകരഭവനമതീഭയമതേകുന്ന
 ഭൂരിരൈദ്രാകാരവുംപൂണ്ട ചണ്ഡിക
 ലേഖിതസിതകരശകലസദൃശതകലനോരു
 ദംഷ്ട്രാഭയങ്കരമാനനഗഹപരം
 ഉരുദഹനകഡനീകരമുടനടനതൃക്കുണൊ
 രുദവൃത്തനേത്രവും ചഞ്ചൽഭൂഷിയും
 അടവുലകിലെഴുമവർകൾ ചെകിടകൾക്കേകിട
 മട്ടഹാസങ്ങളും അത്യുന്നതതപവും
 കലരുമൊരുതിരുവുടലു വടിവിനൊടു കൈക്കൊണ്ടു
 കാളുന്ന കോപേന ജൂലിച്ച ശാർദ്ധ്വ
 ധരണിതലമതിലമിതദൂരിതനിധിയായൊരാ
 ധർമ്മാരി ദൈത്യനെത്തള്ളിയിട്ടിട്ടുടൻ
 അവനടയവികടതരവക്ഷസ്ഥലമതി
 ലാഞ്ഞെതിരിഞ്ഞീടിനാൾ ശൂലം മഹേശ്വരീ
 ഉടനസുരപതിയുടയകാറിനതരമാറിൽനി
 ന്നുരക്കോടു ചാടും കടുംചോരയൊക്കയും
 വടിവിനൊടു ശമനരിപുതനയവലുതായോരു
 വട്ടകുന്തന്നിലൊഴിച്ചുകുടിപ്പുടൻ
 ഉലകവിലമുദിതഭയമുടനിളകിടും വിധം
 ഉഗ്രാട്ടഹാസവും ചെയ്തിതു ചണ്ഡിക
 കാറിനതരമസുരപതിയുടയഹുദയാംബുജം
 കാളീഭഗവതീ കൃത്തിപ്പുരിപ്പുടൻ
 നിജനീടിലതടനയനമതിലൊരിയുഗ്ഗണിയിൽ
 നീനി വേവുഹരിധമിട്ടങ്ങു ചാട്ടുടൻ
 കരൾതള്ളിയിൽ നിറയുമൊരുമ്പിന്നൊടു കൂടിച്ചുര
 ഞാളാളനാരികിഴങ്ങുതിന്നുഹരിധം

കരമതിലുമതിവികടകുടിതടമതിങ്കലും
 കണ്ണാസ്ഥലത്തിലും മാർത്താണ്ഡനികലും
 ക്ഷതജകണ്ണഗണമണിയുമരുണകുടർമാലയെ
 ക്ഷാമമില്ലാത്തങ്ങണിഞ്ഞാരം മഹേശ്വരീ
 വടിവിനൊടുഭിതിജപരിയുടയതലവാളിനാൽ
 വെട്ടിയെടുത്തു കരത്തിലേന്തിത്തദാ
 തുധിരദ്ധരമതിൽ മുഴുകിയഴുകൊടുക്കേറുകൻ
 രൗദ്രാട്ടഹാസങ്ങൾ ചെയ്തിതു ചണ്ഡിക
 കണൽനിരകൾ ചൊരിയുമൊരുതിരുമിഴികൾകൊ
 കാഷ്ടങ്ങൾ പത്തിലുനോക്കിനാളീശ്വരീ [ണ്ടുടൻ
 മുതിരുമൊരു വിപുലതരരൗദ്രസമതു
 മൂർത്തീകരിച്ചതുപോലുള്ള ദേവിയെ
 സകലസുരമുനിനിരകളതുപൊഴുതു കണ്ടുടൻ
 സാധപസകമ്പമോടോടിത്തുടങ്ങിനാർ
 വിപുലതരഭയമൊടഥ വിറയൊടു മഹാഭൂത
 വേതാളകുളികളൊക്കെയുമോടിനാർ
 ഞതുപൊഴുതു മദനരിപുതനയയുടെ പാൾ പത്തി
 ലാരുമില്ലാതായി ജീർണ്ണാക്ഷളിൽ
 ശിവനടയസുതപെരിയരുചിയൊടു ഭൂജിച്ചതിൽ
 ശിഷ്ടമാം മസ്തിഷ്ഠമാംസരക്താദിയെ
 വിപുലരസമതിവിതരുവുകുഹരമുള്ളൊരു
 വേതാളീ തിന്നാരം കരിമ്പു തിന്നുംവിധം
 ഉദിതരസമസുരപതിരുധിരപാനംകൊണ്ടും
 ഉൾക്രോധമൊട്ടുമൊതുഞ്ഞൊങ്ങു ചണ്ഡിക
 കുടിലതരഹൃദയമെഴുമരരിപുകോടിയെ
 കൂട്ടമായൊക്കെയും തിന്നൊടുകീടിനാരം
 ഉഡുരമണശകലധരനന്ദിനിസ്തന്നീട്ടും
 ഉള്ളിലെക്കോപാഗ്നി കെട്ടതില്ലൊട്ടുമെ
 അധികതരമരിശമതു വലിച്ചു പിന്നെയും
 ആറുമോ വൻതീയ്ക്കുകാഷ്ടങ്ങൾ കൂട്ടിയാൽ

അതിജവമൊടമ വീരതുപെരിയ വേതാളിര
 ന്നത്യഗ്രകണ്ഠാത്തിലേറിട്ടു മണ്ഡിക
 ഭൂവനതലമഖിലമതു മുടനിളകിടംവിധം
 ഭൂതപ്പട്ടയൊത്തെഴുന്നള്ളി സാദരം
 കുടലൊടടർപൊരുതുമൊരുപടുപടഹനാദവും
 കാളഞ്ചരന്തന്നുടെ കാളം നിനാദവും
 അസൂരവരനീരകളുടെ തുധിരപാനത്തിനാൽ
 അന്ധരായ്ഭൂതങ്ങളാക്കുന്ന ഘോഷവും
 ഉടനടനെ കഠിനതരകരയുഗളമന്യോന്യ
 മൃഷ്ടോടു കൊട്ടുന്ന ഘോരാരവങ്ങളും
 ചനയൊടെതുപൊരുതുമൊരുചരണയുഗളത്തിനാൽ
 പാരിൽ ചവിട്ടുമ്പൊഴുണ്ടാം നിനാദവും
 ഇതിവീറിധിനീനദര അഴകീനൊടുചേരുന്നൊ-
 രീശ്വരീതന്നുടെ ഭൂതപ്പെരുമ്പട
 കെടുതിയൊരു കണവുമതു തടടിതികലരാതങ്ങ
 കൈലാസശൈലസമീപമണഞ്ഞുതെ
 പുരഗമനതനയയുടെ പടജലധിയെപ്പോലെ
 പോയിതാഴത്തൂടെ വേഗമൊടക്ഷണം
 ഉദിതജവമൊടു ഗഗനചരഞ്ചലമസംഖ്യമ-
 ണ്ടുദ്ധ്വപഭാഗത്തൂടെ വേഗാൽ ഗമിച്ചുതെ
 വടിവിനൊടുജതഗീരിവരനഥ വലംവെച്ചു
 വൻപടയൊന്നിച്ചു വയ്ന്നുള്ള ശാംഭവി
 ക്ഷിതിവലയധരതിലകനുടെ മുകളിൽപരം
 ക്ഷിപ്രം കരേറിത്തുടങ്ങിനാളീശ്വരീ
 അതുപൊഴുതിലമൃതകരശകലധരനീശ്വരൻ
 അംബികാനായകൻ സർവ്വജ്ഞനവ്യയൻ
 മകളടയമനതളിരിലുയരുമരിശം തെല്ല
 മാറിലയെന്നതറിഞ്ഞു വിശ്വേശ്വരൻ
 തിനമൊടിഹ മമ തനയകോപമോടെന്നെയും
 തിന്നീടുമോയെന്നു ശങ്കിച്ചു ശങ്കരൻ
 നലമൊടമ മദതരളകരിവദനനോടുമാ-
 നന്ദീശ്വരനോടുമിങ്ങിനെ ചൊല്ലിനാൻ

തിരമുടയതനയഗജവദനനന്ദീശപരാ
 നിങ്ങൾ കിടാങ്ങൾതൻ വേഷമെടുക്കണം
 ഉടനഴകുകലരുമൊരു ഗോപുരദപാരത്തി
 ലുത്താനശായികളായിക്കിടക്കണം
 മമ നികടമതിലമരുമരവരരൊക്കെയും
 മാമുനീന്ദ്രന്മാരൊടൊന്നിച്ചു സന്താനം
 നടുവിലതിരുചിരതയൊടെഴുമലഗോപുരെ
 നന്നിച്ചു കൂട്ടമായ്നിന്നുകൊണ്ടീടുവിൻ
 അവിടമതിലരിശമൊടു മമ തനയചേരുമ്പൊ-
 ളാദരാൽ ഭക്ത്യാ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടീടുവിൻ
 ഭവദമലമധുരനതിവചനമതു കേൾക്കുകിൽ
 ഭദ്രയ്ക്കേഴും കോപമെല്ലാം ശമിച്ചുപോം
 പുനരപിച മമതനയമത്സമീപേ പരം
 പൂണ്ണസന്തോഷേണ വന്നുചേരും ദൃഢം
 മമ വചനമിതു സകലമിതുപൊഴുതിലോരവും
 മാനിച്ചുടൻ നിങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടീടുവിൻ
 ധവളകരശകലധരനശുഭഹരനീശപരൻ
 ധാത്രിധരാധീശനന്ദിനീവല്ലഭൻ
 വിബുധപതിനിവഹനതചരണനളിദപയൻ
 വിശ്വനാഥൻ മഹാകാരുണ്യസാഗരൻ
 ഗണപശരഭവജനകൻ അജനവിലനായകൻ
 ഗംഗാധരൻ ശിവൻ സാംബൻ സനാതനൻ
 മകളുടയഹുദികലരുമരിശമതു പോക്കുവാൻ
 മന്ദമേവം സുരന്മാരോടൊരച്ചുടൻ
 നിജതനയയുടെ വരവുപാർത്തു പാർത്തിടിനാൻ
 നിത്യൻ നിരഞ്ജനൻ നീലകണ്ഠൻ ശിവൻ
 കിളിമകളുമിതിശമനഹരതനയതന്നുടെ
 കീർത്തിയെകീർത്തിച്ചുമെല്ലെന്നടങ്ങിനാരം

ഇതി ഭദ്രോല്പത്തിപ്രകരണേ

ചതുർത്ഥ പാദം സമാപ്തം.

ഭേദോല്പത്തി

പഞ്ചമ പാദം.

മാമലമങ്ക ദേവി ലാളിച്ചു വളർത്തിട്ടു
മോമനക്കിളിപ്പെണ്ണ! മഞ്ജളവാണിയാളെ!
ആമയമശേഷവുമകലെപ്പൊക്കിട്ടുവാൻ
ശ്രീമഹാദേവാത്മജചരിതശേഷം ചൊൽക
ദാരുണപരാക്രമമുള്ളൊരു ദൈത്യേന്ദ്രനാം
ദാരുകാസുരനെയും ദുഷ്ടദൈത്യന്മാരെയും
പോരിപ്പരിചോടു കൊന്നിട്ടും കാളിക്കുള്ളിൽ
പാരിക്കും കോപമൊട്ടു മടങ്ങായ്ക്കാരണം
എത്രയും ഔദ്യോഗികം കലനം പാരം മൂന്നു
നേത്രങ്ങൾ തന്നിൽനിന്നു തീർപ്പാരിപറപ്പിച്ചും
അത്യഗ്രസിംഹനാദംചെയ്തുകൊണ്ടുകാളി
മൃത്യുഞ്ജയാചലത്തിൻ മുകളിൽ കേരണേരം
ദേവദേവനീശപരൻ പാവുതീക്കാന്തൻ മഹാ
ദേവനും ഭയപ്പെട്ടു നന്ദികേശപരനോടും
ശ്രീവിനായകനോടും കാളികോപത്തെത്തീപ്പാൻ
ദേവകളോടും കല്പിച്ചയച്ചശേഷം കഥ
കേൾക്കുവാൻ ഞങ്ങൾക്കെല്ലാം മാനസതാരിൽ കാമം
ഭോഷ്കല്ലു വളരുന്നു പരക പരകനീ
ഭാർക്കുമ്പോൾ വിചിത്രമാം കാളിതൻ കഥകേട്ടി
ട്ടാക്കിന്നു മതിയെന്നു തോന്നീട്ടും ജഗത്രയെ
ഇത്തരം വരാംഗനാമൗലിമാലികാജനം
ചിത്തരംഗാനന്ദനസാദരം ചൊന്നനേരം
ഉത്തരമുകചെയ്തൊളൊട്ടുമേ മടിയ്ക്കാതെ

സതപരം സുധാസാരവാണിയാം കീളിപ്പെണ്ണും
 ഇന്ദ്രപുഡന്റെ വാമകേട്ടൻ വീരേല്ലശനും
 നന്ദികേശനും ബാലവേഷത്തെ കൈക്കൊണ്ടുടൻ
 മന്ദതവിട്ടു ബഹിശ്കാരപുരപാരന്തന്നിൽ
 സന്ദേഹമകന്നവർ കിടന്നാരിരുവരും
 ശ്രീമഹേന്ദ്രാദിയായ ദേവകളുൾക്കൂടവും
 മാമുനിസമൂഹവും മാനുരാം സിദ്ധന്മാരും
 താമസമകനുചെന്നന്തരഗോപുരത്തിൽ
 താമസിച്ചിതു വാമദേവകല്പനയാലെ
 കൂണുതവിട്ടുകോപജപലനജപാലാവലി
 കൊണ്ടേരിഞ്ഞീടും തിരുവുള്ളോടുപാഞ്ഞുംകൊണ്ടും
 കൂണാദങ്ങൾചെയ്തും കൈലാസശൈലോപരി
 കണ്ഠകാളിയാം ദേവി വേഗത്തിൽക്കരേറിനാൾ
 അന്തരീക്ഷിൽ പൂർത്തുള്ള ഗോപുരപാരത്തിങ്കൽ
 ഉത്താനശായികളാം രണ്ടു ബാലകന്മാരെ
 തത്ര കണ്ടുടൻ നാലു തൃക്കരങ്ങളാലെടു
 ലെത്രയും വാത്സല്യേന ലാളിച്ചുതുടങ്ങി നാൾ
 അല്പയോ കിടാക്കളെ മോഹനരൂപന്മാരെ
 കല്യാണം കൂടും നിങ്ങൾക്കുള്ളൊരു കലമേതോ
 ഉല്പാസമാടു നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ പിറന്നിട്ടു
 കൊല്ലമൊന്നതെ ചെന്നിട്ടുള്ളവെന്തോന്നു
 എന്നുടെ ചൈതങ്ങളാം നിങ്ങളെത്രയും കഷ്ടം
 ഇന്നു ചൈതങ്ങളാൽ വല്ലാതെ വാടുന്നല്ലോ
 സ്തനൃതെ കുടിച്ചാലും മാമകജന്മമിതു
 ധന്യമായെന്നമല്ല ജന്മരോഷവും തീർന്നു
 സുന്ദരങ്ങളാം വിങ്ങുകുള്ള വക്ത്രാംബുജങ്ങൾ
 മന്ദഹാസത്താലലകരിച്ചീടുക വേണം
 ഇന്ദുതൻ കരങ്ങളാൽ കൈരവത്തെപ്പോലെയും

മന്ദമക്കാഭകൊണ്ടു രാജീവത്തെപ്പോലെയും
 നന്മചേന്നീടും നിങ്ങൾക്കുള്ളൊരു താതന്താനാ
 അംബയുമാരോമഹാഭാഗ്യഹീനന്മാരവർ
 ഇമ്മട്ടുഭവന്മാരെ കളഞ്ഞേതാവരുടെ
 ജന്മദേഹദിയെല്ലാം നിഷ്ഠലംതന്നെ നൂനം
 താമപ്പിച്ചിനെക്കാൾ കോമളതപമുള്ളോരീ
 ജ്യോമനപ്പമേനികൾ ചേർത്തുടനാശ്ലേഷിച്ചു
 ആമാദം ലഭിക്കാതെ നിങ്ങളെക്കളഞ്ഞതു
 പൂമാതാണെന്നാകിലും നന്നായില്ല നിണ്ണയം
 ചന്തമോടിത്യാദിയായ് പലതും ഘോഷിച്ചുട
 നാന്തരക്രോധഭാരം പാതിയങ്ങുപേക്ഷിച്ചു
 അന്തസ്തോപരമകംപുക്കിതു പിന്നെ സാക്ഷാ-
 ലന്തകാന്തകാത്മജയായൊരു ഭദ്രകാളി
 ദേവാരീവരനായ ദാരുകൻതന്നെക്കൊന്നി-
 ട്വാഭോഗമോടുമന്തസ്തോപരപാരംതന്നിൽ
 ദേവിയാരും ഭദ്രകാളിയെഴുന്നള്ളിയനേരം
 ദേവഷിഗണം കൂപ്പിസ്തുതിച്ച ഭക്തിയോടെ
 കാളികേ! പ്രസാദിച്ചീടേണമേ ഹത ദൈത്യേ-
 ള്ളാളികേ! പ്രസാദിച്ചീടേണമേ മാനുകായേ!
 കാളകണ്ഠന്റെ പുത്രി! പ്രസീദമായേ! ഭദ്ര
 കാളിപൂജിതെ ദേവിപ്രസീദമഹാകാളി
 പാപനായിടുനോരു ദാരുകൻ ഹതനായി
 താപവുംഗതമായി ദേവമർത്ത്യംദിക്കെല്ലാം
 ലോപമില്ലിപ്പൊഴൊട്ടും ബ്രാഹ്മണധർമ്മങ്ങൾക്കീ
 കോപം നിഷ്ഠലം തവ ഭൂവനൈകാധിനാഥേ!
 ക്രോധത്തെക്കളഞ്ഞാലും കാളികെ ഭഗവതി
 ബോധിക്കില്ലാതും തവ ശത്രുനിഗ്രഹനത്തം
 ആധിയില്ലാക്കുമിപ്പോൾ സകലകർമ്മങ്ങളും

സാധിക്കും ഭവതിയീ ദൈത്യനെ കൊൽകമുലം
 യാതൊരിശപരീ ലോകസൃഷ്ടിരക്ഷാത്തങ്ങളെ
 ചെയ്തിടുന്നിതു നമസ്തസ്യേതേ നമോ നമഃ
 യാതൊരു ദേവിതന്റെ നേത്രങ്ങൾ തുറക്കുമ്പോൾ
 ഭൂതലാദിലോകങ്ങൾ ശോഭിച്ചു കാണാകുന്നു
 വീതസംശയമടക്കവിധൗ നശിക്കുന്നു
 ചെയ്തിടും ഭക്ത്യാ നമസ്തസ്യേതേ നമോ നമഃ
 സമ്പതിയെഴുന്നവർ യാതൊരു ദേവിതന്നെ
 ബ്രഹ്മസൽപ്രകൃതിയെന്നൊതുങ്ങ നിരന്തരം
 ബ്രഹ്മാണയങ്ങൾക്കുള്ളിലും യാതൊരിശപരിമുലം
 സന്മാദത്തോടും നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 മന്നിലുള്ളവയെല്ലാം യാതൊരു മഹേശ്വരി
 തന്നുടെ വികാരങ്ങളാകുന്നു നിസ്സംശയം
 ഇന്നിയിജ്ജഗത്തെല്ലാം ചെന്നയാതൊരിശപരീ
 തന്നിൽ ചെന്നീടും നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 ദേവകൾ ഗന്ധർവ്വന്മാർ സിദ്ധന്മാരെന്നുപാദ
 ജീവികളായുള്ളൊരു മഹാത്മാരെല്ലാവരും
 ആവോളം ഭക്തിയോടെ യാതൊരു ഭവതിയെ
 സ്തോവിക്കുന്നിതു നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 ചീർത്തിടും ഭക്തിയോടെ സ്തോവിക്കുന്നവർക്കുള്ളൊ-
 രാർത്തിയെ സമസ്തപുണ്മത്രയുംവേഗത്തോടെ
 വീർത്തിടും ദയപൂണ്ടയാതൊരു മഹേശ്വരി
 തീർത്തിടുന്നതു നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 കാരുണ്യാതൃതദശസിന്ധുവായിടും കോടി
 സൂര്യശോഭകയ്ക്കൊണ്ടും യാതൊരു മഹേശ്വരി
 ചേരുമത്ഥിമന്ദാരവല്ലിയായ് വിളങ്ങുന്നു
 പാരിക്കും ഭക്ത്യാനമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 മാരാരിജായയെന്നും ചൊൽക്കൊള്ളും മായയെന്നും

ഭരതീദേവിയെന്നും ഭാഗ്യവിയെന്നും ചിത്തം
 ഭൈരവിയെന്നും നാമം യാതൊരു ദേവീക്കേറും
 ചേരുന്ന ഭംഗ്യാ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 കാളകണ്ഠയെന്നും ചാമുണ്ഡയെന്നും ഭൂ-
 കാളി ചണ്ഡികയെന്നും ശ്രീകണ്ഠകാളിയെന്നും
 നീളവേ ജഗത്തിങ്കൽ യാതൊരു ദേവീക്കേറും
 കേളീചേരുന്ന നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 എല്ലാ ലോകത്തിന്റെയും അകത്തും പുറത്തും സർവ്വ
 കല്യാണം കലർന്നീടും യാതൊരു മഹേശ്വരി
 ഉല്ലാസത്തോടു വിളങ്ങീടുന്നു ഭേദം തെല്ല-
 മില്ലാതെ നിത്യം നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 മൂന്നുലോകങ്ങൾതന്നിൽ വസിക്കും ജനങ്ങളെ
 നന്നായി ദ്രോഹിക്കുന്ന ദാരുകളെത്തേറ്റുനറെ
 കൊന്നിതു യുദ്ധമദ്ധ്യേ യാതൊരു മഹേശ്വരി
 മന്ദമെന്നിയെ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 പാതാളം സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയെന്നുള്ള ലോകങ്ങളിൽ
 ഭീതരായ് വാഴും സപ്തദേവമർത്തന്മാരെല്ലാം
 യാതൊരു ദേവീയോഗക്ഷേമത്തെ ചേർത്തീടുവാൻ
 ജാതയായിതു നമസ്തസ്യേതേ നമോ നമഃ
 സ്വാന്തർത്തിൽ കോപമോടെ ദേവാരീവംശമായ
 കാന്താരം ദഹിപ്പിച്ചാൻ ഫാലാക്ഷികണ്ഡംതന്നിൽ
 ചെന്തിയുവഹിക്കുന്ന യാതൊരു മഹേശ്വരി
 ചന്ദ്രമോടേറും നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 ഉൽക്കടഭംഷ്ടാകോടികരാളദന്തോഷവും
 അക്ലമന്ദ്രാഗ്നിനേത്രത്രയവും ചേർന്നീടുന്ന
 വക്ത്രാബ്ജം ധരിക്കുന്നു യാതൊരു മഹേശ്വരി
 വിക്രമനിയെ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 ധൂർത്തമസുരാന്തമാലയാം ഭൂഷണത്തെ

ചാർത്തീയും ശത്രുക്കൾക്കു ഭയത്തെ പാരംമോർത്തും
 എത്രയും വിളങ്ങുന്നു യാതൊരു ദേവിതന്റെ
 ഗാത്രം സൽകീർത്തു നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 വില്ലമ്പുചക്രം ശൂലം ഗദയെന്നാദിയായി
 ചൊല്ലെഴുമായുധങ്ങൾ മേന്മീടും തൃക്കരങ്ങൾ
 മെല്ലെന്നു വിളങ്ങുന്നു യാതൊരു മഹേശ്വരീ
 മല്ലാസത്തോടെ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 വിക്രമമെഴുന്നോരു ദാരുകാസുരേന്ദ്രന്റെ
 രക്തം ചാടിടും ശൂലകൃത്തമായൊരുശീഷം
 തൃക്കണ്ണിൽ ധരിക്കുന്നു യാതൊരു മഹേശ്വരീ!
 സൽകൃപാശിലെ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 നീളത്തിൽ പരന്നീടും വെള്ളപ്പുഷ്പികൾമേൽ
 കാളമേഖത്തെപ്പോലെ കപാലമാലയാലെ
 മേളിച്ചുവിളങ്ങുന്ന യാതൊരു ദേവിതന്റെ
 കാളമാംകണ്ഠം നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 അഞ്ചനശൈലംപോലെ കറുത്തും ജനാക്ഷികൾ—
 കഞ്ചനമതായിയും യാതൊരു ദേവീഗാത്രം
 മണ്ഠീവായിയും ഭീമമായിയും വിളങ്ങുന്നു
 സഞ്ചാതഭക്ത്യാനമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 അഞ്ചസാ ഭംഗിപേരും യാതൊരു ദേവിതന്റെ
 കഞ്ചങ്ങൾക്കൊക്കുന്നോരു ശോഭനചരണങ്ങൾ
 മഞ്ജീരശിഞ്ജിതത്തോടൊത്തു ശോഭിച്ചീടുന്നു
 മണ്ഠീളമായി നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 കുന്നളഭാരംമുതൽ തുപ്പാദത്തോളമേറും
 ബന്ധുരമതായിയും അത്യുഗ്രമതായിയും
 സന്തതം വിളങ്ങുന്നു യാതൊരീശ്വരീകായം
 ചിന്തിടും ഭക്ത്യാ നമസ്തസ്യേതേ നമോനമഃ
 ഭദ്രകാളികേ! മഹാദേവി! ഭക്തന്മാർക്കെല്ലാം
 ഭദ്രത്തെക്കൊടുത്തിടും ലോകനായികേ! തായെ!

[illegible]

കാലാരിമദനാരിപുരാരി ഭൂതേശനാ
 കാലമീവണ്ണം ഭദ്രകാളിയോടനുചര്യം
 ഭദ്രേ! നീ ചിരകാലം സുഖമായ് ജീവിച്ചീടും
 ഭദ്രത്തെ ജനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു നിനക്കൊന്നും
 ഭദ്രമുണ്ടാകും മേലിൽ സംശയമില്ല തെല്ലും
 വിദ്വേഗം കാൽമേല്പാൻ സാധിച്ചു മഹാപാപീ
 സത്സേവാപ്രമോദിതെ! വരേണ്യ! വരഭാഗ്വി!
 വത്സേ! സർവ്വസ്വപദാനതല്ലരെ! പരാജയരെ
 വത്സരലക്ഷകോടി കാലമിങ്ങമനാലും
 മത്സകാശത്തിൽ നല്ലൊരുസ്വാഹം മേൽക്കു പുതി!
 കല്യാണസ്വപരൂപിണി! ഭദ്രകാളികേ! ദേവീ!
 വല്ലാതുള്ളൊരു ഭാഗ്യാപത്തെക്കളഞ്ഞുകൻ
 സല്ലോകങ്ങളെയെല്ലാം പാലിച്ചുകൊണ്ടുപാറ-
 മല്ലാസത്തോടുവാഴ്ച ജാഗ്രതയോടു നന്നായ്
 അല്ലെങ്കിലിവിടത്തിൽനിന്നുടൻ മന്നിൽ പെന്നി-
 ടല്ലാസാൽ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സുഖിച്ചുവസിച്ചാലും
 കല്യാണശീലന്മാരാം ബ്രാഹ്മണർ തന്നീടുന്ന
 നല്ലൊരു മധുക്കീരാനങ്ങളെ ഭൂഷിച്ചാലും
 ധർമ്മത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾക്കെന്തെങ്കിലും
 നിർമ്മൂലമാകുവണ്ണം സർവ്വവും ഭൂഷിച്ചാലും
 ചിന്തയി ഭവതിയെ നന്മയിൽ ഭജിക്കുന്ന
 ബ്രഹ്മക്ഷത്രിയവൈശ്യശൂദ്രരെ പാലിച്ചാലും
 ഭദ്രേ! ഭക്തരായോരു വിപ്രക്ഷത്രിയവൈശ്യ
 ശൂദ്രരങ്ങുകീടുന്നൊരുന്നത്തെ സമസ്തവും
 ചിത്രസ്വപരൂപിണീ! സാദരം ഭൂഷിച്ചുകൻ
 ഭദ്രമായവെക്കല്ലാം കനിഞ്ഞു കൊടുത്താലും
 കണ്ഠോകാളന്റെ വാക്യമിങ്ങിനെ കേട്ടുനേരം
 കണ്ഠോകാളിയായോരു ശങ്കരീ മഹേശ്വരീ

ദാരുണാസൂരന്മാരെൻറ പേലാരമാം ശിരസ്സിൽ
 മാരുവാം തവ കയ്യിലെപ്പൊഴും ഭവിക്കട്ടെ
 പാതയിലെഴും ജനമിങ്ങിനെ വേൽബിംബം
 പാതത്തെ നിർമ്മിച്ചോരും സാദരം ചൂഷിക്കട്ടെ
 ഇവർക്കും ബാലാമതകീരണചുഡാമണി
 ദേവദേവനിരൂപനാരുളിച്ചെയ്ത വാക്യം
 ആവോളം പ്രീതിയോടെ കേട്ടുടൻ കണ്ണോകാളി
 ദേവിയാം ഗൗരിയേയും ശങ്കരനേയും കൂപ്പി
 ശ്രീമഹാദേവി കാളി സമസ്തലോകേശ്വരി
 കാമാരിപ്രിയപുത്രി ചിന്നെ വേഗത്തോടേററം
 കൈമാരിയാദിയായ മാതൃക്കളൊടൊന്നിച്ചു
 ഭൂമിമണ്ഡലമകംപുക്കുങ്ങു മേവീടിനാരും
 അച്ചുണ്ണമെല്ലാമരിക്കുന്നൊരു ഭഗവതി
 ശുചാക്ഷിജാതയാഞ്ചാരീശ്വരീ ദയവിധി
 ദുഷ്ടാരദോർവികൃതമുഖങ്ങളാരു മഹാകാളി
 സമുലോകാധീശ്വരീ ചന്ദ്രസേനോച്ചിപതെ
 മുമ്പിലാക്കാട്ടിലാണങ്ങബരംതന്നിൽ നിന്നി
 ട്ടുമ്പിനോടതി ശോഭയിറങ്ങിവതോക്കണം
 ശാഭുതൻ പ്രിയപുത്രിയായുള്ളൊരീ മണ്ഡികാ
 കമ്പമുഖ വന്നീടാതെ തപസ്സുമെഴുങ്ങിനെ
 വന്ദികകൂടത്തിനാൽ നിഗൂഢശരീരയായ്
 നന്മയിൽ പണ്ണങ്ങളും ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നിത്യം
 ചിന്തയിസർപ്പാശിപരൂപിണീ സദാജ്ഞാഴും
 സത്തോദത്തോടു നൂനമമതന്നുളണ്ടഹോ
 അന്യനശക്തികളാൽ ദുർലഭഭാവംപൂണ്ടോ-
 രന്യമൂർത്തികളോടുമൊന്നിച്ചു മഹേശ്വരീ
 മന്നിടംതന്നിൽ ശോഭിച്ചുണ്ടങ്ങമരുവുനും
 മന്നവശിരോമണേ! നന്നായി ശരിച്ചാലും

ഉന്നത സർവ്വലോകവന്ദിതം മഹാശോഭം
 മരിനതപസ്സുനുമായുജ്ജ്വലത വന്ദീകമല്ലൊ
 നന്നായി ഭവാന്തന്റെ ദന്തികൾ പദാലാതം
 തന്നാലെ പൊടിച്ചുതും മുന്നവമകുടമേ!
 ശങ്കകണ്ഠോജ്ജ്വലതതുക്കാരണം കാളിതന്റെ
 കിരണായുജ്ജ്വലത ഭൂതശൻ ഭവാന്തന്നെ
 കുന്നിച്ചുഃകാപത്തോടെ കൊല്ലുവാണത്തതും
 എന്നുതൂലമല്ലൊ ഭവാനിങ്ങണത്തതും
 എന്നുടെ സുധൂരസാത്പാദകൃഷ്ണരുകേട്ടു
 നന്നായി പ്രസാദിച്ചു ദാരുണപരാക്രമൻ
 ഉന്നതകായനായിട്ടെന്നൊരാ ഭൂതശപരൻ
 വന്നൊരു വദിക്കുതാൻ വേഗേന പോയിടിനാൻ
 സർവ്വമിഷ്ടംകാളീ വരിതും മഹാതുളതം
 സർവ്വപാപഹൃദയനാശനാദിദൈവരൂപം
 ഉച്ചിരമണ്ണേ! ഭവാൻ നന്നായി പഠിച്ചുടൻ
 സർവ്വജ്ഞപുത്രിതന്നെ സാദരം സേവിച്ചാലും
 എന്നാകിൽ ഭവാനിലീ സർവ്വലോകാധിപരീ
 നന്നായി പ്രസാദിക്കുമില്ലിങ്ങുകിടല്ലാട്ടുമെ
 ദാരുകവധ്വമെന്നു പേരോടുകൂടിട്ടുമീ
 സാരമാം സൽപുരാണമുത്തമോത്തമം ശ്രുതം
 നേരായിപ്പറിക്കിലും കേൾക്കിലും ലോകക്കെല്ലാം
 ചാരാതെ ഭവിച്ചീടും സർവ്വാത്മസംസിദ്ധിയും
 ശ്വാസങ്ങൾ ക്ഷുണം ക്ഷയം പ്രജപരം മഹോദരം
 കാസങ്ങൾ രാജയക്ഷ്യാവിത്യാദിരോഗമെല്ലാം
 ത്രീക്ഷണപത്രിവൃത്തം ഇന്നിതു ചൊല്ലീടുമിൽ
 തൽക്ഷണംതന്നെ നന്നായ് നശിക്കുമസംശയം
 പൊന്നും വെള്ളിയും പത്മരാഗാദിയായിടുന്ന
 മിന്നുന്ന മണികളും മത്തവാരണങ്ങളും

ശാന്തജാലവും നല്ല പയ്യളും വെളിച്ചീടും
 നന്നായുള്ളൊരീവൃത്തം പഠിക്കുന്നവർക്കു
 വേദങ്ങൾ നാലുമുപവേദങ്ങൾ നാലും പഠിപ്പി
 വേദാംഗമാരും കലാവിദ്യകളുൾക്കൊണ്ടും
 വാദാതാദിയാതായ സമസ്തശാസ്ത്രങ്ങളും
 വാദമില്ലാറിഞ്ഞിട്ടമിഷ്ടമ കേൾക്കുന്നവർ
 ഇഷ്ടമ ഭക്തിയോടെ പഠിക്കും ജനങ്ങൾക്കു
 മുക്കുന്നൂർ ഭഗവാന്റെ പുത്രിയൻ പ്രസാദത്താൽ
 ഭക്തിയും വിഭക്തിയുമുണ്ടാകും വിജ്ഞാനവും
 ഭക്തിയും കയ്യിലാകും ധരിക്ക ധരാപതെ!
 ധന്യതയോടുന്നോരിക്കഥ സമസ്തവും
 നന്നായിപ്പിച്ചീടും നന്മാക്കു നൂനം
 മനിലും സ്വസ്തത്തിലും പാതാളലോകത്തിലും
 മിന്നുന്നൊരമലമാം ശശ്യ വെളിച്ചീടും
 വിപ്രനെക്കൊന്നോരവന്തൻ പാപവും ഗു
 തല്ലത്തെ ശമിച്ചവൻ തന്റെ പാപമതും
 നൽപൊന്നു കവന്നീടുന്നവന്റെ വൻ പാപവും
 കല്ലോടുകളുകടിക്കുന്നവൻതൻ പാപവും
 ഇപ്പാപിജനങ്ങളായ സംസ്കൃത മൊയ്തന്നവ-
 ക്കല്ലമെന്നിയെ കലന്നീടുന്നൊരപ്പാപവും
 ക്ഷിപ്രമൊക്കയും നശിച്ചീടുമിക്കാളിതന്റെ
 സൽപുണ്യപ്രദമായ ചരിത്രം കേട്ടുവെന്നാൽ
 പുത്രനെക്കാമിച്ചീടും ജനത്തിന്നതിവേഗം
 പുത്രനുണ്ടായിവരുമിഷ്ടമ കേട്ടുവെന്നാൽ
 മിത്രസൽക്കളത്രാദി കാമിക്കും ജനങ്ങൾക്കു
 മിത്രസൽക്കളത്രാദി നീക്കിയുണ്ടാക്കും
 നീർമലമായിടുന്നോരിക്കഥ കേൾക്കുന്നവർ
 ധർമ്മാർത്ഥകാരങ്ങളും മോക്ഷവുമുണ്ടാക്കും

കർമ്മബന്ധങ്ങളെല്ലാമൊഴിഞ്ഞു ദൂരെപ്പോകും
ശമവും ഭവിച്ചീടും ശത്രുനാശവും വരും
ഉത്തമമായ കാളീമാഹാത്മ്യമെഴുതിയ
പുസ്തകം കരഞ്ഞന്നിൽ വഹിക്കും നരനാക്ഷ,
ഇന്തിരിപ്പോലും ഭൂതദ്രോഹത്താലുണ്ടായീട
മതെല്ലതടവിക്കയില്ലെന്നതിനില്ല വാദം
ധന്യമാമി പുസ്തകം വീളങ്ങളെന്നൊരു ഗുഹ
തന്നിൽ വാഴുന്ന യുവാവുജബാലകനാക്ഷ
എന്നുമെന്തുകാട്ടു ഗുരോഗങ്ങളുണ്ടോ—
സ്നാനീടാപിന്നെ മറ്റു രോഗങ്ങളുണ്ടാകുമോ
ചന്തമേറീടുന്നോരീക്കാളീമാഹാത്മ്യം കേട്ടാൽ
സന്തതമവൈധവ്യം ഭവിക്കും ചെല്ലങ്ങളൊക്കെ
സന്തതിയുമുണ്ടാം സമ്പത്തു വളർപ്പിച്ചീടും
ഭാരതത്തിന് മോക്ഷമതും സിദ്ധിക്കുമസംശയം
ചിത്തരംഗത്തിലേററം ആനന്ദം വളർച്ച—
വിത്തരം ഭദ്രകാളിതന്നുടെ കഥാമൃതം
ഉത്തമസ്ത്രീസംഘത്തോടൊപ്പം പുണ്യമേറും
രത്നയുഗലത്തിൽനിന്നങ്ങു പോയിടിനാറ
കൊച്ചുണ്ണിരാജപുഡാപുത്രീയാം കാളിതന്റെ
മെച്ചമേറീടുന്നോരു സൽക്കഥാമൃതമിദം
അമ്മിന്നകാളീഭക്തികലൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ
കൊച്ചുണ്ണിക്കോണിപാലൻ ചമച്ചാനതിതരം

ശ്രീഭദ്രകാളൈശ്വര്യ നമഃ

ഇതി ഭദ്രോല്പത്തിപ്രകരണം

പഞ്ചമ പാദം സമാപ്തം

സ മ ഹ പ്തം .

